

ทัศนะของนักศึกษาต่อการจัดบริการหอพักนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา

กันยายน 2555

ทัศนะของนักศึกษาต่อการจัดบริการหอพักนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา

กันยายน 2555

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ทัศนะของนักศึกษาต่อการจัดบริการหอพักนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา

กันยายน 2555

ชุติมา ทวีศรี. (2555). *ทัศนะของนักศึกษาต่อการจัดบริการหอพักนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ัญบุรี*. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม: อาจารย์ ดร.จารุวรรณ สกุลคู, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุชาดา สุธรรมรักษ์.

การวิจัยนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ

1. เพื่อศึกษาทัศนะของนักศึกษาต่อการจัดบริการหอพักนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลัญบุรี ด้านกายภาพ ด้านการบริการสวัสดิการ ด้านกิจกรรมภายในหอพัก และด้านการรักษาความปลอดภัย

2. เพื่อเปรียบเทียบทัศนะของนักศึกษาต่อการจัดบริการหอพักนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลัญบุรี โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามเพศ ชั้นปีที่ศึกษา ภูมิลำเนา และสถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัว โดยรวมและเป็นรายด้านโดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชายและหญิง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลัญบุรีที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ของปีการศึกษา 2554 จำนวนทั้งสิ้น 329 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแนวของไลเคิร์ท มีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้ง ฉบับเท่ากับ 0.95 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าทีวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว และการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe's Method)

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักศึกษาระดับปริญญาตรีที่พักอาศัยอยู่ในหอพักนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลัญบุรี มีทัศนะต่อการจัดบริการหอพักนักศึกษา 4 ด้าน คือ ด้านกายภาพ ด้านการบริการสวัสดิการ ด้านกิจกรรมภายในหอพัก และด้านการรักษาความปลอดภัย โดยรวมและเป็นรายด้าน ทุกด้านว่า มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

2. การเปรียบเทียบทัศนะของนักศึกษาต่อการจัดบริการหอพักนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลัญบุรี 4 ด้าน จำแนกตามตัวแปร เพศ ชั้นปีที่ศึกษา ภูมิลำเนา และสถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัว

2.1 นักศึกษาที่มีเพศชายและเพศหญิง มีทัศนะต่อการจัดบริการหอพักนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลัญบุรี โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษาเพศชายและเพศหญิง มีทัศนะต่อการจัดบริการหอพักนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลัญบุรี ด้านการบริการสวัสดิการ ด้านกิจกรรมภายในหอพัก และด้าน

การรักษาความปลอดภัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านกายภาพ ไม่พบความแตกต่าง

2.2 นักศึกษาที่กำลังศึกษาในชั้นปีต่างกัน มีทัศนคติต่อการจัดบริการหอพักนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีโดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ไม่พบว่าด้านใดแตกต่างกัน

2.3 นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาต่างกัน มีทัศนคติต่อการจัดบริการหอพักนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีโดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาต่างกัน มีทัศนคติต่อการจัดบริการหอพักนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ด้านกิจกรรมภายในหอพัก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านกายภาพ ด้านการบริการสวัสดิการ และการรักษาความปลอดภัย ไม่พบความแตกต่าง

2.4 นักศึกษาที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่างกัน มีทัศนคติต่อการจัดบริการหอพักนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีโดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ไม่พบด้านใดแตกต่างกัน

STUDENTS' OPINION TOWARD RESIDENCE HALL SERVICES AT RAJAMANGALA
UNIVERSITY OF TECHNOLOGY THANYABURI

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Education Degree in Higher Education
at Srinakarinwirot University

September 2012

Chutima Tawichasri. (2012). *Students' Opinion Toward Residence Hall Services at Rajamangala University of Technology, Thanyaburi*. Master thesis, M.Ed. (Higher Education). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Dr. Jaruan Skulkhu, Asst. Prof. Dr. Suchada Suthummaraksa.

The purposes of this research were to study the opinions of students toward residence hall service at Rajamangala University of Technology, Thanyaburi. in 4 aspects : physical plants, services and welfare, in – house activities, and security services, and to compare students opinions on overall and each of the four aspects according to their gender, class level, hometown, and economic status.

The sample included 329 undergraduate students in second semester of academic year 2011 at Rajamangala University of Technology, Thanyaburi. The tool used for collecting data was five – point rating scale questionnaire with an alpha reliability coefficient of 0.95. The statistics used for data analysis were percentage, mean, standard deviation, t-test, one - way analysis of Variance and Scheffe' method.

The research findings were as follows :

1. The students rated the services of their residence hall on overall and each aspect at moderate level.
2. There was no significant difference between the opinions of male and female students toward the overall the residence hall services. When each aspect was considered, there was significant difference found in the aspect of services and welfare, in – house activities, and security services.
3. There was no significant difference among students studying in different class level on their opinions toward residence hall services.
4. There was no significant difference among students from different hometown on their overall opinions toward residence hall services. When considered each aspect, there was a significant difference on the aspect of in – house activities but not on the others.
5. There was no significant difference among students with different economic status on their opinions toward residence hall services.

ปริญญาานิพนธ์

เรื่อง

ทัศนะของนักศึกษาต่อการจัดบริการหอพักนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ของ

ชุติมา ทวีศรี

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา

ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

วันที่ เดือน กันยายน พ.ศ. 2555

คณะกรรมการควบคุมปริญญาานิพนธ์ คณะกรรมการสอบปากเปล่า

..... ประธาน ประธาน

(อาจารย์ ดร.จารุวรรณ สกุลคู่)

(อาจารย์ ดร.สุวพร ตั้งสมวรพงษ์)

..... กรรมการ กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุชาติ สุธรรมรักษ์)

(อาจารย์ ดร.จารุวรรณ สกุลคู่)

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุชาติ สุธรรมรักษ์)

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รจนา สุนทรานนท์)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญาานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จได้ด้วยความกรุณาเป็นอย่างยิ่งจาก อาจารย์ ดร.จารุวรรณ สกุลคู ประธานกรรมการควบคุมปริญญาานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุชาติ สุธรรมาภักษ์ กรรมการควบคุมปริญญาานิพนธ์ ที่ท่านทั้งสองได้เสียสละเวลาอันมีค่าที่ให้คำปรึกษา คำแนะนำ และกำลังใจ ตลอดจนตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ในปริญญาานิพนธ์ฉบับนี้ตั้งแต่ต้นจนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ขอกราบ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พูลเกียรติ นาคะวิวัฒน์ รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สมพงษ์ อังศุภโชติ ผู้อำนวยการกองพัฒนานักศึกษา ที่ให้ความอนุเคราะห์ผู้วิจัยในการเก็บข้อมูลเพื่อทำการวิจัย

ขอบคุณอาจารย์ ดร. สุพร ตั้งสมวรพงษ์ อาจารย์ ดร. อรรณพ โปธิสุข และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. รจนา สุนทรานนท์ ที่กรุณาให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิ ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือสำหรับการวิจัยในครั้งนี้

ขอบคุณคุณสมพร จอนด้วง คุณบุญทรिका เกื้อกุลสงฆ์ คุณสุภลักษณ์ จินช่วย และ คุณณรงศักดิ์ คงสังข์แก้ว ที่กรุณาให้ความเอื้อเฟื้อช่วยเหลือในการวิเคราะห์ข้อมูลและให้คำแนะนำอยู่เสมอ

ขอบคุณคุณวรัญญา พันธุ์แก้ว และ คุณภาคภูมิ ทวีชศรี ที่ช่วยเหลือในการแจกแบบสอบถาม และเก็บรวบรวม ซึ่งทำให้ผู้วิจัยสะดวกในการเก็บข้อมูลกับนักศึกษา

ขอบคุณนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ที่พักอาศัยอยู่ในหอพักนักศึกษา ปีการศึกษา 2554 ทุกท่าน ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัยในครั้งนี้เป็นอย่างดี

ขอบคุณคุณพ่อพิศาล ทวีชศรี คุณแม่รัชนี ทวีชศรี อาจารย์สมนึก พรหมแก้ว และอาจารย์ปาริชาติ แจงศิริ ที่คอยสนับสนุน ห่วงใยดูแลและเป็นกำลังใจแก่ผู้วิจัยในการทำปริญญาานิพนธ์ฉบับนี้จนสำเร็จลุล่วงด้วยดี

ชุตีมา ทวีชศรี

สารบัญ

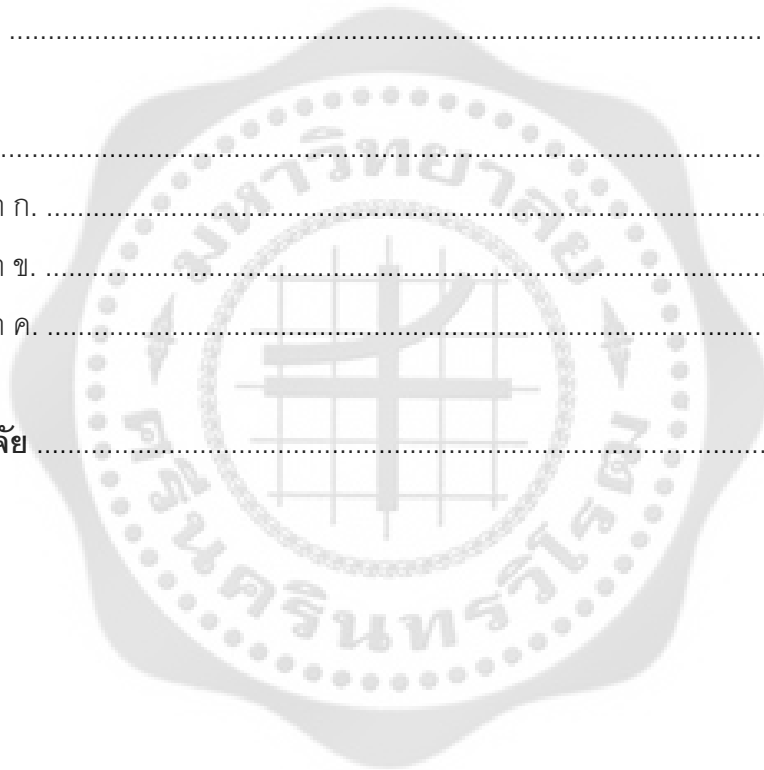
บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	5
ความสำคัญของการวิจัย	5
ขอบเขตของการวิจัย	5
ประชากร	5
ตัวแปรที่ศึกษา	5
นิยามศัพท์เฉพาะ	6
สมมติฐานในการวิจัย	7
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
ความสำคัญ วัตถุประสงค์และประเภทของหอพักนิตินักศึกษาในระดับอุดมศึกษา ..	8
ความสำคัญของหอพักนิตินักศึกษา	8
วัตถุประสงค์ของการจัดบริการหอพักนิตินักศึกษา	10
ประเภทของหอพักนิตินักศึกษา	14
การพิจารณานิตินักศึกษาเข้าพักอาศัยในหอพัก	17
การจัดบริการหอพักนิตินักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา	17
การจัดบริการหอพักด้านกายภาพ	17
การจัดบริการหอพักด้านการบริหาร	21
การจัดบริการหอพักด้านการบริการและสวัสดิการ	24
การจัดบริการหอพักด้านกิจกรรมภายในหอพัก	25
การจัดการบริการหอพักด้านการรักษาความปลอดภัย	26
หอพักนิตินักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี	28
ข้อมูลทั่วไป	28
วัตถุประสงค์การจัดบริการด้านหอพัก	29
การดำเนินการจัดนิตินักศึกษาเข้าพัก	29
การเข้าพักในตึกพัก/หอพัก	30

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
2 (ต่อ)	
บริการและสวัสดิการในโครงการหอพักสวัสดิการนักศึกษา	30
รูปแบบการดำเนินงาน	31
บทบาทและหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษา	32
บทบาทหน้าที่ของอาจารย์หัวหน้าตึกและผู้ดำเนินการหอพัก	32
หลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการเข้าพักอาศัยในหอพักนักศึกษามหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี	33
เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	38
3 วิธีดำเนินการวิจัย	40
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	40
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	40
การเก็บรวบรวมข้อมูล	42
การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล	43
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	45
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	45
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	45
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	46
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	66
ความมุ่งหมายของการวิจัย	66
วิธีดำเนินการวิจัย	66
การวิเคราะห์ข้อมูล	66
สรุปผลการวิจัย	67
อภิปรายผล	67

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5 (ต่อ)	
ข้อเสนอแนะ	74
ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้	74
ข้อเสนอแนะการทำวิจัยครั้งต่อไป	75
บรรณานุกรม	76
ภาคผนวก	82
ภาคผนวก ก.	83
ภาคผนวก ข.	85
ภาคผนวก ค.	92
ประวัติย่อผู้วิจัย	94

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนและค่าธรรมเนียมของนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา	46
2 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานตามทัศนคติของนักศึกษาต่อการจัด บริการหอพักนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวม และเป็น รายด้าน	48
3 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานตามทัศนคติของนักศึกษาต่อการจัด บริการหอพักนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ด้านกายภาพ เป็น รายชื่อ	49
4 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานตามทัศนคติของนักศึกษาต่อการจัด บริการหอพักนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ด้านการบริการ สวัสดิการ เป็นรายชื่อ	50
5 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานตามทัศนคติของนักศึกษาต่อการจัด บริการหอพักนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ด้านกิจกรรมภายใน หอพัก เป็นรายชื่อ	51
6 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานตามทัศนคติของนักศึกษาต่อการจัด บริการหอพักนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ด้านการรักษา ความปลอดภัยเป็นรายชื่อ	52
7 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานตามทัศนคติของนักศึกษาต่อการจัด บริการหอพักนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมและเป็น รายด้าน จำแนกตามเพศ	53
8 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานตามทัศนคติของนักศึกษาต่อการจัด บริการหอพักนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมและเป็น รายด้าน จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา	55
9 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานตามทัศนคติของนักศึกษาต่อการจัด บริการหอพักนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมและเป็น รายด้าน จำแนกตามภูมิลำเนา	57

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
10 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานตามทัศนะของนักศึกษาต่อการจัดบริการหอพักนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามสถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัว	59
11 การเปรียบเทียบทัศนะของนักศึกษาต่อการจัดบริการหอพักนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมและเป็นรายด้านจำแนกตามเพศ	61
12 การเปรียบเทียบทัศนะของนักศึกษาต่อการจัดบริการหอพักนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา	62
13 การเปรียบเทียบทัศนะของนักศึกษาต่อการจัดบริการหอพักนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามภูมิลำเนา	63
14 การทดสอบค่าคะแนนเฉลี่ยตามทัศนะของนักศึกษาต่อการจัดบริการหอพักนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ด้านกิจกรรมภายในหอพัก จำแนกตามภูมิลำเนา เป็นรายคู่	64
15 การเปรียบเทียบทัศนะของนักศึกษาต่อการจัดบริการหอพักนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามสถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัว	65
16 ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามรายข้อ	93

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

1 แผนผังแสดงการจัดองค์กรและสายการบังคับบัญชาของหอพัก	23
--	----

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การศึกษาเป็นกลไกพื้นฐานของการพัฒนาคน เป็นสิ่งที่สังคมหวังพึ่งพาให้เป็นเครื่องเตรียมคน และสังคมให้พร้อมรับความเปลี่ยนแปลง เพื่อการพัฒนาประเทศอย่างมีประสิทธิภาพ อมรวิชัย นาคทรัพย์ (2540: 9 – 11) ในการพัฒนาคนนั้น จึงมีความจำเป็นที่จะต้องมียุทธศาสตร์การศึกษาที่มีความพร้อม และมีประสิทธิภาพมารองรับ เพื่อเป็นการอบรม ชัดเกล้า ให้มีศักยภาพในการดำเนินชีวิตในสังคมได้อย่างมีคุณภาพ

สถาบันในระดับอุดมศึกษา จึงกลายเป็นสถาบันการศึกษาที่เข้ามามีบทบาทสำคัญในการพัฒนาคน และพัฒนาประเทศ ภาระหน้าที่หลักของสถาบันอุดมศึกษา คือ สอนหรือผลิตบุคลากร วิจัย ทำนุบำรุง ศิลปะและวัฒนธรรม บริการวิชาการแก่ชุมชน (สำเนาฯ ขจรศิลป์. 2539: 1)

ในการดำเนินการจัดการศึกษาสำหรับนิสิตนักศึกษา มีความสำคัญต่อนิสิตนักศึกษา คือ เป็นที่พักอาศัยที่มีความสะดวก สบาย ปลอดภัย ประหยัดเวลาและค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ส่งเสริมการพัฒนาในด้านความประพฤติ ความเป็นตัวของตัวเอง การอยู่ร่วมกัน ทักษะสังคม นอกจากนี้ยังมีความสำคัญต่อสถาบันคือ ช่วยให้การเรียนการสอนของสถาบันมีประสิทธิภาพเป็นเครื่องมือในการพัฒนานิสิตนักศึกษา และเป็นสถานที่ที่เปิดโอกาสให้นิสิตนักได้ทำกิจกรรม เรียนรู้ชีวิต รู้จักการเข้าสังคม มีความปลอดภัย และประหยัด

หอพักนักศึกษาจึงเป็นปัจจัยที่สำคัญประการหนึ่ง ที่ช่วยให้สถาบันอุดมศึกษาบรรลุเป้าหมายในการผลิตบัณฑิตอย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากสถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งมีปรัชญาต่างกัน ดังนั้น การกำหนดวัตถุประสงค์ของหอพักนักศึกษา จึงขึ้นอยู่กับปรัชญาของสถาบันอุดมศึกษาแห่งนั้น

สำหรับลักษณะของหอพักนิสิต นักศึกษาที่พึงประสงค์ในสถาบันอุดมศึกษา ต้องคำนึงถึงประเด็นที่สำคัญ ดังนี้ (สำเนาฯ ขจรศิลป์. 2537: 165 – 168)

1. หอพักซึ่งเป็นที่พักอาศัยจึงมีความจำเป็นในการดำรงชีพ สถาบันอุดมศึกษาบางแห่ง ตั้งอยู่ในชนบทหรือตั้งอยู่ในเมืองหรือชุมชนที่มีขนาดเล็ก ซึ่งมีหอพักเอกชนไม่มากนักศึกษาที่มาจากจังหวัดอื่น จึงไม่มีที่พักอาศัย จึงมีความจำเป็นที่ต้องสร้างหอพักให้กับนักศึกษา
2. หอพักเป็นที่ยานวยความสะดวกสบายและปลอดภัยแก่นักศึกษา การจัดสิ่งแวดล้อมในสถาบันการศึกษาให้ปลอดภัย จะทำให้นักศึกษาได้รับความปลอดภัยทั้งชีวิตและทรัพย์สิน
3. หอพักช่วยให้นักศึกษาประหยัดทั้งเวลาและค่าใช้จ่าย สถาบันอุดมศึกษาโดยทั่วไป จัดเก็บค่าธรรมเนียมหอพักจากนักศึกษาถูกมาก นอกจากนั้น การพักอาศัยในหอพักเอกชนนั้น นักศึกษา

ยังต้องเสียเวลาและค่าใช้จ่ายในการเดินทางเพิ่มขึ้นอีกด้วย หอพักนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาจึงช่วยให้ นักศึกษาประหยัดค่าใช้จ่ายเวลาในการเดินทางมาก

4. หอพักช่วยให้นักศึกษาไม่เสียสุขภาพกายและสุขภาพจิต ทำให้นักศึกษาที่ไม่ได้พัก อาศัยอยู่ในหอพักของสถาบันอุดมศึกษาต้องใช้เวลาในการเดินทางไป-กลับประมาณวันละ 1 – 4 ชั่วโมง ในระหว่างการเดินทางนั้น นักศึกษาต้องเผชิญกับอากาศที่ร้อนอบอ้าวฝุ่นละอองและควันพิษจากท่อไอเสีย รถยนต์ สภาพแวดล้อมดังกล่าว ทำให้นักศึกษาเสียสุขภาพกายและสุขภาพจิตมาก

5. หอพักช่วยด้านการศึกษา หอพักนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาหลายแห่ง ได้จัด สิ่งอำนวยความสะดวกด้านการศึกษาให้นักศึกษา เช่น จัดห้องศึกษา (Study Rooms) ห้องคอมพิวเตอร์ พร้อมอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ และเครื่องพิมพ์ ห้องเขียนแบบพร้อมอุปกรณ์เขียนแบบไว้ให้นักศึกษาใช้โดย ไม่คิดค่าใช้จ่าย ซึ่งเป็นการส่งเสริมด้านการศึกษาแก่นักศึกษา

6. หอพักช่วยส่งเสริมพัฒนาการในด้านต่างๆ ของนักศึกษา การอยู่หอพัก ทำให้นักศึกษา มีอิสระมากขึ้น นักศึกษาต้องดูแลตัวเอง ทั้งในด้านความประพฤติ การใช้จ่ายเงิน และการศึกษาเล่าเรียน โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษา และนักแนะแนวเป็นผู้คอยให้คำปรึกษา สภาพแวดล้อมดังกล่าว ช่วยส่งเสริมให้ นักศึกษาได้พัฒนาความเป็นตัวของตัวเอง (Developing of Autonomy) เป็นอันมาก

แพ็ควูด (Packwood. 1977: 23) ได้กล่าวถึง หอพักกับพัฒนาการของนิสิตนักศึกษานั้น ใน ระยะเวลาหลังได้พัฒนาการไปเพื่อเป็นองค์กรที่มีจุดมุ่งหมาย เพื่อพัฒนานิสิตนักศึกษาด้วยวิธีการ 3 รูปแบบ คือ

1. เพื่อพัฒนาทักษะความเป็นผู้นำและการจัดการ หมายความว่า หอพักจะต้องพัฒนา ทักษะคิดและความสามารถทางการจัดการ
2. เพื่อเป็นหน่วยที่ให้คำปรึกษาปัญหาเกี่ยวกับจิตใจและทัศนคติต่างๆ ซึ่งเป็นจุดมุ่งหมาย ที่ต้องการแก้ปัญหาให้กับนิสิตนักศึกษาเป็นรายบุคคล
3. เพื่อเป็นองค์กรที่พัฒนาระบบการกลุ่มในการดำรงชีวิตของนิสิตนักศึกษา เกิดทักษะ ทางสังคมในการใช้ชีวิตร่วมกับบุคคลอื่นและสังคม

สำเนาวิ ขจรศิลป์ (2539: 176 – 177) ได้กล่าวถึง การส่งเสริมพัฒนาการในด้านต่างๆ ของ นักศึกษาภายในหอพักนิสิต นักศึกษาว่า ควรมีนโยบายส่งเสริมให้นักศึกษาที่พักอาศัยในหอพัก ช่วยกัน จัดกิจกรรม เพื่อตอบสนองความต้องการส่วนตัวของนักศึกษา และเพื่อส่งเสริมพัฒนาการในด้านต่างๆ ของ นักศึกษา กิจกรรมที่ควรส่งเสริมให้นักศึกษาในหอพักจัดขึ้น ได้แก่ กิจกรรมส่งเสริมความรับผิดชอบ และ ทำงานร่วมกันตามระบอบประชาธิปไตย กิจกรรมด้านวิชาการ กิจกรรมด้านกีฬา กิจกรรมด้านศิลปะ และ วัฒนธรรมและกิจกรรมด้านบำเพ็ญประโยชน์ และในด้านการรักษาความปลอดภัย นอกจากนี้ เอมอัชมา วัฒนบูรานนท์ (2539: 97) ยังได้กล่าวไว้ว่า อาคารหอพักควรตั้งอยู่ห่างจากอาคารเรียน หรือห่างไกลจาก

สิ่งรบกวนต่างๆ หากจำเป็นต้องสร้างจำนวนชั้นสูงหลายๆ ชั้น จะต้องจัดให้มีทางออกฉุกเฉิน หรือบันไดหนีไฟ ภายในตัวอาคารควรจัดให้มีสัดส่วน และควรจัดให้มีการดูแลรักษาความสะอาดและตรวจตราเรื่องความปลอดภัยภายในบริเวณหอพักอยู่เป็นประจำ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ทั้ง 9 แห่ง มีวัตถุประสงค์ เพื่อเป็นมหาวิทยาลัยด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่สามารถจัดการศึกษาวิชาการและวิชาชีพชั้นสูงที่เน้นการปฏิบัติ ทั้งในระดับปริญญาตรี โท และเอก เพื่อรองรับการศึกษาต่อของผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบันอาชีวศึกษาเป็นหลัก รวมถึงให้โอกาสแก่ผู้จบการศึกษาจากจากวิทยาลัยชุมชนและการศึกษาขั้นพื้นฐานในการศึกษาต่อวิชาชีพระดับปริญญา และอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงาน คณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ได้ทรงลงพระปรมาภิไธยในพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. 2548 และประกาศใน ราชกิจจานุเบกษาใช้บังคับเป็นกฎหมาย ตั้งแต่วันที่ 19 มกราคม พ.ศ. 2548

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้เล็งเห็นความสำคัญ เรื่องที่พักอาศัยสำหรับนักศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญ ช่วยให้นักศึกษาสามารถศึกษาได้สำเร็จ บรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีคุณภาพ โดยสามารถเข้าร่วมกิจกรรมการพัฒนาศมรรถนะของนักศึกษาสู่ความสำเร็จในการศึกษา ตามหลักสูตรของมหาวิทยาลัย ทั้งนี้เป็นไปตามนโยบายของรัฐบาลเกี่ยวกับความร่วมมือ ความปลอดภัย และหลักประกันของนักศึกษาในการพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา (มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี. 2549: ออนไลน์)

ในการบริการหอพักนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีนั้น จำเป็นที่จะต้องมีความเข้าใจและเอาใจใส่ต่อความต้องการของนักศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้แสดงความคิดเห็นต่อสถานศึกษา รับฟัง และให้ความช่วยเหลือเมื่อนักศึกษามีปัญหา ซึ่งทำให้นักศึกษามีทัศนคติที่ดีและมีความภูมิใจต่อการเป็นส่วนหนึ่งของสถานศึกษา จากการสัมภาษณ์นักศึกษาที่พักอาศัยอยู่ในหอพัก พบว่า ยังมีปัญหาการจัดบริการหอพักนักศึกษาในด้านต่างๆ อยู่หลายประการ สรุปประเด็นปัญหาต่างๆ ได้ ดังนี้

สภาพทางกายภาพของหอพักนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี นั้นยังพบปัญหาในการพักอาศัยหลายประการ ดังนี้ ลักษณะของห้องพักนั้นส่วนใหญ่แล้วจะมีนักศึกษาอยู่ร่วมกันหลายคนในห้องเดียวกัน ซึ่งเป็นข้อกำหนดของหอพักในเรื่องของจำนวนนักศึกษา จึงเกิดปัญหาในเรื่องของการรักษาความสะอาด และมีจำนวนพื้นที่ในการเก็บของค่อนข้างน้อย ในส่วนบริเวณพื้นที่ซักล้างประจำหอพักไม่สะอาดและมีพื้นที่ค่อนข้างคับแคบ ทำให้ไม่สะดวกในการซักล้าง บริเวณรอบๆ หอพักมีการปลูกต้นไม้ที่ให้ร่มเงาจำนวนน้อย ทำให้ขาดความร่มรื่นและมีอากาศที่ร้อนอบอ้าว และจากการที่ทางหอพักนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีนั้น มีการขุดลำคลองเพื่อกั้นเป็นอาณาเขตระหว่าง

ตึกหอพัก จึงทำให้มีผู้เป็นจำนวนมากสร้างความรำคาญและยังเป็นแหล่งเพาะพันธุ์โรคที่เกิดจากุงเป็นพาหะ (พงศกร ละครมัยเกศ. 2554: สัมภาษณ์)

ด้านการบริการสวัสดิการของหอพักนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี นั้น ยังพบปัญหาในการพักอาศัยหลายประการ ดังนี้ นักศึกษาในหอพักที่ไม่มีตู้เย็นเป็นส่วนตัวนั้น ทางหอพักมีบริการตู้เย็นศูนย์กลาง ซึ่งเป็นตู้เย็นขนาดใหญ่ที่นักศึกษาต้องใช้ร่วมกันทั้งหอพัก ฉะนั้นจึงมักเกิดปัญหาเรื่องของที่แช่ในตู้เย็นหายเป็นประจำ รวมทั้งไม่ใคร่เวลาที่ทางหอพักจัดให้ในแต่ละชั้นมีจำนวนน้อย และไม่เพียงพอต่อความต้องการของนักศึกษา ในกรณีที่น้ำในหอพักไม่ไหลมีการจัดการปรับปรุงซ่อมแซมระบบน้ำที่ล่าช้า ในเรื่องของการจัดพื้นที่ให้บริการหนังสือพิมพ์ ข่าวสารต่างๆ มีจำนวนไม่เพียงพอต่อจำนวนนักศึกษาในหอพัก การจัดห้องนั่งเล่นไม่เพียงพอต่อจำนวนนักศึกษาที่ต้องการใช้เวลาเดียวกัน ระบบอินเทอร์เน็ตในหอพักอยู่ในระดับช้า (จุฑารัตน์ เจริญผล. 2554: สัมภาษณ์)

การเข้าร่วมกิจกรรมภายในหอพักของนักศึกษานั้น ยังคงมีปัญหาหลายประการ ดังนี้ กิจกรรมที่ทางหอพักนักศึกษาจัดนั้นไม่ค่อยมีความน่าสนใจ เนื่องจากการประชาสัมพันธ์ไม่ทั่วถึงและขาดสีสันในการจัดกิจกรรม กิจกรรมบางอย่างมีการจัดที่ไม่มีความต่อเนื่องกัน เนื่องจากทางหอพักนั้นไม่ค่อยมีเวลาในการจัดกิจกรรมให้กับนักศึกษา และบางกิจกรรมที่นักศึกษาชั้นปีที่ 1 จะต้องเข้าร่วมกิจกรรมก็ไม่ได้ได้รับความร่วมมือจากนักศึกษาชั้นปีที่ 1 เท่าที่ควร เนื่องจากยังปรับตัวเข้ากับการพักอาศัยในหอพักนักศึกษา ยังไม่ได้และไม่คุ้นเคยกับกิจกรรมในหอพัก จึงทำให้นักศึกษาในหอพักไม่ค่อยให้ความสำคัญกับกิจกรรมในหอพัก (นัฐพงษ์ ทองนวล. 2554: สัมภาษณ์)

การรักษาความปลอดภัยยังคงพบปัญหาหลายประการ ดังนี้ ทางหอพักจะมีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยอยู่ประจำทุกตึก แต่มีพฤติกรรมไม่สุภาพ ในบริเวณตึกต่างๆ ยังคงมีการติดตั้งถังดับเพลิงจำนวนน้อย และการใช้บันไดหนีไฟของบางอาคารไม่สะดวก เนื่องจากมีการวางสิ่งของกีดขวางการติดตั้งหลอดไฟที่ให้แสงสว่างบริเวณทางเดินและรอบๆ หอพักมีจำนวนน้อย (กษิติช เกศด้วง. 2554: สัมภาษณ์)

จากสภาพปัญหาดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาเจตคติของนักศึกษาที่มีต่อการจัดบริการหอพักนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ในด้านกายภาพ ด้านการบริการสวัสดิการ ด้านกิจกรรมภายในหอพัก และด้านการรักษาความปลอดภัย เพื่อนำผลวิจัยไปเป็นแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงการจัดบริการหอพักนักศึกษาให้มีประสิทธิภาพและได้มาตรฐานยิ่งขึ้นต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาทัศนคติของนักศึกษาต่อการจัดบริการหอพักนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ด้านกายภาพ ด้านการบริการสวัสดิการ ด้านกิจกรรมภายในหอพัก และด้านการรักษาความปลอดภัย
2. เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติของนักศึกษาต่อการจัดบริการหอพักนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามเพศ ชั้นปีที่ศึกษา ภูมิลำเนา และสถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัว

ความสำคัญของการวิจัย

ผลจากการศึกษาในครั้งนี้จะเป็นข้อมูลสำหรับผู้เกี่ยวข้องกับการจัดบริการหอพักสามารถ นำไปใช้ประกอบการตัดสินใจในการปรับปรุงและพัฒนาการจัดบริการหอพักนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ในด้านกายภาพ ด้านการบริการสวัสดิการ ด้านกิจกรรมภายในหอพัก และด้านการรักษาความปลอดภัยให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี ที่พักในหอพักนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ ได้แก่

1. เพศ แบ่งเป็น
 - 1.1 ชาย
 - 1.2 หญิง
2. ชั้นปีที่ศึกษา แบ่งเป็น
 - 2.1 ชั้นปีที่ 1
 - 2.2 ชั้นปีที่ 2
 - 2.3 ชั้นปีที่ 3
 - 2.4 ชั้นปีที่ 4 และสูงกว่า
3. ภูมิลำเนา แบ่งเป็น
 - 3.1 ภาคเหนือ
 - 3.2 ภาคกลาง

3.3 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

3.4 ภาคใต้

4. สถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัว แบ่งเป็น

4.1 ไม่เกิน 20,000 บาท

4.2 ตั้งแต่ 20,001 - 40,000 บาท

4.3 ตั้งแต่ 40,001 บาทขึ้นไป

ตัวแปรตาม ได้แก่ ทักษะของนักศึกษาต่อการจัดบริการหอพักนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี 4 ด้าน ได้แก่

1. ด้านกายภาพ
2. ด้านการบริการสวัสดิการ
3. ด้านกิจกรรมภายในหอพัก
4. ด้านการรักษาความปลอดภัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **ทักษะ** หมายถึง ความคิดเห็น ความรู้สึก และการแสดงออกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง อันเป็นผลมาจากการเรียนรู้ ประสบการณ์ ความเชื่อมั่น สามารถวัดออกมาเป็นคะแนนได้ ในงานวิจัยนี้ หมายถึง ความคิดเห็นและความรู้สึกของนักศึกษาต่อการจัดบริการหอพักมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ใน 4 ด้าน ได้แก่

1.1 **ด้านกายภาพ** หมายถึง สภาพที่เกี่ยวกับอาคาร สถานที่ตั้ง ห้องพัก สถานที่รับรองผู้เยี่ยมชม ห้องน้ำ ห้องสุขา ที่นั่งพักผ่อน ทางเดินเท้า การรักษาความปลอดภัย และการจัดสภาพแวดล้อมบริเวณรอบๆ หอพัก

1.2 **ด้านการบริการสวัสดิการ** หมายถึง สภาพที่เกี่ยวกับการเอื้ออำนวยความสะดวกต่างๆ ให้กับนักศึกษา ได้แก่ อุปกรณ์ประจำห้องพัก (โต๊ะ เก้าอี้ เตียง ที่นอน ตู้เสื้อผ้า) สิ่งอำนวยความสะดวกประจำห้องพัก (โทรทัศน์ โทรศัพท์ น้ำดื่ม หนังสือพิมพ์รายวัน อุปกรณ์ ชักวีด) บริการทั่วไป (โรงอาหาร ร้านถ่ายเอกสาร ร้านซักอบรีด) บริการซ่อมบำรุงสิ่งอำนวยความสะดวก และการบริการด้านสุขภาพและการปฐมพยาบาล

1.3 **ด้านกิจกรรมภายในหอพัก** หมายถึง สภาพที่เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมสำหรับนักศึกษา ซึ่งบุคลากรหอพักหรือนักศึกษามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมของหอพัก ได้แก่ กิจกรรมปฐมนิเทศ กิจกรรมเพื่อเสริมสร้างมนุษยสัมพันธ์ กิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม กิจกรรมด้านวิชาการ และกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์

เป็นต้น รวมทั้งบุคลากรประจำหอพักให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับการจัดกิจกรรม การสนับสนุนด้านวัสดุ อุปกรณ์และสถานที่

1.4 ด้านการรักษาความปลอดภัย หมายถึง สภาพที่เกี่ยวกับการดูแลรักษา หรือปกป้องทรัพย์สินมิให้เกิดการสูญหาย การดูแลคุ้มครองความปลอดภัยในชีวิต และร่างกายของนักศึกษา ได้แก่ การจัดเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยประจำหอพัก โดยกำหนดคุณสมบัติในการทำงาน การติดตั้งดับเพลิง ในอาคารหอพัก ความสะดวกในการใช้บันไดหนีไฟ การติดตั้งสัญญาณเตือนภัยภายในอาคารหอพัก การจัดฝึกอบรมเกี่ยวกับการป้องกันอัคคีภัยให้แก่นักศึกษา การให้แสงสว่างภายในอาคารและบริเวณรอบๆ หอพัก และการกำหนดอาณาเขตของหอพัก

2. นักศึกษา หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรีที่พักในหอพักนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ปีการศึกษา 2554

3. หอพักนักศึกษา หมายถึง หอพักนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี หรือที่เรียกอีกชื่อหนึ่งว่า หอพักสวัสดิการนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

4. ภูมิสำเนา หมายถึง ถิ่นที่อยู่อันเป็นแหล่งสำคัญ ประกอบด้วย 1) ภาคเหนือ 2) ภาคกลาง 3) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 4) ภาคใต้

5. สถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัว หมายถึง ฐานะทางการเงิน หรือรายได้ที่ได้รับในครอบครัว แบ่งเป็น 1) ไม่เกิน 20,000 บาท 2) 20,001 – 40,000 บาท 3) 40,001 บาทขึ้นไป

สมมติฐานในการวิจัย

1. นักศึกษาชายและนักศึกษานหญิงมีทัศนคติต่อการจัดบริการหอพักนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกัน

2. นักศึกษาที่ศึกษาในชั้นปีต่างกัน มีทัศนคติต่อการจัดบริการหอพักนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกัน

3. นักศึกษาที่มีภูมิสำเนาต่างกัน มีทัศนคติต่อการจัดบริการหอพักนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกัน

4. นักศึกษาที่ครอบครัวมีสถานภาพทางเศรษฐกิจต่างกันมีทัศนคติต่อการจัดบริการหอพักนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตามลำดับต่อไปนี้ ความสำคัญ วัตถุประสงค์ ประเภทของหอพักนิสิตนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา การพิจารณานิสิตนักศึกษาเข้าพัก อาศัยในหอพัก การบริหารจัดการหอพักนักศึกษา การจัดบริการหอพักนิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา การจัดหอพักนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ความสำคัญ วัตถุประสงค์และประเภทของหอพักนิสิตนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา

1. ความสำคัญของหอพักนิสิตนักศึกษา

การจัดบริการหอพักในสถาบันอุดมศึกษา เปรียบเสมือนบ้านที่ทรงอิทธิพลที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงนิสิตนักศึกษา เนื่องจากเป็นสถานที่ที่นิสิตนักศึกษาส่วนหนึ่งได้ใช้เวลาอยู่ร่วมกัน เกิดการเรียนรู้ ร่วมกัน (Feldman; & Newcomb. 1976: 223) ดังที่ วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2530: 111 – 112) และได้เล็งเห็นความสำคัญของหอพักนิสิตนักศึกษา เป็นสถานที่ที่เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้รู้จักใช้ชีวิต อยู่ร่วมกันกับบุคคลอื่นในสังคม ได้แลกเปลี่ยนทัศนคติ ฝึกให้นักศึกษารู้จักดูแลตัวเอง ช่วยเหลือบุคคล อื่น และรู้จักปรับตัวให้เข้ากับสังคม ประกอบกับหอพักนักศึกษาได้จัดโครงการ เพื่อพัฒนานักศึกษาด้าน ต่างๆ เช่น การพัฒนาทักษะชีวิต บุคลิกภาพ บริหารเวลา จัดกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม ภาษา บริการเครื่องคอมพิวเตอร์ เพื่อเสริมให้กับนักศึกษาที่พักในหอพักนักศึกษา ได้ใช้หอพักเป็นที่พักอาศัย เสริมสร้างทักษะทางสังคม ฝึกฝนวิชาการและโอเออาทรซึ่งกันและกัน ซึ่งมหาวิทยาลัยต้องจัดพัฒนา นักศึกษาให้ครบทุกด้าน เพื่อเป็นบัณฑิตที่พึงประสงค์ของมหาวิทยาลัย ซึ่งสอดคล้องกับ สำเนาวิ ขจรศิลป์ (2537: 165 – 168) ที่กล่าวว่า หอพักเป็นสถานที่ที่มีประโยชน์โดยเฉพาะสถาบันอุดมศึกษาที่ให้ความสำคัญ กับคุณภาพการศึกษาหรือคุณภาพของบัณฑิตมีความสำคัญ ดังนี้

1. ความสำคัญต่อนิสิตนักศึกษา

เนื่องจากหอพักนักศึกษาเป็นบริการหนึ่งที่สถาบันอุดมศึกษาจัดให้นักศึกษา หอพัก นักศึกษา มีความสำคัญต่อนักศึกษาเป็นอันมาก ซึ่งอาจพิจารณาในประเด็นต่างๆ ได้ ดังนี้

1.1 หอพักซึ่งเป็นที่พักอาศัยจึงมีความจำเป็นในการดำรงชีพ

สถาบันอุดมศึกษาบางแห่ง ตั้งอยู่ในชนบทหรือตั้งอยู่ในเมืองหรือชุมชนที่มีขนาดเล็ก ซึ่งมีหอพักเอกชนไม่มาก นักศึกษาที่มาจากจังหวัดอื่นจึงไม่มีพักอาศัย จึงมีความจำเป็นต้องสร้างหอพัก ให้กับนักศึกษา

1.2 หอพักเป็นที่อำนวยความสะดวกสบายและปลอดภัยแก่นักศึกษา

ความปลอดภัยของนิสิต นักศึกษา ในสถาบันการศึกษามีความสำคัญยิ่ง การจัดสิ่งแวดลอมในสถาบันการศึกษาให้ปลอดภัย จะทำให้นักศึกษาได้รับความปลอดภัยทั้งชีวิตและทรัพย์สิน โดยสถาบันการศึกษา จะต้องคำนึงถึงความสะอาด เป็นระเบียบเรียบร้อย และความปลอดภัยของสิ่งแวดลอม และนอกจากนั้นยังควรมีอาจารย์ ผู้ดูแลหอพัก และนักศึกษาคอยดูแลให้ความช่วยเหลือแก่นักศึกษา

1.3 หอพักช่วยให้นักศึกษาประหยัดทั้งเวลาและค่าใช้จ่าย

สถาบันอุดมศึกษาโดยทั่วไป จัดเก็บค่าธรรมเนียมหอพักจากนักศึกษาถูกมาก เช่น มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในระหว่างปี พ.ศ. 2525 ถึง 2535 กำหนดค่าธรรมเนียมหอพักนิสิต ภาคการศึกษาละ 750 บาท หรือประมาณเดือนละ 180 บาท จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กำหนดค่าธรรมเนียมหอพักนิสิต ภาคการศึกษาละ 1,000 บาท หรือเดือนละ 250 บาท ในช่วงเวลาเดียวกันค่าเช่าหอพักเอกชนในบริเวณบางเขน เดือนละ 800 – 1,500 บาท บริเวณเขตปทุมวันเดือนละ 1,000 ถึง 2,000 บาท นอกจากนั้น การพักอาศัยในหอพักเอกชนนั้น นักศึกษายังต้องเสียเวลาและค่าใช้จ่ายในการเดินทางเพิ่มขึ้นอีกด้วย หอพักนักศึกษานักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา จึงช่วยให้นักศึกษาประหยัดค่าใช้จ่ายเวลาในการเดินทางมาก

1.4 หอพักช่วยให้นักศึกษาไม่เสียสุขภาพกายและสุขภาพจิต

ปัญหาการจราจรที่ติดขัดในเมืองใหญ่ ทำให้นักศึกษาที่ไม่ได้พักอาศัย อยู่ในหอพักของสถาบันอุดมศึกษา ต้องใช้เวลาในการเดินทางไป – กลับประมาณวันละ 1 – 4 ชั่วโมง ในระหว่างการเดินทางนั้น นักศึกษาต้องเผชิญกับอากาศที่ร้อนอบอ้าวฝุ่นละอองและควันพิษจากท่อไอเสียรถยนต์ สภาพแวดลอมดังกล่าว ทำให้นักศึกษาเสียสุขภาพกายและสุขภาพจิตมาก นอกจากนั้น การเดินทางทุกวันทำให้มีความเสี่ยงต่ออุบัติเหตุและอันตรายที่อาจเกิดจากการเดินทางได้มากอีกด้วย

1.5 หอพักช่วยด้านการศึกษา

หอพักนักศึกษานักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาหลายแห่ง ได้จัดสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการศึกษาให้นักศึกษา เช่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ได้จัดห้องศึกษา (Study Rooms) ห้องคอมพิวเตอร์ พร้อมอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ และเครื่องพิมพ์ ห้องเขียนแบบพร้อมอุปกรณ์เขียนแบบไว้ให้นักศึกษาใช้โดยไม่คิดค่าใช้จ่าย ซึ่งเป็นการส่งเสริมด้านการศึกษาแก่นักศึกษา นอกจากนั้น การอยู่ร่วมกันทำให้นักศึกษาได้มีโอกาสศึกษาร่วมกันเป็นกลุ่ม จึงทำให้การศึกษาได้ผลดี การพักอาศัยอยู่ในบริเวณสถาบันอุดมศึกษา ทำให้นักศึกษามีโอกาสใช้ห้องสมุดของสถาบันได้อย่างเต็มที่ การเดินทางไปเข้าชั้นเรียนก็มีความสะดวกมาก

1.6 หอพักช่วยส่งเสริมพัฒนาการในด้านต่างๆ ของนักศึกษา

การอยู่หอพัก ทำให้นักศึกษาต้องห่างไกลจากการดูแลของบิดา มารดา ทำให้นักศึกษามีอิสระมากขึ้น นักศึกษาต้องดูแลตัวเอง ทั้งในด้านความประพฤติ การใช้จ่ายเงิน และการศึกษาเล่าเรียน โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษา และนักแนะแนวเป็นผู้คอยให้คำปรึกษา สภาพแวดลอมดังกล่าวช่วยส่งเสริมให้นักศึกษาได้พัฒนาความเป็นตัวของตัวเอง (Developing of Autonomy) เป็นอันมาก การอยู่ร่วมกับ

ผู้อื่น ได้ทำงานร่วมกันกับผู้อื่นเป็นการช่วยให้นักศึกษาเกิดทักษะในด้านสังคม และมีความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับสภาพการณ์ต่างๆ ได้ดีขึ้น การเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาในหอพัก และการฝึกอบรมในด้านต่างๆ ที่งานหอพักจัดขึ้น ย่อมเป็นการส่งเสริมพัฒนาการในด้านต่างๆ ของนักศึกษาได้เป็นอย่างดี

จากเหตุผลที่ได้กล่าวมาแล้วทั้ง 6 ประการ ย่อมแสดงให้เห็นว่า หอพักนักศึกษานั้น มีความสำคัญต่อนักศึกษาเป็นอันมาก

2. ความสำคัญต่อสถาบันอุดมศึกษา คือ

เนื่องจากหอพักนักศึกษาเป็นองค์ประกอบที่สำคัญส่วนหนึ่งของสถาบันอุดมศึกษา หอพักจึงมีความสำคัญต่อสถาบันอุดมศึกษา ดังนี้

2.1 หอพักช่วยให้การสอนของสถาบันอุดมศึกษามีประสิทธิภาพ

จากสภาพการจราจรที่ติดขัดในเมืองใหญ่ และการที่นักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาในชนบทไม่มีที่พักอาศัย ย่อมทำให้เกิดความยากลำบากแก่นักศึกษาเป็นอันมาก ความอ่อนเพลียจากการเดินทาง และเวลาที่ต้องเสียไปมาก ทำให้นักศึกษาไม่มีความพร้อมที่จะศึกษาเล่าเรียน ถ้านักศึกษาได้พักอาศัยอยู่ในหอพักของสถาบันอุดมศึกษา ปัญหาดังกล่าวก็ย่อมไม่เกิดขึ้น นักศึกษาก็มีความพร้อมในการศึกษาเล่าเรียน ทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ

2.2 หอพักเป็นเครื่องมือที่สำคัญของสถาบันอุดมศึกษาในการพัฒนานักศึกษา

เนื่องจากหอพักช่วยส่งเสริมพัฒนาการในด้านต่างๆ ของนักศึกษาได้เป็นอย่างดี ดังที่ได้กล่าว มาแล้ว หอพักจึงเป็นเครื่องมือที่สำคัญของสถาบันอุดมศึกษาในการพัฒนานักศึกษา

นอกเหนือจากการเป็นที่พักอาศัยแล้ว ยังมีส่วนช่วยส่งเสริมและขัดเกลาให้นักศึกษาในทุกๆ ด้าน ทั้งในด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม เพื่อให้นักศึกษาเกิดการพัฒนาเป็นประชากรที่มีคุณภาพต่อไปในอนาคต

2. วัตถุประสงค์ของการจัดบริการหอพักนิสิตนักศึกษา

หอพักนิสิตนักศึกษา เป็นสวัสดิการหนึ่งที่สถาบันอุดมศึกษาจัดให้แก่ นิสิต นักศึกษา โดยมีจุดมุ่งหมายสำคัญ เพื่ออำนวยความสะดวกในด้านของที่พักอาศัย นอกจากนี้ ยังเป็นสถานที่ ที่จะช่วยส่งเสริมพัฒนาการ และความเจริญงอกงามของนิสิต นักศึกษา โดยการจัดหอพักให้เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ซึ่งเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่า หอพักนักศึกษาเป็นปัจจัยที่สำคัญประการหนึ่ง ที่ช่วยให้สถาบันการศึกษาบรรลุเป้าหมายในการผลิตบัณฑิตอย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากสถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งมีปรัชญาต่างกัน ดังนั้นการกำหนดวัตถุประสงค์ของหอพักนักศึกษา จึงขึ้นอยู่กับปรัชญาของสถาบันอุดมศึกษาแห่งนั้น วัตถุประสงค์ของการจัดหอพักที่นักการศึกษาหลายท่าน ได้กล่าวถึง มีดังนี้

ริคเคอร์ (รัชนีบุญย์ ผิวสุพรรณ. 2542: 12; อ้างอิงจาก Riker. 1979: 510 – 511) ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการจัดหอพักว่า โดยพื้นฐานก็จัดเครื่องอำนวยความสะดวกด้านกายภาพ เป็นสถานที่ให้น่าอยู่ และมีส่วนช่วยสนับสนุนในการศึกษาโดยแบ่งเป็น 4 ประการ ดังนี้

1. เพื่อสร้างชุมชนที่มีความเป็นอยู่ที่น่าพอใจ และเป็นระเบียบ ชุมชนเช่นนี้ จะมีส่วนทำให้เกิดความสัมพันธ์ระหว่างนิสิตนักศึกษาในหอพักดีขึ้น ส่งเสริมบรรยากาศที่เอื้อต่อการศึกษาและความรู้สึกมั่นคงปลอดภัย เพื่อให้ให้นักศึกษาได้พัฒนาการที่เหมาะสมกับความเป็นนักศึกษา และเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์

2. เพื่อรักษาสภาพแวดล้อมของศูนย์ศึกษา และที่พักอาศัย ให้เป็นไปตามธรรมชาติ มีความสัมพันธ์และสนุกสนานกับกิจกรรมในหอพักได้ตลอดเวลา

3. เพื่อจัดประสบการณ์ให้นักศึกษา มีความเป็นผู้ใหญ่ที่สมบูรณ์ และปรับปรุงการเรียนให้ประสบความสำเร็จ ฝึกให้มีมนุษยสัมพันธ์ โดยต้องมีการจัดให้เป็นกระบวนการที่มีผลต่อการปฏิบัติจริง

4. เพื่อจัดประสบการณ์ให้นักศึกษา มีความเป็นผู้ใหญ่ที่สมบูรณ์และปรับปรุงการเรียนให้ประสบความสำเร็จ ฝึกให้มีมนุษยสัมพันธ์ โดยต้องมีการจัดให้เป็นกระบวนการที่มีผลต่อการปฏิบัติจริง

มูลเลอร์ (วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. 2530: 110; อ้างอิงจาก Mueller. 1961: 161) ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการจัดหอพักนักศึกษาไว้ ดังนี้

1. เพื่อให้เป็นที่พักอาศัย ซึ่งนักศึกษาต้องมีที่หลับนอน ที่รับประทานอาหาร ที่มีความสะดวกสบาย ที่ไม่ห่างไกลจากชั้นเรียน และหอสมุดมาก

2. เพื่อส่งเสริมการศึกษาเล่าเรียน ซึ่งหอพักควรจัดสถานที่ อุปกรณ์และจัดสภาพแวดล้อม เพื่อส่งเสริมการศึกษา

3. เพื่อพัฒนาบุคลิกภาพ โดยการจัดสภาพแวดล้อม และจัดฝึกอบรมให้นักศึกษา เกิดการเรียนรู้ในชั้นเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น ทักษะการอยู่ร่วมกัน ทักษะทางสังคม การควบคุมอารมณ์ และการรับผิดชอบตนเอง ซึ่งเป็นการส่งเสริมพัฒนาการด้านวุฒิภาวะของนักศึกษา

มูลเลอร์ ยังได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์รองของการจัดหอพักนักศึกษาไว้ 2 ประการ คือ

1. การสร้างสัมพันธ์อันดีกับผู้ปกครองและศิษย์เก่า

2. การดูแลพฤติกรรมของนักศึกษา

ชไนเดอร์ (Schneider. 1977: 161) ได้สรุปวัตถุประสงค์ของหอพักนักศึกษาไว้ ดังนี้

1. เพื่อให้เป็นที่พักอาศัย ซึ่งเป็นปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญที่นักศึกษาต้องการ

2. เพื่อใช้เป็นที่ควบคุมพฤติกรรมของนักศึกษา

3. เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนานักศึกษา

ซีเฟิรท์ (อิสระ อินทร์ยา. 2546: 21; อ้างอิงจาก Siffert. 1958: 21 – 22) ได้สรุปวัตถุประสงค์ของการตั้งหอพักไว้ ดังนี้

1. เพื่อสร้างสิ่งแวดล้อมทางการศึกษาที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษา
2. เพื่อจัดการและส่งเสริมการมีส่วนร่วมในกลุ่มฝึกฝนประชาธิปไตย
3. เพื่อส่งเสริมให้เกิดสุนทรีย์ที่ดี
4. เพื่อพัฒนาทักษะทางสังคมทั้งกลุ่มใหญ่และกลุ่มย่อย
5. เพื่อส่งเสริมให้สามารถปรับตัวกับการดำเนินชีวิตได้

ทองเรียน อมรชกุล (2525: 13) ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการบริการอาหารและหอนอน (Food and Housing service) ว่า มีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อจัดให้นักศึกษาได้มีสถานที่สำหรับทานอาหารและที่พักตลอดระยะเวลาที่ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัย โดยเสียค่าใช้จ่ายตามควรแก่สภาพ
2. เพื่อให้เป็นห้องทดลองสำหรับการเรียนอย่างแท้จริง
3. เพื่อให้เป็นแหล่งที่ก่อให้เกิดความเจริญอกงาม และพัฒนาการของนักศึกษาทางสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกายและจิตใจ
4. เพื่อสร้างนิสัยในการ “รู้จักกินรู้จักอยู่” ให้เป็นคุณลักษณะประจำตัวตลอดไป
5. เพื่อให้หลักสูตรการศึกษาของมหาวิทยาลัย ได้เกิดมีบูรณาการ ทั้งทางทฤษฎีและปฏิบัติ
6. เพื่อเป็นศูนย์กลางให้นักศึกษา คณาจารย์ ผู้บริหารของมหาวิทยาลัย ให้พบปะแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์ร่วมกัน

สิ่งที่ควรคำนึงถึงในการจัดหอพักนักศึกษา ให้มีลักษณะที่เอื้อต่อการส่งเสริมคุณลักษณะของนักศึกษา เพื่อให้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ของสถาบันนั้น แฟร์ไชลด์ (รัชนีบูลย์ ผิวสุพรรณ. 2542: 13; อ้างอิงจาก Fairchild. n.d.) กล่าวถึงสิ่งสำคัญ 3 ประการ ที่คำนึงถึงในการจัดหอพักของมหาวิทยาลัย คือ the three 'P S' ซึ่งประกอบด้วย

1. Plant หมายถึง สถานที่พักอาศัยที่จัดสรรความคุ้มครองแก่ผู้พักอาศัยและทรัพย์สิน รวมถึงสิ่งอำนวยความสะดวกและเครื่องมือเครื่องใช้ต่างๆ ด้วย สถานที่พักอาศัยควรได้มีการวางแผนการก่อสร้างเพื่อให้ได้รูปแบบและลักษณะของที่พักอาศัยที่เหมาะสมและใช้ประโยชน์ได้อย่างเต็มที่
2. People หมายถึง ผู้พักอาศัยในหอพัก คือ นิสิตนักศึกษาและคณาจารย์ หรือเจ้าหน้าที่การจัดหอพักจึงต้องคำนึงถึงบุคคลเหล่านี้ โดยพยายามให้ความช่วยเหลือและสนับสนุน ส่งเสริม
3. Pursuits หมายถึง กิจกรรมของผู้พักอาศัยที่เกิดขึ้นภายในหอพัก ซึ่งหอพักอาจจะได้สร้างบรรยากาศทางวิชาการขึ้น โดยการนำคณาจารย์เข้ามาพักอาศัยร่วมกับนิสิตนักศึกษาในหอพัก

จัดห้องสมุด ห้องเรียน จัดงานนิทรรศการ การแสดงและการอภิปราย เป็นต้น โครงการและกิจกรรมต่างๆ ดังกล่าว ควรจะได้มีการปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมอยู่เสมอ โดยผู้บริหารหอพักอาจไปศึกษางานจากสถาบันอื่นๆ และการเชิญบุคคลภายนอกเข้ามาสังเกต และแสดงความคิดเห็น เป็นต้น การจัดกิจกรรมในหอพัก ควรเป็นกิจกรรมที่มีคุณค่า ซึ่งสามารถชักจูงให้ผู้พักอาศัยได้มีส่วนร่วมด้วยความต้องการของตนเอง นอกจากนี้การสื่อสารในหอพักก็เป็นสิ่งสำคัญในการแจ้งข่าว ประกาศข่าวให้ผู้พักอาศัยได้ทราบถึงกิจกรรมและความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในหอพัก

สำหรับหอพักนักศึกษาในประเทศไทยนั้น สถาบันอุดมศึกษาหลายแห่ง ได้จัดหอพักไว้บริการนักศึกษาเช่นเดียวกับในต่างประเทศ เช่น จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2530) ได้กำหนดวัตถุประสงค์ในการจัดหอพักนิตินิติไว้ ดังนี้

1. เพื่อให้บัณฑิตได้อยู่ร่วมกันในที่พักที่มีบรรยากาศเอื้อต่อการศึกษา
 2. เพื่อฝึกฝนให้นักศึกษารู้จักการอยู่ร่วมกัน เคารพในสิทธิซึ่งกันและกัน มีน้ำใจ มีความสามัคคี มีความรับผิดชอบต่อตนเองและต่อส่วนรวม และสามารถดำเนินชีวิตในมหาวิทยาลัยได้อย่างถูกต้อง
 3. เพื่อเปิดโอกาสให้นักศึกษาต่างคณะ ซึ่งมีพื้นความรู้ และความสนใจแตกต่างกัน ได้แลกเปลี่ยนความรู้ ความเข้าใจ และความคิดเห็นซึ่งกันและกัน
 4. เพื่อช่วยเหลือบัณฑิตที่มีที่พักไม่สะดวกต่อการศึกษา
 5. เพื่อช่วยเหลือบัณฑิตที่มีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัดและไม่มีที่พักอาศัยในกรุงเทพมหานคร
- วัตถุประสงค์ของหอพักมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้บริการและสวัสดิการด้านหอพักแก่นักศึกษาดังนี้ (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 2539: 2)

1. เพื่อเสริมสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการศึกษา และให้นักศึกษาได้มีโอกาสแสวงหาประสบการณ์ชีวิตในมหาวิทยาลัย
2. เพื่อเป็นการให้บริการ และสวัสดิการแก่นักศึกษา ซึ่งมีที่พักอยู่ห่างจากหอพักของมหาวิทยาลัย
3. เพื่อฝึกฝนให้นักศึกษารู้จักการอยู่ร่วมกัน เคารพในสิทธิของผู้อื่น มีน้ำใจ มีความสามัคคี มีความรับผิดชอบต่อตนเองและส่วนรวม รวมทั้งส่งเสริมให้นักศึกษาจัดกิจกรรมนิตินิติประเภทต่างๆ เพื่อเสริมสร้างพัฒนาการของนิตินิติในด้านสังคม อารมณ์ ร่างกายและจิตใจ

วัตถุประสงค์ของหอพักมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต (มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. 2537: 2) เพื่อเป็นการให้บริการและสวัสดิการแก่นักศึกษาดังนี้ คือ

1. นักศึกษาผู้มีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัด หรือมีที่พักอาศัย ห่างจากศูนย์รังสิต มีความเดือดร้อนที่อยู่อาศัย และมีความลำบากในการเดินทางในช่วงเวลาที่ศึกษา ณ ศูนย์รังสิต
2. นักศึกษาผู้มีหน้าที่เกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษา ซึ่งมหาวิทยาลัยพิจารณาให้อยู่หอพักเป็นกรณีพิเศษ

3. นักศึกษาผู้ที่มีไม่เอื้อต่อการศึกษาซึ่งมหาวิทยาลัยพิจารณาให้อยู่หอพักเป็นกรณีพิเศษ จากแนวคิดเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการจัดบริการหอพักนิตินิต นักศึกษา ทั้งในประเทศ และ ต่างประเทศสามารถสรุปได้ว่า หอพักนิตินิตศึกษานั้นสร้างขึ้น เพื่อให้ นิตินิตนักศึกษาของสถาบันที่มีพัก อาศัยที่มีความสะดวก ประหยัดเวลาและค่าใช้จ่ายในการเดินทาง และเป็นส่วนช่วยในพัฒนาการของ นิตินิตนักศึกษาด้านสติปัญญา บุคลิกภาพ สังคม อารมณ์ และจิตใจ ซึ่งจะส่งผลให้นิตินิตนักศึกษาสามารถ ปรับตัวให้เข้ากับสังคมและดำรงตนอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข

3. ประเภทของหอพักนิตินิตนักศึกษา

หอพักนักศึกษาในต่างประเทศ โดยเฉพาะในประเทศสหรัฐอเมริกา มีหลายชนิดด้วยกัน หอพักนักศึกษาแต่ละชนิดจะมีลักษณะในการบริหารงาน และความเป็นอยู่ของผู้อยู่อาศัยที่แตกต่างกันมาก ดังที่ สำเนาฯ ขจรศิลป์ (2525: 90 – 92) ได้รวบรวมหอพักไว้ 10 ประเภท คือ

1. หอพักขนาดเล็ก (Dormitory) โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อให้บริการนักศึกษาในด้านที่พัก อาหารและการอบรมระเบียบวินัยนักศึกษา

2. หอพักขนาดใหญ่ (Residential Hall) มีบุคลากร ซึ่งรับผิดชอบอยู่สองฝ่าย คือ ฝ่ายที่ พักและอาหาร และฝ่ายที่ปรึกษา (Advisors) มีหน้าที่ให้คำแนะนำนักศึกษาเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ไป และ อำนวยความสะดวกตลอดระยะเวลาที่พักอาศัยอยู่ในหอพัก เพื่อสนับสนุนให้นักศึกษาได้มีพัฒนาการทาง ด้านสังคม ร่างกายและจิตใจ

3. หอพักนักศึกษาชาย (Fraternity) เป็นที่พักอาศัยของนักศึกษาชายที่ครอบครัว มีฐานะดี ใช้ระบบนักศึกษาปกครองกันเอง มีผู้ใหญ่คอยดูแล 1 คน มีรุ่นพี่ดูแลช่วยเหลือรุ่นน้อง นักศึกษาเป็น ผู้ดำเนินการจัดกิจกรรมในหอพัก

4. หอพักนักศึกษาหญิง (Sorority) เป็นที่พักอาศัยของนักศึกษาหญิงที่ครอบครัวมีฐานะดี ชาตินิตินิต มีรูปแบบการปฏิบัติงานเช่นเดียวกับหอพักนักศึกษาชายที่มีฐานะดี ชาตินิตินิต

5. หอพักนักศึกษาที่มีฐานะยากจน (Cooperative House) เป็นหอพักที่นักศึกษาทุกคน ต้องร่วมกันทำงาน และมีภาระรับผิดชอบที่ต้องปฏิบัติภายในหอพัก เช่น การทำความสะอาดหอพัก การแบ่งงานกันทำ

6. หอพักชายหญิงที่พักรวมกันในหอพักเดียวกัน (Coeducational Housing) กล่าวคือ นักศึกษาชายและหญิงจะไม่อยู่ร่วมห้องเดียวกัน แต่จะมีบริเวณต่างๆ ที่ใช้ร่วมกัน ได้แก่ โรงอาหาร ห้องสมุด และบริเวณต่างๆ ที่สามารถเข้าร่วมกันได้

7. หอพักขนาดใหญ่ที่เป็นอาคารติดต่อกัน 3 – 4 หลัง (Residential College) เป็นที่ตั้ง ของคณะวิชา ภายในอาคารประกอบด้วย ห้องเรียน ห้องสมุด ห้องทำงานอาจารย์ ห้องพักอาจารย์ ห้องพักนักศึกษาและที่รับประทานอาหารร่วมกัน

8. อาคารเรือนแถว (University Apartment) เหมาะกับนักศึกษาที่มีครอบครัว เข้าพักอาศัย เสียค่าเช่าในราคาที่ถูกกว่าห้องชุดของเอกชน

9. หอพักนอกมหาวิทยาลัย (Off-campus Housing) เป็นหอพักที่เอกชนเป็นผู้ดำเนินงาน และตั้งอยู่นอกมหาวิทยาลัย

10. ศูนย์ศึกษาอาศัย (Living-learning Center) เป็นหอพักขนาดใหญ่ที่มีนักศึกษาชายและหญิงอยู่ร่วมกันในหอพักเดียวกัน นักศึกษาเป็นผู้ดำเนินกิจกรรมต่างๆด้วยตัวเอง โดยมีผู้แนะนำช่วยเหลือภายในมีชั้นเรียน ห้องฝึกงาน ห้องสมุด ห้องทำงานอาจารย์อยู่ในอาคาร

หอพักสำหรับนิสิตนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในประเทศไทยนั้น มีการจัดกลุ่มและแบ่งเป็น 2 ประเภท (กรรณิกา พิริยะจิตรา. 2547: 50 – 51) มีดังนี้

1. หอพักนิสิตนักศึกษาที่สถาบันอุดมศึกษาเป็นผู้ดำเนินการเอง ซึ่งมีทั้งของสถาบันอุดมศึกษาในกำกับของรัฐและหอพักนิสิตนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ดังต่อไปนี้

1.1 หอพักชาย เป็นหอพักที่มีนิสิตนักศึกษาชายล้วน พักอาศัยอยู่ในแต่ละห้อง ห้องพักอาจจะเป็นห้องใหญ่ยาว และตั้งเรียงเตี้ยนอนเป็นแถว เตี้ยอาจจะเป็นเตียงเดี่ยวชั้นเดียว หรือเตียงเดี่ยวสองชั้น ห้องน้ำ-ส้วมจะอยู่หัวและท้ายของห้อง ควรจะมีห้องน้ำ-ส้วมให้มากเพียงพอกับจำนวนนิสิตนักศึกษาที่พักอาศัย ห้องพักถ้าเป็นห้องขนาดเล็กหลายห้องอาจจะจัดนิสิตนักศึกษาพักห้องละ 2 – 3 คน หอพักบางแห่งเป็นหอพัก 2 ห้องติดกัน และมีห้องน้ำ-ส้วมใช้ร่วมกันระหว่างห้องพัก บางแห่งมีห้องน้ำ-ส้วมภายในห้อง หอพักชายโดยมากสถาบันอุดมศึกษามักจะจัดเจ้าหน้าที่ชาย หรืออาจารย์ชายเป็นผู้ควบคุม กำกับ ดูแลและเป็นพี่ปรึกษา มีพนักงานทำความสะอาดในส่วนกลาง ห้องน้ำ-ส้วม บันได ที่นั่งพัก บริเวณระเบียง ฯลฯ ให้หอพักหรือชั้นที่ 1 ของอาคาร มักจัดเป็นที่จำหน่ายอาหารและร้านค้าสวัสดิการขนาดเล็กสำหรับนิสิตนักศึกษา

1.2 หอพักหญิง เป็นหอพักที่มีแต่นิสิตนักศึกษาหญิงล้วน พักอาศัยอยู่ในแต่ละห้อง ลักษณะห้องพัก ห้องน้ำ ห้องส้วมและลักษณะอื่นๆ มีลักษณะคล้ายหอพักชาย แต่จะมีเจ้าหน้าที่หญิงและอาจารย์หญิงเป็นผู้ควบคุม กำกับ ดูแลและเป็นพี่ปรึกษา

1.3 หอพักรวม เป็นหอพักที่นิสิตนักศึกษาชายและนิสิตนักศึกษาหญิงพักอาศัยอยู่ในหอเดียวกัน ส่วนใหญ่เป็นนิสิตนักศึกษาในต่างประเทศ สำหรับประเทศไทย จะมีบริการในส่วนหอพักเอกชน มี 2 รูปแบบ คือ

1.3.1 นิสิตนักศึกษาชายและนิสิตนักศึกษาหญิง พักอยู่ในอาคารเดียวกัน แต่อยู่คนละชั้นของอาคาร โดยใช้ห้องอาหารและสิ่งอำนวยความสะดวกในหอพักร่วมกัน

1.3.2 นิสิตนักศึกษาชาย และนิสิตนักศึกษาหญิงพักอยู่ในชั้นเดียวกัน แต่อยู่กันคนละห้อง โดยใช้ห้องอาหารและสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ ร่วมกัน

2. ลักษณะบ้านเช่า

2.1 บ้านเช่ารวมชาย นิสิตนักศึกษาชายล้วนเช่าพักอาศัย และเสียค่าเช่าร่วมกัน โดยทำความตกลงกันเองกับผู้ให้เช่า และตกลงกันเองระหว่างผู้เช่าด้วยกัน

2.2 บ้านเช่ารวมหญิง นิสิตนักศึกษาหญิงล้วนเช่าพักอาศัย และเสียค่าเช่าร่วมกันโดยทำความตกลงกันเองกับผู้ให้เช่า และตกลงกันเองระหว่างผู้เช่าด้วยกันเช่นเดียวกับบ้านเช่ารวมชาย

2.3 บ้านเช่ารวมหญิงชาย ผู้เช่าที่เป็นนิสิตนักศึกษาหญิง และพักร่วมกันในห้องที่เป็นส่วนของนิสิตนักศึกษาหญิง และนิสิตนักศึกษาชายก็จะพักร่วมกันในห้องที่เป็นส่วนของนิสิตนักศึกษาชายตามข้อตกลงกัน แต่ก็มีบางแห่งที่นิสิตนักศึกษาหญิงพักร่วมห้องกับนิสิตนักศึกษาชาย

2.4 บ้านแบ่งห้องให้เช่า เจ้าของบ้านแบ่งห้องบางห้องให้เช่า ผู้เช่าพักอาศัยอาจจะเป็นนิสิตนักศึกษาหญิงหรือชายก็ได้มาเช่าพัก การเช่าพักอาจจะเป็นคนเดียว สองคนหรือสามคนก็ได้โดยทำความตกลงกันเองระหว่างผู้เช่าและเจ้าของบ้าน

รัชนีบุญย์ ผิวพรรณ (ไวภูณัฐ สถาปนาวัตร. 2547: 18 – 19; อ้างอิงจาก รัชนีบุญย์ ผิวพรรณ. 2542: 12 – 13) ได้กล่าวว่า วัตถุประสงค์ของการจัดหอพักสามารถจัดได้หลายรูปแบบ คือ

1. ประเภทห้องพักและ/หรือห้องอาหาร (Small House) หมายถึง ลักษณะหอพักที่แบ่งเป็นห้องๆ ให้นิสิตนักศึกษาอยู่ โดยมีเครื่องเรือนที่จำเป็น เช่น โต๊ะ เก้าอี้ ตู้ เตียง ที่นอน หมอน ปลอกหมอน ผ้าปูที่นอน อาจมีบริการทำความสะอาดและบริการอาหารให้ด้วยในบางที่

2. ประเภทห้องชุด (Large House) หอพักประเภทนี้ มักจะสร้างขึ้นเพื่อนิสิตนักศึกษา ระดับมหาวิทยาลัย หรือระดับดุขฎิบัณฑิตที่อาจมีครอบครัวแล้ว และได้นำครอบครัวมาอยู่ในขณะศึกษา มักมีห้องรับแขก ห้องครัว ห้องน้ำและห้องอื่นๆ ตามสมควร หอพักประเภทนี้ไม่มีบริการอาหาร เพราะถือว่า ภายในห้องชุดจะมีห้องครัวของตนเองอยู่แล้ว

3. ประเภทช่วยกันทำงาน (Fraternity House) บางมหาวิทยาลัยจะมีนโยบายฝึกให้นิสิตนักศึกษามีความรับผิดชอบ โดยจะมอบหมายให้เป็นพ่อบ้าน แม่บ้าน ดังนั้น จึงเปิดโอกาสให้นิสิตนักศึกษากลุ่มละประมาณ 10 คน อยู่ในหอพักเล็กๆ ซึ่งจัดเป็นบ้าน 1 หลัง มีห้องครัว ห้องรับแขก ห้องน้ำ มิเตอร์ไฟ และน้ำในแต่ละห้อง ผู้ที่มหาวิทยาลัยรับเข้าอยู่ในหอพักประเภทนี้ ต้องช่วยกันทำความสะอาด ช่วยกันทำอาหาร โดยมีเวรทำงาน ดูแลความเรียบร้อย ค่าใช้จ่ายค่าน้ำ ค่าไฟ ค่าอาหาร และค่าเช่าบ้าน เฉลี่ยกันออกในแต่ละเดือนต่อไป ผู้อยู่อาศัยประเภทนี้จะต้องทำงานบ้านเอง ค่าใช้จ่ายจะถูกกว่าประเภทห้องพัก แต่จะต้องเสียเวลาทำความสะอาดบ้าน ห้องน้ำ ล้างชาม ซักกับข้าว และทำกับข้าวเอง มหาวิทยาลัยจะไม่ควบคุม อย่างเข้มงวด แต่จะตรวจสอบเป็นครั้งคราว

4. หอพักประเภทบ้านเคลื่อนที่ ในต่างประเทศนิยมบ้านเคลื่อนที่นี้ จัดทุกสิ่งทุกอย่างอย่างกะทัดรัด ประหยัดเนื้อที่ สามารถบรรจุห้องรับแขก ห้องครัว ห้องน้ำ ห้องนอนไว้ในบ้าน สี่เหลี่ยม

ผืนผ้าเล็กๆ บ้านเหล่านี้เหมาะสมสำหรับนิสิตนักศึกษาระดับบัณฑิต เพราะมีที่อยู่เป็นเอกเทศ จำลองแบบบ้านเคลื่อนที่ แต่ไม่มีล้อแต่มีความเป็นส่วนตัวมาก

สรุปได้ว่า ประเภทของหอพักนักศึกษามีตั้งแต่ขนาดใหญ่จนถึงขนาดเล็ก ขึ้นอยู่กับจำนวนและประเภทของนิสิตนักศึกษา โดยทางหอพักได้จัดบริการสวัสดิการและกิจกรรมที่เหมาะสมให้กับนิสิตนักศึกษา โดยมุ่งเน้นพัฒนานิสิตนักศึกษาให้เป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพ ดังนั้นการให้บริการของหอพักจึงเป็นเครื่องมือสำคัญในการส่งเสริมและพัฒนานิสิตนักศึกษาให้เป็นบัณฑิตที่พึงประสงค์ในอนาคต

4. การพิจารณานิสิตนักศึกษาเข้าพักอาศัยในหอพัก

การพิจารณานิสิตนักศึกษา เพื่อเข้าพักอาศัยในหอพักต้องพิจารณาจากหลายปัจจัย โดยปกติแล้ว นิสิตนักศึกษามีแนวโน้มที่ชอบความเป็นส่วนตัวและความเงียบเท่าๆ กับที่ต้องการเครื่องอำนวยความสะดวก สะดวกสบาย แต่พวกเขาจะไม่เลือกห้องพักบนพื้นฐานของความถนัดทางการเรียน ผลการเรียน และความก้าวหน้าต่างๆ นิสิตนักศึกษามักคำนึงถึงความอิสระในการใช้ชีวิตเป็นลำดับแรกๆ และความสามารถที่จะจัดการตนเองของพวกเขา (ไวกูณฐ์ สถาปนาวัด. 2547: 19; อ้างอิงจาก Packwood. 1977)

ในกรณีที่หอพักไม่เพียงพอกับความต้องการของนิสิตนักศึกษา สถาบันจะต้องมีหลักเกณฑ์เพื่อกำหนดสิทธิการอยู่หอพักของนิสิต นักศึกษาโดยทั่วไป ผู้ที่มีสิทธิเข้าพักอาศัย มักจะเป็นผู้ที่มีความจำเป็น เช่น ฐานะยากจน มีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัด เป็นนิสิตนักศึกษาของสถาบัน เป็นนิสิตนักศึกษาที่จะต้องทำงานให้กับสถาบันนอกเหนือจากเวลาปกติ โดยสถาบัน ควรแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อพิจารณาการเข้าพักอาศัยของนิสิตนักศึกษา ซึ่งประกอบด้วยเจ้าหน้าที่หอพักและนิสิตนักศึกษา สำหรับการจัดห้องพักมี 2 แนวคิด แนวคิดที่หนึ่งนั้น อาจจะต้องให้นักศึกษารุ่นเดียวกัน มีกิจกรรมการเรียนใกล้เคียงกัน พักด้วยกัน แนวคิดที่สองมีความเห็นว่าควรใช้วิธีจับสลาก โดยยึดหลักที่ว่า การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในกลุ่มนิสิตนักศึกษาที่มีภูมิหลังต่างกัน เรียนวิชาต่างกัน เป็นวัตถุประสงค์หนึ่งของการศึกษา (สมหวัง พิธิยานุวัฒน์. 2531)

สำหรับจำนวนสมาชิกในแต่ละห้องนั้น ขึ้นอยู่กับระดับของผู้เข้าพัก โดยพบว่า เป็นนิสิตนักศึกษา ระดับปริญญาตรี ซึ่งยังมีวุฒิ ภาสะค่อนข้างน้อย จะชอบการมีกลุ่มเพื่อนมาก การพักห้องละ 3 – 4 คน มักไม่มีปัญหา ในขณะที่นิสิตนักศึกษาระดับปริญญาโทหรือเอกจะต้องการ การพักเดี่ยวมากกว่า เนื่องจากวุฒิภาวะที่สูงขึ้น และการเรียนที่หนักจะทำให้ชอบการพักเดี่ยว ซึ่งจะทุ่มเทให้กับการเรียนได้มากกว่า (วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. 2525)

การจัดบริการหอพักนิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา

1. การจัดบริการหอพักด้านกายภาพ

บริเวณที่ตั้งของหอพักควรแยกออกจากที่ดินของการใช้ประโยชน์แห่งอื่น เพราะทำให้สะดวกในการวางผัง อาคารหอพักควรตั้งอยู่ในบริเวณที่กว้างขวาง เหมาะกับโครงการในปัจจุบัน และสามารถ

ขยายได้ในอนาคต มีความปลอดภัย สวยงาม อยู่ในบริเวณที่ก่อให้เกิดปัญหาการจราจรน้อยที่สุด โดยแยกทางรถยนต์ รถจักรยาน และทางเท้าออกจากกัน สามารถใช้พื้นที่เพื่อการจัดกิจกรรมและสันตนาการจัดสวนที่เสียงดังและเจียบสงบออกจากกัน ภายในอาคารคำนึงถึงการระบายอากาศ แสงสว่าง ควรสร้างด้วยวัสดุอย่างดี และผังอาคารสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามความเหมาะสม (Seagers. 1961: 5)

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2523: 59) ได้กำหนดมาตรฐานในการก่อสร้างอาคารหอพักไว้ ดังนี้

1. เป็นอาคารคอนกรีตเสริมเหล็กมีความสูงไม่เกิน 4 ชั้น
2. ห้องพักสามารถบรรจุนิสิตนักศึกษาได้ 4 คน ขนาดของห้องพัก กำหนดเนื้อที่ให้ 7 ตารางเมตร/คน
3. ห้องน้ำ ห้องส้วม กำหนดเนื้อที่ให้ 1 ตารางเมตร/คน
4. ห้องพักผ่อนภายในหอพัก กำหนดเนื้อที่ให้ 2 ตารางเมตร/คน (คิดจาก 20% ของนิสิตนักศึกษาในหอพัก)
5. ห้องซักเสื้อผ้า กำหนดเนื้อที่ให้ 10 ตารางเมตร/คน
6. ห้องเก็บของ กำหนดเนื้อที่ให้ 10% ของพื้นที่ทั้งหมดในหอพัก
7. ระเบียงทางสัญจร กำหนดให้ไม่เกิน 25% ของพื้นที่ทั้งหมด

เชียรา และ คอลเลนเดอร์ (วิชา เพชรขาว. 2531: 21; อ้างอิงจาก Chiara; & Callender. 1973) เสนอแนะว่าภายในอาคารหอพักควรประกอบด้วยสิ่งต่างๆ ดังนี้

1. หอพักนิสิตนักศึกษา ควรเป็นห้องสี่เหลี่ยมผืนผ้า มีพื้นที่เพียงพอสำหรับวางเฟอร์นิเจอร์และเครื่องใช้สอยอื่นๆ โดยทั่วไปขนาดห้องพัก 1 คน ใช้พื้นที่ประมาณ 90 – 120 ตารางฟุต
2. ห้องอาบน้ำ ห้องสุขา จัดได้ 2 ลักษณะ คือ ใช้ระบบรวมหรือใช้แยกเฉพาะห้องพัก การจัดระบบรวมได้กำหนดความเหมาะสมไว้ ดังนี้
 - 2.1 ห้องสุขาผู้ชาย 1 ที่/10 คน ผู้หญิง 1 ที่/8 คน
 - 2.2 ห้องอาบน้ำ ใช้อัตรา 1 ที่/8 คน
3. ห้องรับประทานอาหาร ควรจัดให้มีห้องอาหารรวมขนาดใหญ่ เพราะเป็นสถานที่ให้โอกาสนิสิตนักศึกษาได้พบปะกัน และสามารถแยกห้องใหญ่ให้เป็นห้องย่อยๆ ได้ด้วย
4. ห้องพักผ่อนและสันตนาการ ควรมีพื้นที่เพียงพอกับจำนวนนิสิตนักศึกษาที่พักในหอพัก
5. ห้องเก็บของนิสิตนักศึกษาและอุปกรณ์ของหอพัก จะต้องมีพื้นที่เพียงพอ สามารถเก็บอุปกรณ์ไฟฟ้าและเครื่องกลอื่นๆ ของหอพัก และเป็นห้องเก็บของนิสิตนักศึกษาในช่วงปิดภาคการศึกษา

6. ทางเดินเชื่อมภายในหอพักจะต้องจัดให้สัมพันธ์กับห้องพักนักศึกษาแต่ละห้องและควรสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการศึกษา ขนาดที่เหมาะสม คือ 7 – 25 เปอร์เซ็นต์ ของพื้นที่อาคารทั้งหมด และต้องคำนึงถึงความปลอดภัยกรณีฉุกเฉิน

จากงานวิจัยของ มนตรี แยมกสิกร (2542: 69 – 70) ที่ศึกษารูปแบบหอพักนักศึกษาสำหรับมหาวิทยาลัยในประเทศไทย พบว่า การจัดหอพักให้เอื้อต่อการพักอาศัยควรมีลักษณะ ดังนี้

1. การออกแบบห้องพักต้องให้มีระบบระบายอากาศที่ดี ปริมาณแสงสว่างในห้องพักต้องสว่างทั่วทั้งห้องได้มาตรฐาน ไม่ต้องเปิดไฟฟ้าในเวลากลางวัน
2. จัดห้องเป็นการเฉพาะเพื่อสนับสนุนการศึกษา เช่น ห้องอ่านหนังสือ ห้องสมุด ห้องคอมพิวเตอร์
3. จัดสถานที่สำหรับการปฏิบัติศาสนกิจไว้ตามความจำเป็น
4. จัดบริเวณซักล้างและตากเสื้อผ้าไว้เป็นส่วนน้อยอย่างเพียงพอ
5. จัดสภาพแวดล้อมรอบหอพักให้ร่มรื่นสะอาดตา
6. จัดห้องน้ำห้องส้วมไว้บริการอย่างเพียงพอตามสัดส่วนของนิสิตนักศึกษา
7. จัดสถานที่จอดรถจักรยานหรือจักรยานยนต์อย่างเพียงพอและปลอดภัย

นอกจากนี้ อรวรรณ ธรรมภักดิ์ (2547) ได้วิจัยเรื่องรูปแบบและกลยุทธ์การจัดหอพักนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ เพื่อเป็นองค์แห่งการเรียนรู้ พบว่า การจัดหอพักนักศึกษาเพื่อเป็นองค์แห่งการเรียนรู้ นั้น นอกจากนำคนมาอยู่รวมกันแล้ว ต้องจัดให้หอพักเป็นแหล่งการเรียนรู้ เป็นสถานที่ที่คนในหอพักแลกเปลี่ยนความรู้กันด้วยกิจกรรมต่างๆ ที่หลากหลาย ทั้งกิจกรรมวิชาการ สันทนาการ การจัดโครงสร้างทางกายภาพทุกอย่างให้มีความหมายเป็นการเรียนรู้ ได้แก่ การออกแบบพื้นที่ส่วนต่างๆ เพื่อส่งเสริมให้เรียนรู้คนเดียว เช่น ในห้องพักมีจุดเชื่อมต่อคอมพิวเตอร์ อนุญาตให้นักศึกษานำเครื่องคอมพิวเตอร์ส่วนตัวเข้ามาใช้ได้ มีห้องสวดมนต์ปฏิบัติธรรมสำหรับนักศึกษาฝึกสมาธิเป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเอง ห้อง Study ห้องสมุดสำหรับค้นคว้าความรู้ที่สนใจ ตามอัธยาศัย มีสังคม ได้พบปะเพื่อนฝูงในห้องต่างๆ เช่น ห้องประชุม ห้องอาหาร ห้อง Study ห้องสันทนาการ ลานกีฬา พื้นที่และห้องบริการวิชาการ ดังกล่าวจะเป็นที่สำหรับนักศึกษาจัดกิจกรรมที่หลากหลาย ทำให้นักศึกษาได้มีโอกาสใช้ความคิด และแลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์ในลักษณะต่างๆ มีการฝึกฝนในสิ่งที่ไม่เคยได้รับการฝึกฝน เช่น การปลูกฝังค่านิยม เรื่องความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่นด้วยการแสดงความคิดเห็นร่วมกัน ตลอดจนสร้างแนวคิดที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ เช่น การจัดอาหารสำหรับนักศึกษา หอพักที่เน้นเรื่องความสะดวก ราคาไม่แพง ยังไม่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ แต่ต้องเน้นหลักโภชนาการให้นักศึกษาหอพักเรียนรู้จากการรับประทาน อาหาร คือ ต้องจัดห้องครัวให้นักศึกษาเรียนรู้เรื่องโภชนาการ กฎ กติกา มารยาท รู้จักการรอคอย การเข้าแถว เพื่อความเป็นระเบียบ เป็นการเรียนรู้เป็นทีมในการคิดทำอาหารด้วยกัน คิดสูตรอาหารใหม่ๆ นักศึกษา

แต่ละคนได้มีโอกาสแสดงความสามารถพิเศษเฉพาะตนในการประกอบอาหารประเภทต่างๆ ซึ่งเป็นหลักสำคัญสำหรับสร้างหอพักนักศึกษาให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้

การจัดสภาพแวดล้อมหอพักนักศึกษาที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักศึกษา ควรมุ่งเน้นจัดให้สภาพแวดล้อมเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนรู้ และเปิดโอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการจัดเพื่อกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกันตามกลุ่มความสนใจ ตามความสามารถและตามอัธยาศัย โดยมีหลักการจัด ดังนี้

1. จัดพื้นที่รอบหอพักที่เอื้อต่อการเรียนรู้อย่างหลากหลายรูปแบบ ได้แก่ สร้างสนามกีฬาขนาดเล็กหลายประเภทให้นักศึกษาเล่นกีฬาด้วยกัน สนามเปตอง สนามตะกร้อ สนามแบดมินตัน จัดลานอเนกประสงค์สำหรับออกกำลังกาย แอโรบิค จัดงานเลี้ยงสังสรรค์ ทำกิจกรรมกลุ่ม จัดตั้งโต๊ะเก้าอี้ไต้ร่มไม้สำหรับทำกรบ้าน พุดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ฟังวิทยากรให้ความรู้

2. จัดพื้นที่ข้างอาคารหอพักสำหรับนักศึกษาทำกิจกรรมตามอัธยาศัย เพื่อใช้เวลาว่างหลังเลิกเรียนให้เกิดประโยชน์ และส่งเสริมให้นักศึกษามีงานอดิเรก ได้แก่ นักศึกษารวมกลุ่มกันออกแบบจัดสวนหย่อมบริเวณริมรั้วหอพัก เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดสร้างสรรค์ในการออกแบบและจัดทีมส่งเข้าประกวดในงานเทศกาลให้นักศึกษาปลูกสวนดอกไม้ตามความสนใจ ปลูกพืชผักสวนครัว แปลงเกษตรขนาดเล็กด้านหลังอาคารหอพัก อนุญาตให้จัดกระถางปลูกบัวและเลี้ยงปลาสวยงามข้างอาคารหอพัก การส่งเสริมให้นักศึกษารวมกลุ่มตามความสนใจ จัดสภาพแวดล้อมหอพักให้ร่มรื่นสวยงามจากการทำกิจกรรม นอกจากเป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ เป็นทีมที่มีการแลกเปลี่ยนความรู้ความคิด ทศนคติ ค่านิยม ยังก่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรม ระหว่างนักศึกษาที่มาจากท้องถิ่น และสร้างความรู้สึกลึกซึ้งสบายทั้งทางร่างกายและจิตใจ สร้างความรู้สึกลึกซึ้งอ่อนโยน ผูกพันกับธรรมชาติ

การจัดวัสดุอุปกรณ์ เป็นทรัพยากรที่สำคัญในการจัดหอพักนักศึกษา เพื่อเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ เนื่องจากวัสดุอุปกรณ์ทุกประเภท โดยเฉพาะอย่างยิ่งวัสดุอุปกรณ์ประเภทเทคโนโลยีการสื่อสารได้เข้ามามีบทบาทสำคัญมากขึ้นสำหรับการเรียนรู้ เช่น คอมพิวเตอร์ และระบบอินเทอร์เน็ต ระบบเคเบิลทีวี ดาวเทียม การเรียนรู้จากสื่อเหล่านี้เป็นการส่งเสริมแนวทางการเรียนรู้ด้วยตนเอง เรียนรู้ตามอัธยาศัย ทำให้นักศึกษาหอพักสามารถศึกษาค้นคว้าความรู้ด้วยตนเองได้ตลอดเวลา ส่งเสริมให้มีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรมเพื่อการเรียนรู้ มีส่วนร่วมในการเปลี่ยนแปลงจากการทำกิจกรรม การจัดวัสดุอุปกรณ์ในหอพักอย่างครบถ้วน มีคุณภาพดีและมีปริมาณเพียงพอ โดยให้นักศึกษาร่วมรับผิดชอบ ดูแลรักษาให้อยู่ในสภาพใช้งานได้ตลอดเวลา เพื่อสร้างสรรค์ผลงานจากการใช้วัสดุอุปกรณ์เพื่อการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง โดยเน้นความรับผิดชอบต่อร่วมกัน ฝึกฝนการแบ่งหน้าที่การทำงาน ความเสียสละ ซึ่งเป็นการเรียนรู้เพื่อให้ผู้อื่น ได้แก่ การให้โอกาสแก่เพื่อนๆ ได้ใช้วัสดุอุปกรณ์อย่างทั่วถึง

จากเอกสารและงานวิจัยสรุปได้ว่า การจัดสร้างหอพักหรือที่พักอาศัยของนักศึกษา ควรมีการวางแผน การก่อสร้าง ให้ได้รูปแบบและลักษณะของที่พักที่เหมาะสม และเพียงพอต่อจำนวนนิสิตนักศึกษา เพื่อ สามารถใช้ประโยชน์จากหอพักนิสิตนักศึกษาได้อย่างเต็มที่ และสนองตอบต่อความต้องการของนักศึกษา ได้อย่างสูงสุด

2. การจัดการบริการหอพักด้านการบริหาร

การบริหารงานหอพักต้องใช้ความรู้ ทั้งด้านกิจการนักศึกษา และการจัดการควบคู่กัน เพื่อให้ การบริหารงานหอพักบรรลุวัตถุประสงค์ และช่วยให้นิสิต นักศึกษา เกิดการพัฒนาตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ดีคอสเตอร์ และ มาเบิล (Decoster; & Mable. 1974: 19) ได้กำหนดการบริหารหอพัก โดยแบ่งออกเป็น 2 ฝ่าย ได้แก่ ฝ่ายจัดการ ซึ่งดูแลในเรื่องการจัดที่พักอาศัย ส่วนอีกฝ่ายหนึ่งเป็นฝ่ายที่ บริक्षा ประกอบไปด้วยคณะที่ปรึกษาหอพักมีหน้าที่ในการแนะนำและจัดกิจกรรม โดยทั้งสองฝ่ายจะต้อง ทำงานอย่างมีระบบ ดังที่ วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2530: 118 – 119) กล่าวว่า ระบบการบริหาร หอพักของมหาวิทยาลัยใหญ่ๆ จะแบ่งได้เป็น 2 สำนักงาน คือ

1. สำนักงานหอพักนักศึกษาของมหาวิทยาลัย หรือสำนักงานใหญ่ มีหน่วยงานที่มี หน้าที่หลักอยู่ 5 หน่วยงาน คือ

1.1 งานธุรการ มีหน้าที่รับใบสมัคร ใต้ตอบจดหมาย จัดหอพัก จัดนักศึกษาเข้าอยู่ หอพัก

1.2 งานบุคลากร มีหน้าที่ดูแลเจ้าหน้าที่ คนงานภารโรง ช่างเทคนิคที่ทำงานเกี่ยวกับ หอพัก

1.3 งานสวัสดิการ มีหน้าที่ดูแลการจัดบริการ และกิจกรรมต่างๆ

1.4 งานการเงิน มีหน้าที่เก็บเงิน ออกใบเสร็จ คำนวณค่าประกัน รับเรื่องขอผ่อนผัน การชำระเงิน

1.5 งานซ่อมแซม มีหน้าที่บำรุงรักษา อุปกรณ์ไฟฟ้า น้ำ สนามหญ้าและอาคาร

2. สำนักงานย่อยประจำแต่ละหอพัก เพื่อทำหน้าที่ให้ความสะดวกสบายต่างๆ มีเจ้าหน้าที่ ประจำหอพักอย่างน้อย 1 คน เพื่อเป็นผู้ประสานงานระหว่างสำนักงานใหญ่และสำนักงานประจำหอพัก โดยเจ้าหน้าที่มีหน้าที่ ดังนี้

2.1 ติดต่อประชาสัมพันธ์

2.2 ติดต่องานธุรการ รับใบสมัคร ประสานงานกับสำนักงานใหญ่

2.3 คุมคนงานภารโรง

2.4 คุมกุญแจห้องทั้งหมด

2.5 ดูแลอุปกรณ์ต่างๆในหอพัก

2.6 ดูแลอุปกรณ์ ความสะดวกของหอพัก เช่น พัดลม โทรทัศน์ วิทยุ

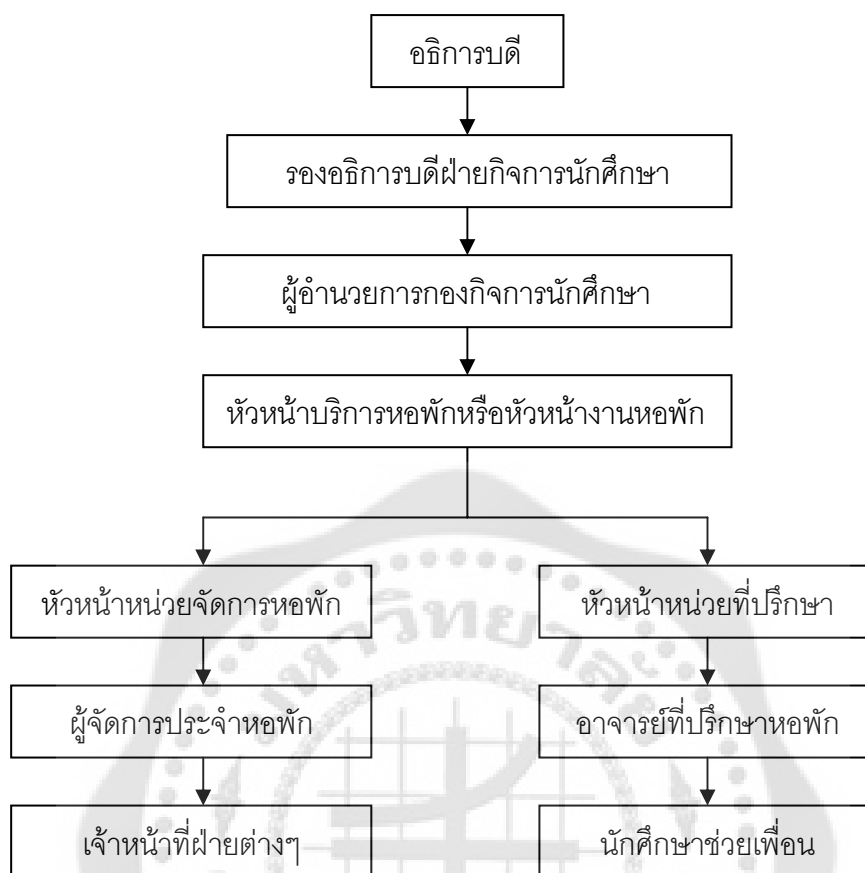
2.7 ดูแลความสะอาด และความสงบเรียบร้อยภายในหอพัก

นอกจากนี้ อรวรรณ ธรรมภักษ์ (2547) ได้วิจัยเรื่องรูปแบบและกลยุทธ์การจัดหอพัก นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ เพื่อเป็นองค์แห่งการเรียนรู้ พบว่า การจัดการด้านการเงินของหอพักนักศึกษา มุ่งเน้นการจัดเพื่อส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษา ได้แก่ การจัดงบประมาณเพื่อสนับสนุน ด้านวัสดุอุปกรณ์การเรียนรู้ประเภทต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง อุปกรณ์การเรียนรู้ที่เป็น e-Learning รวมไปถึงการจัดงบประมาณสำหรับดูแลรักษาให้อยู่ในสภาพใช้งานได้ตลอดเวลา งบประมาณสำหรับสนับสนุน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษาทั้งในหอพักและการเรียนรู้นอกสถานที่ การเชิญวิทยากรบรรยาย ความรู้ โดยมีหลักการจัดการ ดังนี้

1. ฝ่ายการเงินของหอพัก จัดงบประมาณเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ของนักศึกษาอย่างเพียงพอ มีการกำหนดงบประมาณในการทำกิจกรรมแต่ละครั้งให้นักศึกษาอย่างชัดเจน มีการจัดแผนการ ใช้เงินตลอดทั้งปี ซึ่งสอดคล้องกับแผนงานด้านกิจกรรม โดยมีการจัดประชุมวางแผนล่วงหน้า จัดระบบ การใช้เงินของหอพักที่ถูกต้องชัดเจน โปร่งใส เปิดโอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วมวางแผนอย่างเป็นประชาธิปไตย

2. สนับสนุนให้บุคลากรหอพักสร้างกิจกรรมที่เกิดรายได้ เพื่อระดมทุนให้หอพักและส่งเสริมการสร้างงานเป็นทีม มีการร่วมกันคิด ร่วมกันทำกิจกรรมที่ก่อให้เกิดประโยชน์ ได้แก่ นักศึกษารวมกลุ่มกันจัดออกร้านขายของในงานเทศกาลต่างๆ จัดหาทีมแข่งขันกีฬาประเภทต่างๆ ขายบัตร งานประกวดลีลาศของมหาวิทยาลัย เปิดสอนคอมพิวเตอร์ให้กับชาวบ้าน รับจ้างเก็บข้อมูลในการทำวิจัย รับจ้างถ่ายรูป และผลิตของที่ระลึกในงานต่างๆ กิจกรรมดังกล่าวนอกจากจะสร้างรายได้ ระดมทุนให้หอพักแล้ว ยังเป็นการส่งเสริมรวมกลุ่มนักศึกษาทำกิจกรรมที่เกิดประโยชน์ เป็นการใช้เวลาว่างอย่างคุ้มค่า สร้างความภาคภูมิใจ ส่งเสริมการวางแผนร่วมกันในการทำงานเป็นทีม การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและความคิดสร้างสรรค์

การจัดองค์กรและสายบังคับบัญชาของงานบริการหอพักนักศึกษา มีลักษณะแตกต่างกันตามเป้าหมาย และวัตถุประสงค์ของงานบริการหอพักนักศึกษา ซึ่งสำเนาวิ ขจรศิลป์ (2537: 184) ได้เสนอ การจัดองค์กร และสายการบังคับบัญชาของงานหอพักดังภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 แผนผังแสดงการจัดองค์กรและสายการบังคับบัญชาของหอพัก

ที่มา: สำเนาฯ ขจรศิลป์ (2537: 184)

นอกจากนี้ก็ยังมีส่วนเกี่ยวข้องกับการบริหารหอพักที่สำคัญอีก 2 กลุ่ม คือ อาจารย์ที่สอนในมหาวิทยาลัย และคณะกรรมการนักศึกษาในหอพัก สำหรับอาจารย์ที่สอนในมหาวิทยาลัยนั้น แพ้ตูด (รัชนิบูลย์ ฝิวสุพรรณ. 2542: 24; อ้างอิงจาก Packwood. 1977: 144 – 145) ได้กล่าวว่า หอพัก อาจขอความร่วมมืออาจารย์ที่มามีส่วนร่วมในกิจกรรมของหอพักได้เป็นบางครั้ง โดยทางหอพักจะเพิ่มเติมเงินเดือนเป็นพิเศษให้กับอาจารย์ที่มาร่วมโครงการ เพื่อดึงดูดอาจารย์ที่มีความสามารถเข้ามาร่วมงาน

ส่วนคณะกรรมการนิสิตนักศึกษาในหอพักนั้น สำเนาฯ ขจรศิลป์ (2525: 101 – 102) กล่าวว่า คณะกรรมการนิสิตนักศึกษาในหอพักจะประกอบด้วยหัวหน้าหอพัก และมีกรรมการต่างๆ ประมาณ 6 – 10 คน เพื่อทำหน้าที่จัดสวัสดิการด้านการจัดกิจกรรมสำหรับนักศึกษา และเป็นตัวแทนนักศึกษาสำหรับติดต่อ

นักศึกษานอกหอพัก อาจารย์และฝ่ายต่างๆ นอกจากนี้บางสถาบันได้จัดตั้งคณะกรรมการวินัยนักศึกษา ซึ่งประกอบด้วยนักศึกษาทั้งสิ้นประมาณ 7 – 9 คน เพื่อพิจารณาโทษนักศึกษาที่ฝ่าฝืนระเบียบหอพัก

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องสรุปได้ว่า การบริหารงานจำเป็นต้องมีระเบียบและแนวทางปฏิบัติให้นักศึกษานักศึกษาสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุข ซึ่งระเบียบหอพักจะต้องชัดเจนทันต่อสภาพการณ์ปัจจุบัน เพื่อให้การจัดบริการหอพักเป็นไปได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

3. การจัดบริการหอพักด้านการบริการและสวัสดิการ

การจัดบริการและสวัสดิการต่างๆ ภายในหอพักควรตอบสนองความต้องการของนิสิตนักศึกษา ทั้งร่างกายและจิตใจ ดังที่ ทบวงมหาวิทยาลัย (2541: 14 – 15) ได้กำหนดมาตรฐานการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกประจำห้องพัก เช่น โต๊ะ เก้าอี้ เตียงนอน ตู้เสื้อผ้า ที่มีคุณภาพดีพอสมควร มีจำนวนเท่ากับ นิสิตนักศึกษาที่พักอาศัยในแต่ละห้อง โดยมีสิ่งอำนวยความสะดวกประจำห้องพัก เช่น เครื่องคอมพิวเตอร์ โทรศัพท์ โทรทัศน์ น้ำดื่มที่สะอาด อุปกรณ์ซักกรีด และหนังสือพิมพ์รายวันให้เพียงพอับความต้องการของนิสิตนักศึกษา และต้องได้รับการดูแลให้อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ดี มีความสะอาด เป็นระเบียบอยู่เสมอ ซึ่งการจัดบริการและสวัสดิการมีส่วนช่วยสนับสนุนการเรียนของนิสิตนักศึกษา

วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2525: 42 – 43) ได้กล่าวถึงหลักการจัดบริการและสวัสดิการไว้ดังนี้

1. หลักการพัฒนานิสิตนักศึกษา เพื่อส่งเสริมให้นิสิตนักศึกษาได้พัฒนาความมีระเบียบเรียบร้อย มีวินัยในตนเอง มีความรับผิดชอบ และมีความคิดสร้างสรรค์สังคม
2. หลักความสะดวกสบาย โดยให้ผู้รับผิดชอบคำนึงถึงความสะดวกสบายของนิสิตนักศึกษา เช่น การจัดบริการอาหารและเครื่องดื่ม ซึ่งเป็นงานที่สนับสนุนความเจริญทางสมองและร่างกายของนิสิตนักศึกษา
3. หลักการประหยัด งานบางอย่างสถาบันไม่สามารถจัดให้ได้เนื่องจากเป็นความฟุ่มเฟือยที่ไม่จำเป็นต้องจัด
4. หลักการส่งเสริมบรรยากาศการเรียนรู้ สิ่งที่จัดบริการควรเป็นสิ่งที่เอื้อต่อการเสริมบรรยากาศการเรียนรู้ซึ่งจะให้นิสิตนักศึกษายากเรียนรู้หรือมีกำลังใจที่จะเรียนมากขึ้น
5. หลักการให้ก่อนขอ ผู้บริหารควรได้สัมผัสสภาพการณ์ด้วยตนเอง เมื่อเห็นความจำเป็นข้อใดที่สามารถจะทำได้ควรจัดให้ก่อนที่นิสิตนักศึกษาจะเรียกร้อง
6. หลักความสามัคคี สวัสดิการที่จัดขึ้นควรยึดหลักการสร้างมนุษยสัมพันธ์หรือสัมพันธ์ภาพระหว่างนิสิตนักศึกษากับอาจารย์ เพื่อให้อยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

จากงานวิจัยของ นิภา วงษ์พิพัฒน์พงษ์ (2532 : 91) เกี่ยวกับการนำเสนอแนวทางการพัฒนาหอพักในมหาวิทยาลัยศรีอยุธยา พบว่า หอพักควรจัดบริการห้องอ่านหนังสือที่มีหนังสือให้นักศึกษา

ได้ค้นคว้าเพิ่มเติมนอกเวลาเรียน และ พรจันท์ ล่องสกุล (2530: 125) ได้ศึกษาปัญหาของหอพักนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตามการรับรู้ของผู้บริหาร นิสิตหอพักเก่า และนิสิตหอพักปัจจุบัน พบว่า นิสิตหอพักปัจจุบันชายและนิสิตหอพักปัจจุบันหญิงรับรู้ปัญหาด้านการบริการและสวัสดิการแตกต่างกัน โดยข้อที่นิสิตหอพักชายรับรู้เป็นปัญหามาก คือ ความสะอาดของบริการน้ำใช้ การจัดบริการน้ำดื่ม สภาพที่นอน ตู้เสื้อผ้า โต๊ะเขียนหนังสือ ภายในห้องพัก ความสะอาดของการจัดบริการรับจดหมาย ทัศนคติ พัสดุ และโทรเลข การบริการข่าวสาร หนังสือพิมพ์ การอำนวยความสะดวกเมื่อบุคคลภายนอกมาขอพบ การจัดสวัสดิการด้านการรักษาพยาบาล การจัดยามดูแลทรัพย์สินและความปลอดภัย ควรรวดเร็วในการซ่อมแซมวัสดุอุปกรณ์และเครื่องใช้ที่ชำรุด

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องสรุปได้ว่า งานบริการและสวัสดิการมีความสำคัญในการเอื้ออำนวยความสะดวกสบายให้แก่นิสิตนักศึกษา เพราะสภาพแวดล้อมมีผลโดยตรงต่อการพัฒนาในด้านต่างๆ ของนิสิตนักศึกษา กล่าวคือ เมื่อสภาพแวดล้อมดีแล้วจะทำให้การพัฒนาในด้านอื่นๆ ดีขึ้นด้วย

4. การจัดการบริการหอพักด้านกิจกรรมภายในหอพัก

สำเนาวิ ขจรศิลป์ (2539: 176 – 177) กล่าวว่า การฝึกอบรมนิสิตนักศึกษาเป็นกิจกรรมที่มีความสำคัญและจำเป็นมาก โครงการที่ควรฝึกอบรมนิสิตนักศึกษาในหอพัก ได้แก่ โครงการปฐมนิเทศ นิสิตนักศึกษาหอพักใหม่ โครงการให้คำปรึกษากลุ่ม โครงการฝึกการเป็นผู้นำ โครงการฝึกสมาธิ โครงการฝึกทักษะทางสังคม เป็นต้น ในการฝึกอบรมหอพักควรขอความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัยเพื่อให้ได้วิทยากรที่มีความรู้ ความสามารถ ซึ่งจะเป็นประโยชน์แก่นิสิตนักศึกษา กิจกรรมที่หอพักควรส่งเสริมให้นิสิตนักศึกษาช่วยกันจัดขึ้นมี ดังนี้

1. กิจกรรมที่ส่งเสริมความรับผิดชอบ และการทำงานร่วมกันตามระบอบประชาธิปไตย เช่น ควรสนับสนุนให้มีการเลือกตั้งคณะกรรมการประจำหอพัก เพื่อประสานงานกับบุคลากรของหอพักในการจัดกิจกรรมต่างๆ

2. กิจกรรมด้านวิชาการ หอพักโดยทั่วไปจัดพื้นที่สำหรับสนับสนุนการศึกษา ได้แก่ ห้องศึกษาด้วยตนเอง ห้องฝึกอบรม เป็นต้น ซึ่งนิสิตนักศึกษาสามารถใช้สถานที่ดังกล่าวจัดกิจกรรมทางวิชาการ เช่น สอนซ่อมเสริมวิชาพื้นฐาน

3. กิจกรรมด้านกีฬา การพักอาศัยในหอพักของสถาบัน ทำให้นิสิตนักศึกษามีโอกาสใช้สถานที่และอุปกรณ์กีฬาอย่างเต็มที่ ควรส่งเสริมให้นิสิตนักศึกษาเล่นกีฬาเพื่อออกกำลังกาย สร้างเจตคติที่ดีต่อกันและเสริมสร้างทักษะในการเล่นกีฬา

4. กิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม หอพักโดยทั่วไปมีนิสิตนักศึกษาจากภาคต่างๆ เช่น ภาคเหนือ ภาคใต้ ภาคตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมาอยู่ร่วมกัน จึงควรส่งเสริมให้นิสิตนักศึกษาเหล่านี้จัดกิจกรรมเกี่ยวกับศิลปะและวัฒนธรรมพื้นบ้าน เช่น การแต่งกาย อาหาร การละเล่นต่างๆ และ

วัฒนธรรมที่เกี่ยวกับวันสำคัญของชาติ เช่น วันสงกรานต์ วันวิสาขบูชา วันลอยกระทง เป็นต้น

5. กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ หอพักควรส่งเสริมให้นิสิตนักศึกษาได้ร่วมกันจัดกิจกรรมนี้ภายในสถาบัน เช่น การทำความสะอาดหรือการปลูกต้นไม้บริเวณสถาบัน จัดให้มีการประกวดความเป็นระเบียบระหว่างหอพักต่างๆ การจัดกิจกรรมประเภทนี้หอพักควรพิจารณาถึงกิจกรรมทั้งหมดของสถาบันด้วย เพื่อไม่ให้เกิดการซ้ำซ้อนกัน

จากการวิจัยของ มนตรี แย้มกลีกร (2542: 71 – 72) ได้ศึกษารูปแบบของหอพักนักศึกษาสำหรับมหาวิทยาลัยในประเทศไทย พบว่า กิจกรรมเพื่อพัฒนานิสิตนักศึกษาประกอบด้วยโครงการ ดังนี้

1. โครงการพัฒนาทางด้านร่างกาย การปลูกฝังพัฒนาทักษะนิสัยการออกกำลังกาย การดูแลตนเองตลอดจนการปฐมพยาบาลเบื้องต้น
2. โครงการพัฒนาด้านบุคลิกภาพมุ่งพัฒนาทักษะการเป็นผู้นำ การพูด และการแต่งกาย
3. โครงการพัฒนาด้านจิตใจ มุ่งส่งเสริมพัฒนาด้านคุณธรรมจริยธรรม การสร้างสัมพันธภาพ การเอื้ออาทร ความรัก ความห่วงใยระหว่างนิสิตนักศึกษาด้วยกัน ความซื่อสัตย์ ความกตัญญูและความสำนึกในหน้าที่ของลูก พ่อแม่ ครู-อาจารย์ เป็นต้น
4. โครงการพัฒนาด้านสังคม มุ่งส่งเสริมพัฒนานิสิต นักศึกษาให้เป็นผู้รู้จักมารยาททางสังคม สามารถเข้าสังคมได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ และการระดมความคิดเพื่อหาแนวทางแก้ปัญหาสังคม
5. โครงการพัฒนาหอพักด้านสภาพแวดล้อม มุ่งส่งเสริมให้นิสิตนักศึกษามีความรับผิดชอบดูแลพัฒนาสภาพแวดล้อมทางกายภาพของหอพักร่วมกัน
6. โครงการพัฒนาทักษะด้านวิชาการ มุ่งพัฒนาทักษะที่ช่วยส่งเสริมการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัย ทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานทางวิชาการ อาทิเช่น การพิมพ์ การเรียนภาษาอังกฤษ เป็นต้น

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องสรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมในหอพักนักศึกษา จะต้องจัดกิจกรรมให้มีรูปแบบที่หลากหลายและครอบคลุมทุกด้าน กล่าวคือ ต้องประกอบด้วย กิจกรรมที่ส่งเสริมประชาธิปไตย กิจกรรมด้านวิชาการ กิจกรรมด้านกีฬา กิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม และกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ เพื่อให้ให้นักศึกษาสามารถเลือกกิจกรรมได้ตามความสนใจ เพื่อการพัฒนาทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม อย่างครบถ้วนสมบูรณ์

5. การจัดการบริการหอพักด้านการรักษาความปลอดภัย

ความปลอดภัยของนิสิตนักศึกษาในสถาบันการศึกษามีความสำคัญยิ่ง การจัดสิ่งแวดลอมในสถาบันการศึกษาให้ปลอดภัย จะทำให้นักศึกษาได้รับความปลอดภัยทั้งชีวิตและทรัพย์สิน โดยสถาบันการศึกษาจะต้องคำนึงถึงความสะดวกเป็นระเบียบเรียบร้อย และความปลอดภัยของสิ่งแวดลอม

พจน์ กุสุมภ์ (2541: 7) ได้ให้ความหมายของคำว่า ปลอดภัย (Safety) หมายถึง ความปราศจากความเสี่ยงที่ยอมรับไม่ได้

แนวคิดเกี่ยวกับการดำเนินงานส่งเสริมความปลอดภัยในสถานศึกษา ในทศวรรษหน้า จาก การรวบรวมแนวคิดของนักวิชาการของหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนที่เข้าร่วมสัมมนาเพื่อหาแนวทางส่งเสริมความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินในทศวรรษหน้า (เอมอัชฌา วัฒนบุรานนท์. 2539: 132 – 134) พอสรุปได้ ดังนี้

1. ด้านการจัดสิ่งแวดล้อมให้ปลอดภัย ควรจัดสภาพแวดล้อมในสถานศึกษาให้สะอาด ปลอดภัย ควรจัดให้มีการตรวจภายในสถาบันการศึกษา เพื่อฝึกนิสิตให้รู้จักเดินทางด้วยความปลอดภัย และมีการจัดตั้งมาตรฐานขั้นต่ำในเรื่องการจัดสิ่งแวดล้อมในสถาบันการศึกษา ควรสร้างระเบียบวินัยให้นิสิตนักศึกษาในเรื่องการทิ้งขยะมูลฝอย โดยต้องจัดที่รับรองไว้ให้เพียงพอโดยมาตรการเรื่องการตรวจสอบบำรุงรักษาและปรับปรุงอาคาร วัสดุอุปกรณ์และสิ่งแวดล้อมต่างๆ ภายในสถาบันการศึกษาให้ปลอดภัย

2. ด้านการจัดบริการด้านความปลอดภัย ควรจัดให้มีบริการรับ-ส่งนิสิตนักศึกษา โดยกำหนดให้เป็นมาตรการหรือกฎระเบียบ จัดให้มีบริการรักษาพยาบาล และควรจัดมาตรฐานขั้นต่ำในเรื่องการสุขาภิบาลอาหารในสถาบันการศึกษา โดยมีการประสานงานกับโรงพยาบาลหรือสถานพยาบาลต่างๆ เพื่อช่วยเหลือด้านการรักษาพยาบาลกรณีเกิดอุบัติเหตุขึ้น และควรจัดให้มีอุปกรณ์ป้องกันอุบัติเหตุ เช่น เครื่องดับเพลิง

3. ด้านการจัดการเรียนการสอนสวัสดิศึกษาควรจัดให้มีการเรียนการสอนเนื้อหาสวัสดิศึกษา ตั้งแต่ระดับชั้นอนุบาลถึงระดับอุดมศึกษา ซึ่งหลักสูตรควรจัดให้สอดคล้องกับสถานการณ์ หรืออุบัติเหตุที่เกิดขึ้นในปัจจุบันและอนาคต โดยครู อาจารย์ หรือผู้ทำหน้าที่สอนเนื้อหาสวัสดิศึกษา ควรมีพื้นฐานหรือมีคุณสมบัติทางด้านสวัสดิศึกษาโดยตรง ในระดับอุดมศึกษาควรจัดหลักสูตรให้มีวิชาเอก ด้านการจัดความปลอดภัยในโรงงานหรือสำนักงาน จะช่วยปลูกฝังจิตสำนึกความปลอดภัยให้แก่ผู้เรียน ซึ่งครูหรือผู้สอนเนื้อหาสวัสดิศึกษา ควรปฏิบัติตนเพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีในการส่งเสริมความปลอดภัยและควรปรับปรุงวิธีการสอนในรูปแบบต่างๆ เน้นให้นิสิตมีส่วนร่วมในกิจกรรม

4. ด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมความปลอดภัย ควรจัดให้นิสิตมีอาสาสมัครทำงาน ด้านความปลอดภัย โดยจัดตั้งชมรมส่งเสริมความปลอดภัยในสถานศึกษา เพื่อจัดกิจกรรมต่างๆ เช่น การหาข่าว การจัดทำป้ายนิเทศ การรณรงค์ป้องกันอุบัติเหตุและการลดปัญหาหมอกควันต่างๆ และจัดโครงการคุ้มครองผู้บริโภค ในสถาบันอุดมศึกษาและควรจัดให้มีการฝึกปฏิบัติด้านความปลอดภัย เช่น การฝึกซ้อมหนีไฟ การฝึกซ้อมเมื่อเกิดแผ่นดินไหว เป็นต้น

5. ด้านการบริหารและดำเนินงานด้านความปลอดภัย ควรจัดตั้งคณะกรรมการการดำเนินงานด้านความปลอดภัยในสถานศึกษา ซึ่งจะประกอบด้วยแผนการบังคับบัญชาการสื่อสาร การอพยพ

เคลื่อนย้าย การรักษาพยาบาล การฝึกซ้อมหนีภัยต่างๆ และควรจัดให้มีผู้ดูแลด้านความปลอดภัย อีกทั้งควรจัดตั้งโครงการนำร่อง “การจัดความปลอดภัยในสถานศึกษา” ดังนั้น ควรผลิตบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในการจัดดำเนินงานด้านความปลอดภัยในสถานประกอบการ

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สรุปได้ว่า การจัดบริการหอพักด้านการรักษาความปลอดภัยทางหอพักจะต้องคำนึงถึงสภาพแวดล้อมโดยรอบของหอพัก รูปแบบการก่อสร้างอาคารหอพัก ตลอดจนมาตรการรองรับอุบัติเหตุที่อาจเกิดขึ้น เพื่อให้ นักศึกษามีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน อันจะเป็นพื้นฐานสำคัญในการศึกษาต่อไป

หอพักนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

1. ข้อมูลทั่วไป (มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี. 2549)

งานหอพักนักศึกษา ฝ่ายบริการและสวัสดิการนักศึกษา กองพัฒนานักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เลขที่ 39 หมู่ 1 ตำบลคลองหก อำเภอคลองหลวง จังหวัด ปทุมธานี 12110 (มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี. 2549)

ปรัชญาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี “มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำทางด้านวิชาชีพวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีระดับสากล”

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มีนโยบายในการจัดหอพัก เพื่อรองรับนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาต่างจังหวัด ปริมาณพล ตลอดจนนักศึกษาที่มีปัญหาด้านการเรียนและการปรับตัวในด้านต่างๆ โดยมีการจัดหอพักให้เป็นลักษณะศูนย์การศึกษาและหอพักอาศัย (Living – Learning and Caring Center) คือ จัดหอพักให้เป็นแหล่งพัฒนานิสัยให้เกิดความอกงามด้านการเรียนรู้ทั้งทางชีวิตและวิชาการ เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการพัฒนานักศึกษา ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นสถาบันอุดมศึกษาชั้นนำของประเทศ

บทบาทของกองพัฒนานักศึกษา ที่มีต่อนักศึกษาในหอพัก กองพัฒนานักศึกษา มีบทบาทต่อนักศึกษาหอพักตามนโยบายของมหาวิทยาลัย โดยจัดที่พักให้กับนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาต่างจังหวัด และอยู่ในเขตปริมาณพล โดยการรับสมัครตามใบคำร้องขอเข้าพักในหอพักมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี และพิจารณาคัดเลือกตามเกณฑ์ เมื่อรับนักศึกษาเข้าพักแล้วจะมีการจัดกิจกรรมที่สร้างเสริมพัฒนาร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ตลอดจนมีการจัดสภาพแวดล้อมภายในหอพักให้เหมาะสม ในการพักอาศัยร่วมกัน

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้จัดตั้งหอพักนักศึกษาขึ้น ภายในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เพื่อสนับสนุนการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัย ให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น ตลอดจนเป็นการช่วยให้นักศึกษารู้จักใช้ชีวิตร่วมกัน และร่วมทำกิจกรรมเพื่อการพัฒนาให้นักศึกษาให้สำเร็จ

เป็นบัณฑิตที่สมบูรณ์ทั้งความรู้ สติปัญญา ร่างกาย อารมณ์ และสังคม

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้จัดสรรหอพักเพื่อรองรับนักศึกษาชาย หญิง เข้าพักอาศัย จำนวน 5 หลัง และสามารถรับนักศึกษาเข้าพักอาศัยได้ ในจำนวนรวม 2,000 คน หอพักชาย มีจำนวน 1 หลัง คือ หอพักนนทรี และอาคารหอพักหญิง จำนวน 4 หลัง คือ หอหญิงราชพฤกษ์ หอหญิง ชงโค หอหญิงสุพรรณนิการ์ และหอหญิงอินทนิล โดยมีงานหอพักนักศึกษา สำนักงานหอพักนักศึกษา เป็นผู้ดำเนินการตามขั้นตอนกระบวนการรับสมัครและคัดเลือกผู้พักอาศัย โดยมีสถานที่ตั้งอยู่ ณ สำนักงานหอพักนักศึกษา อาคารหอพักนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

2. วัตถุประสงค์การจัดบริการด้านหอพัก

1. เพื่อให้เป็นที่พักอาศัยของนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัดและปริมณฑล ตลอดจนนักศึกษาที่มีปัญหาทางการเรียน และการปรับตัว
2. เพื่อเสริมสร้างทักษะทางสังคม ความสามารถในการทำงานร่วมกัน การเคารพสิทธิของผู้อื่น ความสามัคคี และสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสม
3. เพื่อช่วยส่งเสริมให้นักศึกษามีพัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา โดยการจัดการที่พัก และสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสม
4. เพื่อให้บริการที่พักมีความสะอาด ปลอดภัย ตลอดจนสภาวะแวดล้อมที่ดีแก่นักศึกษาที่อาศัยในหอพัก

3. การดำเนินการจัดนักศึกษาเข้าพัก

การจัดนักศึกษาเข้าหอพัก มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี กำหนดจัดนักศึกษาเข้าพักในหอพัก ห้องละ 4 คน โดยส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ซึ่งแต่ละห้องจะจัดให้นักศึกษาที่ศึกษาต่างคณะอาศัยอยู่ร่วมกัน ซึ่งสามารถรับนักศึกษาเข้าอยู่ในหอพักทั้งหมดรวม 2,600 คน โดยแยกอาคารหอพักระหว่างชาย – หญิง แต่ในปัจจุบันสำนักงานหอพักนักศึกษาได้ดำเนินการจัดนักศึกษาเข้าพักอาศัยในห้องพักโดยจัดเป็นห้องพักประเภท VIP นักศึกษาเข้าพักอาศัยห้องละ 2 คน และประเภทที่พักอาศัย 3 คน ซึ่งเป็นไปตามความต้องการของนักศึกษาและผู้ปกครอง ดังนี้

1. อาคารหอพักชาย 1 อาคาร รับนักศึกษาเข้าอยู่ได้ 450 คน
2. อาคารหอพักหญิง 4 อาคาร รับนักศึกษาเข้าอยู่ได้ 1,800 คน

หลักเกณฑ์พิจารณานักศึกษาเข้าอยู่หอพักของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี พิจารณาจากใบสมัครของนักศึกษา โดย

1. สุภาพเรียบร้อย
2. ภูมิลำเนาและระยะทางในการเดินทางมาศึกษา
3. การวางอัตราส่วนเฉลี่ยให้กับนักศึกษาทุกคณะ

4. นักศึกษาต่างชาติและนักศึกษาลักษณะอื่นๆตามที่มหาวิทยาลัยอนุญาตให้เข้าพัก

4. การเข้าพักในตึกพัก/หอพัก

นักศึกษาเข้าพักจะต้องจัดหากุญแจล็อคห้องพักเองและตกลงการเช่า – ออกห้องพักกับเพื่อนๆ สมาชิกภายในห้อง โดยสามารถฝากกุญแจกับเจ้าหน้าที่ประจำอาคารหอพัก (Front desk) ในเวลาราชการ

ในช่วงปิดหอพักนักศึกษาประจำภาคต่างๆ เพื่อความสะดวกในการทำความสะอาดห้องพัก จึงห้ามนักศึกษาใส่กุญแจห้อง และไม่อนุญาตให้นักศึกษานำทรัพย์สินส่วนตัวเก็บในตู้เก็บของในห้องพัก โดยให้เก็บของที่จำเป็นไว้ในห้องเก็บของที่กำหนดไว้ ทรัพย์สินที่มีค่าและไม่มีความจำเป็นต้องใช้ก็ให้นำกลับภูมิลำเนา หากเกิดปัญหาสูญหายทางหอพักจะไม่รับผิดชอบ

การแจ้งซ่อมอุปกรณ์หอพัก ขอให้นักศึกษาแจ้งเจ้าของห้องพักแจ้งซ่อมได้กรณีพบเห็นวัสดุหรืออุปกรณ์ของหอพักเกิดเสียหายได้ที่เจ้าหน้าที่ประจำหอพัก

5. บริการและสวัสดิการในโครงการหอพักสวัสดิการนักศึกษา

5.1 บริการทั่วไป

1. เตียงพร้อมที่นอนและหมอน
2. โต๊ะเขียนหนังสือ เก้าอี้
3. ตู้เก็บเสื้อผ้า
4. น้ำร้อน / เย็น
5. ร้านสวัสดิการนักศึกษา
6. ร้านถ่ายเอกสาร
7. เครื่องซักผ้าหยอดเหรียญ
8. ตู้เย็นส่วนกลาง
9. เต้าไมโครเวฟ
10. จักรยานเช่าใช้รายวัน
11. รถโดยสารสองแถวบริการในมหาวิทยาลัย
12. รถพยาบาลฉุกเฉิน

5.2 ด้านการศึกษา

1. ห้องอ่านหนังสือ
2. ห้องคอมพิวเตอร์ พร้อมระบบ Internet
3. ห้องให้คำปรึกษา
4. หนังสือพิมพ์และนิตยสาร
5. ศูนย์หนังสือ
6. Internet WIFI

7. การตีความวิชา ฯลฯ

5.3 ด้านกีฬา

1. ห้องออกกำลังกาย
2. สนามกีฬาเอนกประสงค์
3. สนามฟุตบอล
4. สระว่ายน้ำ
5. สนามเทนนิส
6. สนามกีฬาในหอพัก
7. Knock board
8. บริการยืมอุปกรณ์กีฬา ฯลฯ

5.4 ด้านความบันเทิง

1. ห้องทีวี / ยูบีซี
2. Mini Theater
3. ห้องจัดรายการกระจายเสียงในหอพัก
4. ดนตรี / บันเทิง ก่อนวันหยุดยาว ฯลฯ

6. รูปแบบการดำเนินงาน

1. ทุกตึกพัก/หอพักจะมีอาจารย์ที่ปรึกษา ตึกละ 1 คน หากเป็นตึกใหญ่จะมีอาจารย์ที่ปรึกษา 2 คน เพื่อควบคุมดูแลคนละ 2 ชั้น
2. ทุกตึกพัก/หอพักจะมีหัวหน้าตึกพัก/หอพัก ตึกละ 1 คน หากเป็นตึกใหญ่จะมีรองหัวหน้าตึกอีก 2 คน
3. คณะกรรมการบริหารหอพักนักศึกษา

อธิการบดี	ประธาน
รองอธิการฝ่ายกิจการนักศึกษา	กรรมการ
ผู้ช่วยอธิการบดี	กรรมการ
คณบดีทุกคณะ	กรรมการ
ผู้อำนวยการสำนักงานบริการทางวิชาการและทดสอบ	กรรมการ
ผู้อำนวยการกองคลัง	กรรมการ
ผู้อำนวยการกองพัฒนานักศึกษา	กรรมการและเลขานุการ
หัวหน้าฝ่ายบริการและสวัสดิการนักศึกษา	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
กองพัฒนานักศึกษา	

4. นักศึกษาที่เข้าพักจะต้องจัดหากุญแจล็อคห้องพักเองและตกลงการเช่า – ออกห้องพักกับเพื่อน ๆ สมาชิกภายในห้อง โดยสามารถฝากกุญแจกับเจ้าหน้าที่ประจำอาคารหอพัก (Front desk) ในเวลาราชการ

5. ในช่วงปิดหอพักนักศึกษาประจำภาคต่างๆ เพื่อความสะดวกในการทำความสะอาดห้องพัก จึงห้ามนักศึกษาใส่กุญแจห้อง และไม่อนุญาตให้นักศึกษานำทรัพย์สินส่วนตัวเก็บในตู้เก็บของในห้องพัก โดยให้เก็บของที่จำเป็นไว้ในห้องเก็บของที่กำหนดไว้ ทรัพย์สินที่มีค่าและไม่มีความจำเป็นต้องใช้อีก ให้นำกลับภูมิลำเนา หากเกิดปัญหาสูญหายทางหอพักจะไม่รับผิดชอบ

7. บทบาทและหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษา

1. ควบคุมดูแลและให้คำปรึกษาแนะนำแก่นักศึกษาในการดำเนินการต่างๆ ภายในหอพัก รวมถึงการต้อนรับน้องใหม่เข้าสู่ตึก/หอพัก

2. ควบคุมดูแลนักศึกษาภายในหอพักให้ประพฤติและปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับว่าด้วยนักศึกษาและวินัยนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

3. ควบคุมดูแลการจัดหาทรัพย์สิน และวัสดุ ครุภัณฑ์ของหอพักนักศึกษาให้เป็นไปตามระเบียบ และรักษาให้อยู่ในสภาพดี และใช้งานได้ เมื่อชำรุดเสียหายให้แจ้งงานหอพักทราบเพื่อจัดดำเนินการซ่อมทันที

4. ช่วยสอดส่อง ดูแลการทำงานของคณะผู้บริหารจัดการหอพัก

5. ช่วยเหลือเกี่ยวกับความเจ็บป่วยของนักศึกษาในหอพัก

6. ร่วมพิจารณาการเข้าหอพักและออกจากหอพักของนักศึกษาในความรับผิดชอบ

7. ให้ความร่วมมือและประสานกับกองกิจการนักศึกษาอย่างใกล้ชิด และทันเหตุการณ์

8. หน้าที่อื่นๆ ที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีมอบหมาย

8. บทบาทหน้าที่ของอาจารย์หัวหน้าตึกและผู้ดำเนินการหอพัก

1. ดูแลความเป็นระเบียบเรียบร้อยภายในหอพักนักศึกษา และว่ากล่าวตักเตือนนักศึกษาที่พักอาศัยในหอพักให้ปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ และข้อบังคับว่าด้วยหอพักนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

2. เรียกประชุมนักศึกษาที่พักอาศัยในหอพักเมื่อมีเหตุจำเป็นและสมควร โดยความเห็นชอบของงานหอพักกิจการนักศึกษา หรืออาจารย์ที่ปรึกษาหอพัก

3. พิจารณาและดำเนินงานเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษาในหอพัก โดยความเห็นชอบของงานหอพักกองกิจการนักศึกษา

4. รายงานการกระทำผิดของนักศึกษาที่พักอาศัยในหอพัก ที่ประพฤติตนฝ่าฝืนระเบียบข้อบังคับ ว่าด้วยหอพักนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ต่ออาจารย์ที่ปรึกษาหอพัก

หรือโดยตรงต่องานหอพัก กองกิจการนักศึกษา

5. ช่วยดูแลความสะอาดทั้งภายในและภายนอกอาคารหอพัก และสอดส่องดูแลการทำงานของคณาหรือนักการภารโรงประจำหอพัก

6. สอดส่องดูแลยับยั้งห้ามปรามมิให้บุคคลภายนอกขึ้นไปบนหอพักนักศึกษา

7. ช่วยไกล่เกลี่ยข้อพิพาทต่างๆของนักศึกษาที่เข้าพักอาศัยในหอพักนักศึกษา

8. เสนอแนะข้อคิดเห็นใดๆเกี่ยวกับการดำเนินการหอพักนักศึกษาต่ออาจารย์ที่ปรึกษาหอพักหรืองานหอพักกองกิจการนักศึกษา

9. ดูแลทรัพย์สินและวัสดุครุภัณฑ์ของหอพักให้อยู่ในสภาพดี และใช้งานได้ เมื่อชำรุดเสียหายให้แจ้งต่ออาจารย์ที่ปรึกษาหอพักหรือโดยตรงต่องานหอพัก สำนักงานหอพักนักศึกษาทราบจึงได้ดำเนินการต่อไป

9. หลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการเข้าพักอาศัยในหอพักนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ตามที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้จัดสร้างหอพักนักศึกษาเพื่อเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้ให้นักศึกษาได้รับบริการด้านที่พักที่มีความสะดวกสบาย เป็นแหล่งเรียนรู้การใช้ชีวิตอยู่ร่วมกัน รู้จักรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น เพื่อให้การดำเนินงานเกี่ยวกับหอพักนักศึกษา เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ อาศัยอำนาจตามมาตรา 27(1) และมาตรา 75 แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี พ.ศ. 2548 ประกอบกับข้อ 4 แห่งระเบียบมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ว่าด้วยการดำเนินกิจการหอพักนักศึกษา พ.ศ. 2548 มหาวิทยาลัยจึงประกาศหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการเข้าพักอาศัยในหอพักนักศึกษา ดังนี้

9.1 การเข้าพักอาศัยในหอพัก

1. ให้นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มีสิทธิ์เข้าพัก และได้ชำระค่าบริการหอพักตามประกาศของมหาวิทยาลัยแล้ว ในกรณีที่หอพักมีที่ว่างให้มหาวิทยาลัยพิจารณาคัดเลือกนักศึกษาชั้นปีอื่นที่ประสงค์จะพักอาศัยในหอพักนักศึกษาจากแบบคำร้องที่ยื่นขอไว้

2. นักศึกษาที่จะเข้าพักอาศัยในหอพัก จะต้องเป็นผู้ที่ไม่มีโรคติดต่อใดๆ และไม่เคยถูกลงโทษให้ออกจากหอพัก

3. นักศึกษาจะต้องเขียนและยื่นแบบคำร้องขอเข้าพักอาศัยในหอพักด้วยตนเอง ตามรายละเอียด ในวันและสถานที่ที่กำหนดไว้ตามประกาศ

4. นักศึกษาที่ได้รับการพิจารณาให้เข้าพักอาศัยในหอพัก ให้ถือเป็นสิทธิเฉพาะของตน จะโอนให้ผู้อื่นมิได้ และจะต้องเข้าพักอาศัยในหอพักภายในกำหนดเวลาตามประกาศเว้นแต่จะมีเหตุจำเป็น มิฉะนั้นจะถือว่าสละสิทธิ์

5. นักศึกษาผู้ที่ได้รับสิทธิ์เข้าพักอาศัยในหอพักแล้วจะต้องอยู่พักอาศัยในระยะเวลาไม่น้อยกว่า 2 ภาคการศึกษา เว้นแต่จะขอลี้ภัยการเป็นนักศึกษาหรือถูกลงโทษทางวินัยให้ออกจากหอพัก
6. นักศึกษาต้องเข้าพักอาศัยในห้องที่มหาวิทยาลัยจัดไว้ให้ จะย้ายห้องโดยไม่ได้รับอนุญาตจากผู้ที่ได้รับมอบหมายจากมหาวิทยาลัยมิได้
7. นักศึกษาต้องคืนห้องพักภายในวันที่ 30 เมษายนของทุกปี (โดยจะต้องชำระค่าบริการหอพักให้เรียบร้อยก่อนล่วงหน้า 7 วัน)
8. นักศึกษาที่มีความจำเป็นต้องพักอาศัยในหอพักต่อไปอีก ให้อื่นความจำนงล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 7 วัน เมื่อได้รับอนุญาตแล้วจะต้องชำระค่าบริการหอพักและเข้าอาศัยในห้องที่ทางมหาวิทยาลัยจัดให้โดยชำระค่าห้องพักตามประกาศของมหาวิทยาลัยฯ
9. บุคคลที่มีใช้นักศึกษาที่ประสงค์จะเข้าพักอาศัยในหอพักเป็นการชั่วคราว ต้องได้รับอนุญาตจากมหาวิทยาลัยฯ และต้องชำระค่าบริการหอพักตามที่มหาวิทยาลัยฯ กำหนด

9.2 หน้าที่ของนักศึกษาและผู้พักอาศัย

1. นักศึกษา และผู้พักอาศัย มีหน้าที่ปฏิบัติตามระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่งประกาศของมหาวิทยาลัยฯ โดยเคร่งครัดและเชื่อฟังคำแนะนำตักเตือนของผู้ที่ได้รับมอบหมายจากมหาวิทยาลัยฯ
2. นักศึกษาและผู้พักอาศัยต้องชำระค่าบริการหอพัก ตามอัตราและเวลาที่กำหนดไว้ในประกาศของมหาวิทยาลัยฯ
3. นักศึกษาและผู้พักอาศัยมีหน้าที่ดูแลรักษาอาคารสถานที่ ทรัพย์สินสมบัติของหอพักและของมหาวิทยาลัยฯ มิให้เสียหาย ใช้สอยอย่างประหยัด และระมัดระวัง
4. หากนักศึกษา และผู้พักอาศัยทำให้ทรัพย์สินของหอพักนักศึกษาเสียหาย จะต้องซ่อมแซมหรือชดเชยค่าเสียหายนั้น
5. นักศึกษาและผู้พักอาศัยจะต้องปิดน้ำ และไฟฟ้าให้เรียบร้อย หลังจากใช้เสร็จแล้วทุกครั้งที่ยังออกจากหอ
6. นักศึกษาและผู้พักอาศัย มีหน้าที่ดูแลรักษาความสะอาด และความเป็นระเบียบเรียบร้อยภายในห้องพัก และไม่วางภาชนะหรือสิ่งของเครื่องใช้ส่วนตัวตามชั้นวางของหรือบริเวณอ่างล้างหน้าหรือในบริเวณห้องน้ำ
7. นักศึกษาและผู้พักอาศัยควรแต่งกายให้สุภาพเรียบร้อย เมื่อออกจากห้องพักทุกครั้งเพื่อความเป็นระเบียบและจรรโลงซึ่งวัฒนธรรมอันดีงาม
8. นักศึกษามีหน้าที่เข้าร่วมประชุมตามที่มหาวิทยาลัยฯ กำหนด
9. นักศึกษาที่พักอาศัยอยู่ในหอพัก เมื่อพบนักศึกษาที่เจ็บป่วยโดยปัจจุบันทันด่วน จำเป็นต้องรีบแจ้งให้ผู้ที่ได้รับมอบหมายจากมหาวิทยาลัยฯ หรือผู้ปกครองหอพักทราบโดยทันที

9.3 วินัยนักศึกษาและผู้พักอาศัย

1. นักศึกษาและผู้พักอาศัยพึงกระทำสิ่งที่ดีงาม ซึ่งเกิดประโยชน์สุขในการอยู่ร่วมกันในหอพัก ได้แก่

1.1 รักษาความสงบเรียบร้อย และมีความสามัคคี ไม่ควรกระทำการใดๆ ให้เกิดความรำคาญหรือรบกวนแก่ผู้อื่น

1.2 อยู่ในศีลธรรมและมีจรรยาบรรณที่ดี

1.3 เชื่อฟังคำแนะนำตักเตือนของผู้ที่ได้รับมอบหมายจากมหาวิทยาลัยฯ

1.4 ช่วยดูแลรักษาอาคารและทรัพย์สินของหอพัก โดยมีให้เกิดความเสียหาย หรือถูกทำลาย และเมื่อพบความเสียหาย ควรรีบแจ้งเจ้าหน้าที่เพื่อซ่อมแซมหรือแก้ไขปรับปรุง

1.5 ใช้สมบัติส่วนรวมในหอพักอย่างรู้ค่า ร่วมพัฒนาหอพักให้น่าอยู่

2. นักศึกษาและผู้พักอาศัยควรกลับเข้าหอพักก่อนกำหนดเวลาหอพักปิดในเวลา 22.00 น. หากมีความจำเป็นไม่อาจกรณีใดๆ ก็ตามจะต้องได้รับอนุญาตจากผู้ที่ได้รับมอบหมายจากมหาวิทยาลัยฯ ก่อน

3. นักศึกษาที่ปฏิบัติหน้าที่ในชมรม สโมสรนักศึกษา หรือจัดกิจกรรมที่มีความจำเป็น ต้องเข้าหอพักเกินเวลากำหนด ให้ชมรม สโมสรนักศึกษาขออนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรโดยให้ผู้อำนวยการกองบริการลงนามรับรอง พร้อมทั้งแนบบัญชีรายชื่อนักศึกษา คณะ ชั้นปีมาด้วย

4. นักศึกษาที่ประสงค์จะไปค้างคืนนอกหอพักหรือกลับบ้าน ควรแจ้งให้ผู้ที่ได้รับมอบหมายจากมหาวิทยาลัยฯ ทราบล่วงหน้า 2 วัน และลงชื่อในสมุดที่จัดเตรียมไว้

5. นักศึกษาและผู้พักอาศัยจะต้องให้ความร่วมมือในการตรวจห้องพักหรือหอพักเพื่อการบำรุงรักษาห้องพักหรือหอพัก

6. นักศึกษาพึงระวัง และต้องไม่กระทำดำเนินการเสื่อมเสียแก่นักศึกษา และมหาวิทยาลัยฯ ได้แก่

6.1 เล่นการพนันในบริเวณหอพัก

6.2 เสพสุรา ของมีเนเมา หรือสิ่งเสพติดในบริเวณหอพัก

6.3 นำอาวุธปืน หรือวัตถุระเบิด หรือเชื้อเพลิงอันอาจก่อให้เกิดอัคคีภัยเข้ามาในบริเวณหอพัก

6.4 สูบบุหรี่ในหอพัก

6.5 มีกุญแจหรือวัตถุอื่นใดที่สามารถเปิดเข้าห้องพักผู้อื่นได้

6.6 นักศึกษาชายไม่ควรเข้าไปในอาคารหอพักหญิง และนักศึกษาหญิงไม่ควรเข้าไปในอาคารหอพักชาย

- 6.7 ส่งเสียงดังหรือกระทำการใดๆ อันเป็นการรบกวนการพักอาศัยของผู้อื่น
- 6.8 ประกอบอาหารในที่พัก
- 6.9 ประกอบธุรกิจหรือการค้าใดๆ ภายในหอพัก
- 6.10 ลักทรัพย์หรือประทุษร้ายต่อทรัพย์สินของบุคคลอื่น หรือของหอพัก ตลอดจนนำสมบัติของส่วนรวมของหอพักไปใช้ประโยชน์ส่วนตัว
- 6.11 ติดตั้ง ต่อเติม ดัดแปลง แก้ไข วัสดุ อุปกรณ์ หรือครุภัณฑ์ของหอพัก
- 6.12 นำสัตว์เลี้ยงเข้ามาในบริเวณหอพัก
- 6.13 นำบุคคลภายนอกเข้ามาในหอพัก โดยมีได้รับอนุญาตจากผู้ที่ได้รับมอบหมายจากมหาวิทยาลัยฯ
- 6.14 ปิดประกาศหรือโปสเตอร์นอกพื้นที่ที่หอพักจัดไว้ให้โดยมิได้รับอนุญาตให้ใช้
- 6.15 ชักล้าง รีดผ้า นอกบริเวณที่หอพักจัดไว้ให้
- 6.16 ใช้อุปกรณ์ไฟฟ้า และอิเล็กทรอนิกส์นอกเหนือจากที่หอพักอนุญาตให้ใช้
- 6.17 เข้าและออกหอพักหลังเวลาที่หอพักกำหนดโดยมิได้รับอนุญาตจากผู้ที่ได้รับมอบหมายจากมหาวิทยาลัยฯ
- 6.18 การเข้า – ออกอาคารหอพัก โดยใช้เส้นทางอื่นนอกเหนือจากที่กำหนดให้ใช้ทางเข้า – ออกปกติ
- 6.19 ให้ข้อมูลอันเป็นเท็จหรือปกปิดความจริงเพื่อประโยชน์ตนหรือทำให้ผู้อื่นที่อยู่ในหอพักเสียหาย
- 6.20 ห้ามนำรถยนต์ เข้ามาในบริเวณหอพัก เว้นแต่เป็นไปตามประกาศของคณะกรรมการดำเนินงานหอพัก
- 6.21 รถจักรยาน รถจักรยานยนต์ จะต้องจอดเฉพาะบริเวณที่กำหนดให้
- 6.22 ปฏิบัติตามประกาศหรือระเบียบอื่นๆ ที่กำหนดขึ้นในภายหลัง

9.4 การปฏิบัติต่อผู้ที่ฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามประกาศรณิกศึกษา หรือผู้อาศัยไม่ปฏิบัติตามหรือฝ่าฝืนประกาศนี้ จะต้องได้รับพิจารณาในความผิด ดังต่อไปนี้

1. ตักเตือนด้วยวาจาหรือลายลักษณ์อักษร และให้นักศึกษา หรือผู้พักอาศัยลงชื่อรับทราบ พร้อมทั้งส่งสำเนาให้ผู้ปกครองนักศึกษา
2. ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือและส่งสำเนาทัณฑ์บนนั้นให้ผู้ปกครองนักศึกษา
3. ตัดสิทธิ์การเข้าพักอาศัยในหอพักตามระยะที่กำหนด โดยไม่คืนเงินค่าธรรมเนียมหอพักและแจ้งให้ผู้ปกครองนักศึกษานั้นทราบ

9.5 ผู้มีอำนาจพิจารณาความผิดนักศึกษาและผู้พักอาศัย

1. ให้ผู้ที่ได้รับมอบหมายจากมหาวิทยาลัยฯ ดำเนินการได้
 2. ให้ผู้ที่ได้รับมอบหมายจากมหาวิทยาลัยฯ ดำเนินการได้ และให้เข้าร่วมกิจกรรมพัฒนานักศึกษา
 3. ให้ผู้ที่ได้รับมอบหมายจากมหาวิทยาลัยฯ เสนอคณะกรรมการดำเนินงานหอพักพิจารณาลงโทษและเสนอมหาวิทยาลัยดำเนินการทางวินัยนักศึกษา
- ทั้งนี้ ให้มีการกำหนดหลักเกณฑ์การบันทึกและพิจารณาความผิด โดยใช้การตัดคะแนนความประพฤติ

9.6 การเข้าหอพักล่วงหน้าของนักศึกษา

เพื่อให้เกิดความเป็นระเบียบเรียบร้อยเกี่ยวกับการเข้าหอพักล่วงหน้าของนักศึกษาหญิง จึงให้นักศึกษาหญิงปฏิบัติ ดังนี้

1. นักศึกษาหญิงต้องเข้าหอพักภายในเวลาไม่เกิน 22.00 น. ของทุกวัน
2. ชมรม สโมสร ที่จัดกิจกรรมหารายได้ หรือมีความจำเป็นต้องขอเข้าหอพักล่วงหน้า นั้น จะขอเข้าหอพักล่วงหน้าได้ไม่เกินกำหนดเวลา 23.00 น. ซึ่งทางชมรม สโมสร ต้องทำหนังสือขออนุญาตให้นักศึกษาหญิงเข้าหอพักล่วงหน้าโดยจะต้องทำหนังสือ เพื่อขออนุญาตก่อนวันงานอย่างน้อย 5 วัน และนำเสนอต่องานหอพักกองกิจการนักศึกษา ทั้งนี้ให้แนบรายละเอียดรายชื่อนักศึกษาหญิงที่จะขอเข้าหอพักล่วงหน้า โดยระบุชื่อ-สกุล คณะ ชั้นปี และห้องพักด้วย และต้องได้รับอนุมัติจากกองกิจการนักศึกษา ก่อน จึงจะขอเข้าหอพักล่วงหน้าได้
3. ทุกครั้งที่นักศึกษาเข้าหอพักล่วงหน้า (หลัง 22.00 น.) ต้องแสดงบัตรประจำตัวของหอพักทุกครั้งก่อนเข้าหอพัก หากมีนักศึกษาหญิงผู้ใดฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามระเบียบข้างต้นจะถูกพิจารณา ลงโทษ ดังนี้

ครั้งที่ 1 ตักเตือน

ครั้งที่ 2 ภาคทัณฑ์หรือทำทัณฑ์บน และแจ้งผู้ปกครองนักศึกษาทราบ

ครั้งที่ 3 ถอนสิทธิการอยู่หอพัก

9.7 การกำหนดอัตราเรียกเก็บค่าบริการหอพักนักศึกษา

เพื่อให้การดำเนินการกิจการหอพักนักศึกษาเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จึงประกาศเรื่อง การกำหนดอัตราเรียกเก็บค่าบริการ ในหอพักนักศึกษา พ.ศ. 2549 อนุมัติให้เป็นไปตาม ข้อ 13 แห่งระเบียบของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ว่าด้วยการดำเนินกิจการหอพักนักศึกษา พ.ศ. 2548 ดังต่อไปนี้

1. ค่าบริการในกิจการหอพักนักศึกษาให้เรียกเก็บในกรณี ดังต่อไปนี้

- 1.1 ค่าบัตรผ่านเข้า – ออกหอพัก คนละ 200 บาท
- 1.2 ค่ามัดจำกุญแจ คนละ 100 บาท
- 1.3 ค่าประกันความเสียหาย คนละ 1,000 บาท
2. ค่าบำรุงที่พักสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
 - 2.1 ภาคการศึกษาปกติ อัตราค่าบำรุงที่พัก
 - 2.1.1 ห้องพัสดม พักห้องละ 4 คนๆ ละ 5,950 บาท / ภาคการศึกษา
 - 2.1.2 ห้องปรับอากาศ พักห้องละ 4 คนๆ ละ 7,000 บาท / ภาคการศึกษา
 - 2.2 ภาคฤดูร้อน อัตราค่าบำรุงที่พัก
 - 2.2.1 ห้องพัสดม พักห้องละ 4 คน คนละ - บาท / ภาคการศึกษา
 - 2.2.2 ห้องปรับอากาศ พักห้องละ 4 คน คนละ - บาท / ภาคการศึกษา
3. ค่าบำรุงที่พักสำหรับนักศึกษานานาชาติ
 - 3.1 ห้องพัสดม พักห้องละ 4 คน คนละ 5,950 บาท / ภาคการศึกษา
 - 3.2 ห้องปรับอากาศ พักห้องละ 4 คน คนละ 7,000 บาท / ภาคการศึกษา
4. นักศึกษาต้องชำระค่ากระแสไฟฟ้าและค่าน้ำประปาตามที่ใช้จริงในแต่ละเดือน ค่าบริการกระแสไฟฟ้าหน่วยละ 5 บาท ค่าบริการน้ำประปาหน่วยละ 8 บาท ต้องชำระภายใน 7 วัน หลังจากที่ได้รับใบแจ้งหนี้แล้ว
5. กรณีชำระค่าบริการในกิจการหอพัก หรือค่าบำรุงหอพักช้ากว่ากำหนด ต้องเสียค่าปรับวันละ 20 บาท

เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วิภา วงศ์บุศรัตน์ (2547: 57 – 71) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการให้บริการหอพักนักศึกษาของคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยผลการวิจัยสรุปได้คือ ปัจจัยทางด้านส่วนประสมทางการตลาดบริการ ที่นักศึกษามีความพึงพอใจในระดับมาก ได้แก่ ปัจจัยด้านราคา และด้านสถานที่ สำหรับปัจจัยที่มีความพึงพอใจในระดับกลาง ได้แก่ ปัจจัยด้านบุคคล กระบวนการ การติดต่อสื่อสาร ผลิตภัณฑ์และลักษณะทางกายภาพ

พัทรวริภา ศุภโกศล (2546: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องความพึงพอใจของนิสิตปริญญาตรีที่มีต่อการให้บริการงานหอพักมหาวิทยาลัยบูรพา ผลการวิจัยพบว่า นิสิตปริญญาตรีมีความพึงพอใจต่อการให้บริการงานหอพักด้านบริการและสวัสดิการ อยู่ในระดับปานกลาง

สุวรรณ สัทธิชัย (2550: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการให้บริการของหอพักโรงเรียน ภ.ป.ร. ราชวิทยาลัยในพระบรมราชูปถัมภ์ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจ

ต่อการให้บริการของหอพักโรงเรียน ภ.ป.ร. ราชวิทยาลัยในพระบรมราชูปถัมภ์โดยรวมและรายด้าน ได้แก่ ด้านการควบคุมนักเรียน ด้านกิจกรรมภายในหอพัก และด้านบุคลากร อยู่ในระดับมาก นอกนั้นนักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง

แคทเธีย ตั้งพัฒนา (2549: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการจัดบริการหอพักนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการจัดบริการหอพักนักศึกษา โดยรวมว่า มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านกายภาพ ด้านการบริหาร ด้านการบริการและสวัสดิการ และด้านการรักษาความปลอดภัยของหอพักแพทย์ มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง ยกเว้นด้านกิจกรรมภายในหอพัก มีความเหมาะสมในระดับน้อย สำหรับการจัดบริการหอพักเอเชียนเกมส์และหอพักใน ในแต่ละด้าน มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

วิไลวัจน์ กฤษณภูติ และ สำเริง จันทรสวรรณ (2523: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษารายงานการวิจัยเรื่องปัญหาสุขภาพจิตและความต้องการด้านสวัสดิการหอพักของนักศึกษาวิทยาลัยขอนแก่น โดยศึกษากลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น ในปีการศึกษา 2523 จำนวน 3,472 คน พบว่า ส่วนใหญ่ นักศึกษามีภูมิลำเนาอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ส่วนใหญ่สถานภาพครอบครัวบิดา มารดา อยู่ด้วยกัน และเป็นผู้อุปการะด้านการเงิน ส่วนใหญ่ร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์ดี ปัญหาด้านสุขภาพจิต นักศึกษาประสบปัญหาวิตกกังวลในด้านการเรียนมากที่สุด รองลงมาได้แก่ปัญหาเศรษฐกิจ ปัญหาครอบครัวแตกแยก แต่ไม่พบปัญหาสุขภาพจิตอื่นเนื่องจากการอาศัยอยู่ในหอพัก ด้านสวัสดิการหอพัก พบว่า การบริการน้ำดื่มไม่เพียงพอ ห้องน้ำห้องส้วมพอใช้ ตู้ยาสามัญประจำหอพัก โทรทัศน์ โทรศัพท์ เป็นสิ่งจำเป็น และควรจัดหาให้เพียงพอ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบทัศนะของนักศึกษาต่อการจัดบริการหอพักนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ด้านกายภาพ ด้านการบริการและสวัสดิการ ด้านกิจกรรมภายในหอพัก และด้านการรักษาความปลอดภัย ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้คือ การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล การเก็บรวบรวมข้อมูล การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชายและหญิง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ของปีการศึกษา 2554 ที่อาศัยอยู่ในหอพักของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จำนวน 329 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่เลือกใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชายและหญิง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ของปีการศึกษา 2554 ประกอบด้วย นักศึกษาชาย จำนวน 141 คน และนักศึกษาหญิง จำนวน 188 คน รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 329 คน เพื่อให้เกิดความเหมาะสมในการวิจัยครั้งนี้จึงใช้ประชากรทั้งหมดเป็นกลุ่มตัวอย่าง

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาลักษณะ รูปแบบ และวิธีการเขียนแบบสอบถามจากเอกสาร งานวิจัย แนวคิดทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ศึกษา
2. รวบรวมสาระและเนื้อหาต่างๆ ที่ได้จากเอกสาร งานวิจัย แนวคิดทฤษฎี ผลการวิจัย และการสัมภาษณ์ เพื่อเป็นข้อมูลในการสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนะของนักศึกษาต่อการจัดบริการหอพักนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ด้านกายภาพ ด้านการบริการและสวัสดิการ ด้านกิจกรรมภายในหอพัก และด้านการรักษาความปลอดภัย
3. ศึกษาแบบสอบถามเกี่ยวกับการจัดบริการหอพักนิตยสารของ แคทเธีย ตังพัฒนา (2549: 134 – 140) สิริสรณ์ ทิพทวี (2543: 135 – 145) และ ศิริวรรณ พิมพ์ทอง (2546: 111 – 116)

4. นำข้อมูลที่ได้จากการรวบรวมนั้นมาสร้างแบบสอบถามที่คณะของนักศึกษาต่อการจัดบริการหอพักนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ด้านกายภาพ ด้านการบริการและสวัสดิการ ด้านกิจกรรมภายในหอพัก และด้านการรักษาความปลอดภัย โดยต้องครอบคลุมตามสาระที่นิยามศัพท์เฉพาะไว้ในบทที่ 1

5. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่อคณะกรรมการควบคุมปริญญาโท เพื่อรับคำแนะนำในการตรวจแก้ไขเนื้อหาของแบบสอบถาม

6. นำแบบสอบถามส่งผู้เชี่ยวชาญ 3 คน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและภาษาที่ใช้

7. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท เพื่อพิจารณาตรวจสอบอีกครั้งให้สมบูรณ์ก่อนการนำไปทดลองใช้ (Try Out)

8. นำแบบสอบถามที่ได้ไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักศึกษา จำนวน 50 คน เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามโดยใช้วิธีหาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination Power) เป็นรายข้อ โดยใช้ t-test (dep) เลือกข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกที่มีนัยสำคัญมาเป็นข้อคำถาม $t > 1.752$ ไว้เป็นแบบสอบถามเพื่อใช้ในการวิจัย ได้ข้อคำถาม จำนวน 42 ข้อ (ภาคผนวก ค)

9. วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) จากแบบสอบถามทั้งฉบับที่ผ่านการคัดเลือก โดยใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) โดยใช้สูตรของครอนบาค (Cronbach. 1970: 161) ได้ค่าความเชื่อมั่น ของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.95 (ภาคผนวก ค)

10. นำแบบสอบถามเสนอกรรมการควบคุมปริญญาโท เพื่อให้ความเห็นชอบแล้ว นำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

ลักษณะของเครื่องมือ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนะของนักศึกษาต่อการจัดบริการหอพักนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ด้านกายภาพ ด้านการบริการและสวัสดิการ ด้านกิจกรรมภายในหอพัก และด้านการรักษาความปลอดภัย แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ได้แก่ เพศ ชั้นปีที่ศึกษา ภูมิลำเนา และสถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัว

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนะของนักศึกษาต่อการจัดบริการหอพักนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ด้านกายภาพ ด้านการบริการและสวัสดิการ ด้านกิจกรรมภายในหอพัก และด้านการรักษาความปลอดภัย โดยมีลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดค่าน้ำหนักคะแนนไว้ดังนี้

คะแนน 5 หมายถึง	ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อความในระดับมากที่สุด
คะแนน 4 หมายถึง	ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อความในระดับมาก
คะแนน 3 หมายถึง	ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อความในระดับปานกลาง
คะแนน 2 หมายถึง	ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อความในระดับน้อย
คะแนน 1 หมายถึง	ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อความในระดับน้อยที่สุด

ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์เพื่อการแปลความหมายค่าคะแนนเฉลี่ยของคะแนน ดังนี้

ค่าคะแนนเฉลี่ย 4.50 – 5.00 หมายถึง	ผู้ตอบมีทัศนคติต่อการจัดบริการหอพักนักศึกษา ว่ามีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด
ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.50 – 4.49 หมายถึง	ผู้ตอบมีทัศนคติต่อการจัดบริการหอพักนักศึกษา ว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก
ค่าคะแนนเฉลี่ย 2.50 – 3.49 หมายถึง	ผู้ตอบมีทัศนคติต่อการจัดบริการหอพักนักศึกษา ว่ามีความเหมาะสมในระดับปานกลาง
ค่าคะแนนเฉลี่ย 1.50 – 2.49 หมายถึง	ผู้ตอบมีทัศนคติต่อการจัดบริการหอพักนักศึกษา ว่ามีความเหมาะสมในระดับน้อย
ค่าคะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.49 หมายถึง	ผู้ตอบมีทัศนคติต่อการจัดบริการหอพักนักศึกษา ว่ามีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตัวเอง โดยดำเนินงานตามขั้นตอนดังนี้

1. ขออนุญาตแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถึง รองอธิการบดี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เพื่อขอความร่วมมือและอนุญาตให้นักศึกษาระดับปริญญาตรี ที่พักอาศัยอยู่ในหอพักนักศึกษา ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้
2. ผู้วิจัยติดต่อกับอาจารย์ผู้ควบคุมดูแลหอพักนักศึกษา ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย
3. ผู้วิจัยติดต่อขอความร่วมมือจากนักศึกษาระดับปริญญาตรี ที่พักอาศัยอยู่ในหอพักนักศึกษา ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยส่งแบบสอบถามและรับคืนแบบสอบถามด้วยตนเอง
4. การวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดใช้วิธีการทางสถิติโดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป เพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยทำการประมวลผลข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ มีขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย ดังนี้

1. นำแบบสอบถามที่ได้เก็บรวบรวมมาตรวจสอบความสมบูรณ์ ก่อนนำไปวิเคราะห์ โดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ
2. การวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามในส่วนที่เกี่ยวกับ เพศ ชั้นปีที่ศึกษา ภูมิลำเนา และและสถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัว โดยการหาค่าร้อยละ(Percentage) และค่าความถี่ (Frequency)
3. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติของนักศึกษาต่อการจัดบริการหอพักนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ด้านกายภาพ ด้านการบริการและสวัสดิการ ด้านกิจกรรมภายในหอพัก และด้านการรักษาความปลอดภัย โดยรวมและเป็นรายด้าน โดยการหาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
4. การเปรียบเทียบทัศนะของนักศึกษาต่อการจัดบริการหอพักนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ด้านกายภาพ ด้านการบริการและสวัสดิการ ด้านกิจกรรมภายในหอพัก และด้านการรักษาความปลอดภัย โดยรวมและเป็นรายด้านจำแนกตามเพศ โดยใช้การทดสอบที (Independent t-test) ส่วนตัวแปรชั้นปีที่ศึกษา ภูมิลำเนา และสถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way Analysis of Variance) ในกรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของเซฟเฟ (Scheffe') (Ferguson. 1981: 308)

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่
 - 1.1 ค่าความถี่ (Frequency)
 - 1.2 ค่าร้อยละ (Percentage)
 - 1.3 ค่าคะแนนเฉลี่ย (Arithmetic Mean)
 - 1.4 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) (Ferguson. 1989: 68)
2. สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ
 - 2.1 หาอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม (Discrimination Power) โดยใช้การทดสอบที (t-test) (dep.) (Ferguson. 1981: 180)
 - 2.2 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) โดยใช้สัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach. 1984: 160)

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมุติฐาน

3.1 ทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ใช้การทดสอบที (t-test) (ind.)

3.2 ทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance) ในกรณีที่พบความแตกต่าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจึงทำการทดสอบเป็นรายคู่ด้วยวิธีของเซฟเฟ้(Scheffe') (Ferguson. 1981: 190)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
\bar{x}	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
t	แทน	ค่าสถิติวิเคราะห์ในการแจกแจงแบบที (t-distribution)
F	แทน	ค่าสถิติวิเคราะห์ในการแจกแจงแบบเอฟ (F-distribution)
SS	แทน	ผลบวกของค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานยกกำลังสอง (Sum of Squares)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยของผลบวกของคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Mean Squares)
df	แทน	ระดับชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degrees of Freedom)
p	แทน	ค่าความน่าจะเป็นที่สถิติที่ใช้ทดสอบจะตกอยู่ในช่วงปฏิเสธสมมติฐาน (Probability)
*	แทน	ค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามความมุ่งหมายและสมมติฐานของการวิจัย ผู้วิจัยได้นำเสนอเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 การศึกษาทัศนคติของนักศึกษาต่อการจัดบริการหอพักนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมและเป็นรายด้าน 4 ด้าน คือ ด้านกายภาพ ด้านการบริการสวัสดิการ ด้านกิจกรรมภายในหอพัก และด้านการรักษาความปลอดภัย โดยการวิเคราะห์ค่าคะแนนเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบทัศนคติของนักศึกษาต่อการจัดบริการหอพักนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามเพศ วิเคราะห์โดยใช้การทดสอบที (t-test) ส่วนชั้นปีที่ศึกษา ภูมิภาค และสถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัว ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way Analysis of Variance) ในกรณีพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe's Method)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ ดังแสดงใน ตาราง 1

ตาราง 1 จำนวนและค่าร้อยละของนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษา	จำนวนนักศึกษา (n = 329)	ร้อยละ (%)
1. เพศ		
ชาย	141	42.85
หญิง	188	57.15
รวม	329	100.00
2. ชั้นปีที่ศึกษา		
ชั้นปีที่ 1	201	61.09
ชั้นปีที่ 2	66	20.06
ชั้นปีที่ 3	34	10.33
ชั้นปีที่ 4	28	8.52
รวม	329	100.00
3. ภูมิภาค		
ภาคเหนือ	28	8.51
ภาคกลาง	179	54.40
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	51	15.50
ภาคใต้	71	21.59
รวม	329	100.00

ตาราง 1 (ต่อ)

ตัวแปรที่ศึกษา	จำนวนนักศึกษา (n = 329)	ร้อยละ (%)
4. สถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัว		
ไม่เกิน 20,000 บาท	103	31.30
20,001 – 40,000 บาท	161	48.93
40,001 บาทขึ้นไป	65	19.76
รวม	329	100.00

จากตาราง 1 นักศึกษาระดับปริญญาตรีที่พักอาศัยอยู่ในหอพักนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยนี้ มีจำนวนรวมทั้งสิ้น 329 คน

1. เพศ ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา แบ่งตามเพศเป็นนักศึกษาชาย จำนวน 141 คน คิดเป็นร้อยละ 42.85 และนักศึกษาหญิง จำนวน 188 คน คิดเป็นร้อยละ 57.15

2. ชั้นปีที่ศึกษา ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา แบ่งตามชั้นปีที่ศึกษา เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 201 คน คิดเป็นร้อยละ 61.09 นักศึกษาชั้นปีที่ 2 จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 20.06 นักศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 10.33 และนักศึกษาชั้นปีที่ 4 จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 8.52

3. ภูมิภาคที่อาศัยอยู่ ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา แบ่งตามภูมิภาคเป็น ภาคเหนือ จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 8.51 ภาคกลาง จำนวน 179 คน คิดเป็นร้อยละ 54.40 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 15.50 และภาคใต้ จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 21.59

4. สถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัว ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา แบ่งตามสถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัว เป็น เกิน 20,000 บาท จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 31.30 ตั้งแต่ 20,001 – 40,000 บาท จำนวน 161 คน คิดเป็นร้อยละ 48.93 และ 40,001 บาทขึ้นไป จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 19.76

ตอนที่ 2 การศึกษาทัศนคติของนักศึกษาต่อการจัดบริการหอพักนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมและเป็นรายด้าน 4 ด้าน คือ ด้านกายภาพ ด้านการบริการสวัสดิการ ด้านกิจกรรมภายในหอพัก และด้านการรักษาความปลอดภัย โดยการวิเคราะห์ค่าคะแนนเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ดังแสดงในตาราง 2 – 10

ตาราง 2 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานตามทัศนคติของนักศึกษาต่อการจัดบริการหอพักนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวม และเป็นรายด้าน

การจัดบริการหอพักนักศึกษา	ระดับความคิดเห็น (n = 329)		ระดับความเหมาะสม
	\bar{x}	S.D	
1. ด้านกายภาพ	3.17	.41	ปานกลาง
2. ด้านการบริการสวัสดิการ	3.02	.48	ปานกลาง
3. ด้านกิจกรรมภายในหอพัก	2.91	.55	ปานกลาง
4. ด้านการรักษาความปลอดภัย	2.51	.54	ปานกลาง
รวม	2.94	.36	ปานกลาง

จากตาราง 2 แสดงว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรีที่พักอาศัยอยู่ในหอพักนักศึกษา มีทัศนคติต่อการจัดบริการหอพักนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวม ว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าทุกด้านมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ด้านกายภาพ ด้านการบริการสวัสดิการ ด้านกิจกรรมภายในหอพัก และด้านการรักษาความปลอดภัย

ตาราง 3 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานตามทัศนะของนักศึกษาต่อการจัดบริการหอพัก
นักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ด้านกายภาพ เป็นรายชื่อ

ด้านกายภาพ	ระดับความคิดเห็น (n = 329)		ระดับ ความเหมาะสม
	\bar{x}	S.D	
1. สถานที่ตั้งของหอพักอยู่ในบริเวณที่สะดวกต่อ การมาเรียน	3.53	.85	มาก
2. แสงสว่างภายในอาคารหอพักมีเพียงพอ	3.44	.71	ปานกลาง
3. แสงสว่างโดยรอบอาคารหอพักมีเพียงพอ	3.33	.82	ปานกลาง
4. การระบายอากาศภายในอาคารหอพักเป็นไปอย่าง เหมาะสม	3.31	.83	ปานกลาง
5. การระบายอากาศภายในห้องพักเป็นไปอย่าง เหมาะสม	3.06	.89	ปานกลาง
6. ห้องน้ำและห้องสุขาสะอาดถูกสุขลักษณะ	3.03	.84	ปานกลาง
7. ห้องน้ำและห้องสุขามีเพียงพอ	3.03	.90	ปานกลาง
8. การจัดบริเวณซัก-ล้างและตากเสื้อผ้าของนักศึกษา เอื้อความสะดวกต่อการใช้งาน	2.96	.87	ปานกลาง
9. การจัดระบบระบายน้ำภายในอาคารและบริเวณ หอพักมีความสะดวก	3.19	.87	ปานกลาง
10. สถานที่รับรองผู้ปกครองที่มาพบนักศึกษามี ความสะดวกสบาย	3.01	.97	ปานกลาง
11. บริเวณโรงอาหารของหอพักมีความสะอาด	3.19	.87	ปานกลาง
12. สถานที่จัดกิจกรรมสันทนาการของนักศึกษา ภายในหอพักมีอย่างเหมาะสม	3.06	.90	ปานกลาง
13. ห้องสำหรับให้นักศึกษาทบทวน บทเรียนอ่าน หนังสือมีเพียงพอ	3.08	.87	ปานกลาง
รวม	3.17	.41	ปานกลาง

จากตาราง 3 นักศึกษาระดับปริญญาตรีที่พักอาศัยอยู่ในหอพักนักศึกษามีทัศนะต่อการจัดบริการ

หอพักนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ด้านกายภาพ โดยรวมว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าเกือบทุกข้อมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นข้อ 1 สถานที่ตั้งของหอพักอยู่ในบริเวณที่สะดวกต่อการมาเรียน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

ตาราง 4 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานตามทัศนคติของนักศึกษาต่อการจัดบริการหอพัก นักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ด้านการบริการสวัสดิการ เป็นรายข้อ

ด้านการบริการสวัสดิการ	ระดับความคิดเห็น (n = 329)		ระดับความเหมาะสม
	\bar{x}	S.D	
1. จำนวนสิ่งอำนวยความสะดวกในห้องพัก เช่น ตู้ เตียง ที่นอน โต๊ะหนังสือ ฯลฯ มีเพียงพอ	3.50	.80	มาก
2. การอำนวยความสะดวกของบริการด้านสุขภาพ และการปฐมพยาบาลมีความเหมาะสม	3.19	.82	ปานกลาง
3. โทรศัพท์สาธารณะบริเวณหอพักมีความเพียงพอ	3.19	.76	ปานกลาง
4. การบริการหนังสือพิมพ์ประจำวันมีเพียงพอ	3.01	.87	ปานกลาง
5. การประชาสัมพันธ์ข่าวสารต่างๆมีความทันสมัย	2.79	.93	ปานกลาง
6. การซ่อมบำรุงอุปกรณ์ เครื่องใช้และสิ่งอำนวยความสะดวก เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้น มีความรวดเร็ว	2.88	.98	ปานกลาง
7. ห้องส่วนรวมสำหรับดูโทรทัศน์มีความเหมาะสม	2.78	.93	ปานกลาง
8. การจัดบริการคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตสำหรับนักศึกษามีเพียงพอ	2.88	.99	ปานกลาง
9. การอำนวยความสะดวกเมื่อมีผู้มาติดต่อขอพบนักศึกษามีความเหมาะสม	2.96	.91	ปานกลาง
10. การจัดบริการเกี่ยวกับจดหมาย/พัสดุภัณฑ์ ให้แก่นักศึกษามีความเหมาะสม	3.06	.90	ปานกลาง
11. การจัดบริการซักรีดเสื้อผ้าสำหรับนักศึกษามีความเหมาะสม	2.97	.95	ปานกลาง
12. ความสะดวกในการยืม-คืนวัสดุอุปกรณ์เพื่อทำกิจกรรมต่างๆของนักศึกษามีความเหมาะสม	3.01	.88	ปานกลาง
รวม	3.02	.48	ปานกลาง

จากตาราง 4 นักศึกษาระดับปริญญาตรีที่พักอาศัยอยู่ในหอพักนักศึกษาที่มีทัศนคติต่อการจัดบริการหอพักนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ด้านการบริการสวัสดิการ โดยรวมว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าเกือบทุกข้อมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นข้อ 1 จำนวนสิ่งอำนวยความสะดวกในห้องพัก เช่น ตู้ เตียง ที่นอน โต๊ะหนังสือ ฯลฯ มีเพียงพอ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

ตาราง 5 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานตามทัศนคติของนักศึกษาต่อการจัดบริการหอพักนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ด้านกิจกรรมภายในหอพัก เป็นรายข้อ

ด้านกิจกรรมภายในหอพัก	ระดับความคิดเห็น (n = 329)		ระดับความเหมาะสม
	\bar{x}	S.D	
1. มีการจัดปฐมนิเทศให้กับนักศึกษาในหอพัก มีความเหมาะสม	3.01	.91	ปานกลาง
2. บุคลากรประจำหอพักให้คำแนะนำเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมต่างๆของนักศึกษาอย่างชัดเจน	3.00	.81	ปานกลาง
3. กิจกรรมที่ทางหอพักจัดให้แก่ศึกษามีความหลากหลาย	3.01	.84	ปานกลาง
4. การจัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างมนุษยสัมพันธ์ เช่น กิจกรรมมนุษยสัมพันธ์นักศึกษาหอพัก ฯลฯ มีความเหมาะสม	2.95	.86	ปานกลาง
5. มีการจัดกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม เช่น กิจกรรมทำบุญหอพัก ฯลฯ	2.89	.87	ปานกลาง
6. มีการจัดกิจกรรมด้านวิชาการ เช่น กิจกรรมแนะแนว สัณจร ฯลฯ	2.79	.93	ปานกลาง
7. มีการจัดกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ เช่นกิจกรรมพัฒนาหอพัก ชมรมค่ายอาสาพัฒนา ฯลฯ	2.86	.96	ปานกลาง
8. มีการส่งเสริมให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมของหอพักมืออย่างชัดเจน	2.74	.89	ปานกลาง
รวม	2.91	.55	ปานกลาง

จากตาราง 5 นักศึกษาระดับปริญญาตรีที่พักอาศัยอยู่ในหอพักนักศึกษามีทัศนคติต่อการจัดบริการหอพักนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ด้านการจัดกิจกรรมภายในหอพัก โดยรวมว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่านักศึกษามีทัศนคติต่อการจัดบริการหอพักนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ด้านการจัดกิจกรรมภายในหอพัก ทุกข้อว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 6 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานตามทัศนคติของนักศึกษาต่อการจัดบริการหอพักนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ด้านการรักษาความปลอดภัยเป็นรายข้อ

ด้านการรักษาความปลอดภัย	ระดับความคิดเห็น (n = 329)		ระดับความเหมาะสม
	\bar{x}	S.D	
1. การจัดระบบเวรยามรักษาความปลอดภัยประจำหอพักมีความเหมาะสม	2.59	.86	ปานกลาง
2. พนักงานรักษาความปลอดภัยประจำหอพัก มีความสุภาพเรียบร้อย	2.54	.86	ปานกลาง
3. พนักงานรักษาความปลอดภัยประจำหอพัก มีความรับผิดชอบ	2.55	.85	ปานกลาง
4. ความเพียงพอของถังดับเพลิงในอาคารหอพัก	2.63	.89	ปานกลาง
5. มีการจัดฝึกอบรมเกี่ยวกับการป้องกันอัคคีภัยให้แก่ นักศึกษา	2.46	.83	น้อย
6. การใช้บันไดหนีไฟภายในอาคารมีความสะดวก	2.44	.92	น้อย
7. มีการติดตั้งสัญญาณเตือนภัยภายในอาคารหอพัก	2.49	.91	น้อย
8. การให้แสงสว่างในเวลากลางคืนบริเวณทางเดินภายในอาคารมีความเหมาะสม	2.47	.90	น้อย
9. การให้แสงสว่างในเวลากลางคืนบริเวณรอบๆหอพักมีความเหมาะสม	2.45	.91	น้อย
รวม	2.51	.54	ปานกลาง

จากตาราง 6 นักศึกษาระดับปริญญาตรีที่พักอาศัยอยู่ในหอพักนักศึกษา มีทัศนคติต่อการจัดบริการหอพักนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ด้านการรักษาความปลอดภัย โดยรวม ว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่านักศึกษามีทัศนคติต่อการจัดบริการหอพักนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ด้านการรักษาความปลอดภัย เกือบทุกข้อว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นข้อที่นักศึกษาเห็นว่ามีเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย ได้แก่ ข้อ 5 มีการจัดฝึกอบรมเกี่ยวกับการป้องกันอัคคีภัยให้นักศึกษา ข้อ 6 การใช้น้ำมันดีเซลไฟ ภายในอาคาร มีความสะดวก ข้อ 7 มีการติดตั้งสัญญาณเตือนภัยภายในอาคารหอพัก ข้อ 8 การให้แสงสว่างในเวลากลางคืนบริเวณทางเดินภายในอาคารมีความเหมาะสม และ ข้อ 9 การให้แสงสว่างในเวลากลางคืนบริเวณรอบๆ หอพัก

ตาราง 7 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานตามทัศนคติของนักศึกษาต่อการจัดบริการหอพักนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามเพศ

ทัศนคติของนักศึกษาต่อการจัดบริการหอพักนักศึกษา	ระดับความคิดเห็น					
	ชาย		ระดับความเหมาะสม	หญิง		ระดับความเหมาะสม
	(n = 141)			(n = 188)		
\bar{x}	S.D.		\bar{x}	S.D.		
1. ด้านกายภาพ	3.20	.49	ปานกลาง	3.15	.34	ปานกลาง
2. ด้านการบริการสวัสดิการ	3.09	.56	ปานกลาง	2.97	.41	ปานกลาง
3. ด้านกิจกรรมภายในหอพัก	3.01	.67	ปานกลาง	2.83	.43	ปานกลาง
4. ด้านการรักษาความปลอดภัย	2.61	.62	ปานกลาง	2.44	.46	น้อย
รวม	3.00	.43	ปานกลาง	2.89	.28	ปานกลาง

จากตาราง 7 แสดงว่า นักศึกษาชายมีทัศนคติต่อการจัดบริการหอพักนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง และนักศึกษาหญิงมีทัศนคติว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษาชายมีทัศนคติต่อการจัดบริการหอพักนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน

ส่วนนักศึกษาหญิง มีทัศนคติต่อการจัดบริการหอพักนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
ธัญบุรี ว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง เกือบทุกด้าน ยกเว้นด้านรักษาความปลอดภัยที่เห็นว่า
มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย

ตาราง 8 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานตามทัศนคติของนักศึกษาต่อการจัดบริการหอพักนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวม และเป็นรายด้าน จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา

การจัดบริการหอพักนักศึกษา	ระดับความคิดเห็น											
	ชั้นปีที่ 1			ชั้นปีที่ 2			ชั้นปีที่ 3			ชั้นปีที่ 4		
	(n = 201)		ระดับ	(n = 66)		ระดับ	(n = 34)		ระดับ	(n = 28)		ระดับ
	\bar{x}	S.D.	ความเหมาะสม	\bar{x}	S.D.	ความเหมาะสม	\bar{x}	S.D.	ความเหมาะสม	\bar{x}	S.D.	ความเหมาะสม
1. ด้านกายภาพ	3.18	.42	ปานกลาง	3.17	.38	ปานกลาง	3.10	.40	ปานกลาง	3.21	.38	ปานกลาง
2. ด้านการบริการสวัสดิการ	3.04	.46	ปานกลาง	3.00	.53	ปานกลาง	2.95	.55	ปานกลาง	3.01	.45	ปานกลาง
3. ด้านกิจกรรมภายในหอพัก	2.91	.56	ปานกลาง	2.96	.58	ปานกลาง	2.80	.57	ปานกลาง	2.87	.43	ปานกลาง
4. ด้านการรักษาความปลอดภัย	2.52	.54	ปานกลาง	2.50	.57	ปานกลาง	2.47	.49	น้อย	2.57	.54	ปานกลาง
	2.95	.36	ปานกลาง	2.94	.37	ปานกลาง	2.86	.36	ปานกลาง	2.95	.30	ปานกลาง

จากตาราง 8 นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีทัศนคติต่อการจัดบริการหอพักนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง นักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีทัศนคติว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง นักศึกษาชั้นปีที่ 3 มีทัศนคติว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง และนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 4 มีทัศนคติว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีทัศนคติต่อการจัดบริการหอพักนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีทุกด้านว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ด้านกายภาพ ด้านการบริการสวัสดิการ ด้านกิจกรรมภายในหอพัก และด้านการรักษาความปลอดภัย

นักศึกษาระดับชั้นปีที่ 2 มีทัศนคติต่อการจัดบริการหอพักนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ทุกด้านว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ด้านกายภาพ ด้านการบริการสวัสดิการ ด้านกิจกรรมภายในหอพัก และด้านการรักษาความปลอดภัย

นักศึกษาระดับชั้นปีที่ 3 มีทัศนคติต่อการจัดบริการหอพักนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ทุกด้านว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ด้านกายภาพ ด้านการบริการสวัสดิการ และด้านกิจกรรมภายในหอพัก ส่วนด้านการรักษาความปลอดภัย มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย

นักศึกษาระดับชั้นปีที่ 4 มีทัศนคติต่อการจัดบริการหอพักนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ทุกด้านว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ด้านกายภาพ ด้านการบริการสวัสดิการ ด้านกิจกรรมภายในหอพัก และด้านการรักษาความปลอดภัย

ตาราง 9 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานตามทัศนคติของนักศึกษาต่อการจัดบริการหอพักนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามภูมิภาค

การจัดบริการหอพักนักศึกษา	ระดับความคิดเห็น											
	ภาคเหนือ		ระดับ	ภาคกลาง		ระดับ	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ		ระดับ	ภาคใต้		ระดับ
	ความเหมาะสม			ความเหมาะสม			ความเหมาะสม			ความเหมาะสม		
	\bar{x}	S.D.		\bar{x}	S.D.		\bar{x}	S.D.		\bar{x}	S.D.	
1. ด้านกายภาพ	3.29	.43	ปานกลาง	3.14	.38	ปานกลาง	3.16	.37	ปานกลาง	3.20	.48	ปานกลาง
2. ด้านการบริการสวัสดิการ	3.06	.48	ปานกลาง	3.00	.45	ปานกลาง	3.14	.49	ปานกลาง	2.96	.55	ปานกลาง
3. ด้านกิจกรรมภายในหอพัก	3.18	.56	ปานกลาง	2.90	.53	ปานกลาง	2.86	.55	ปานกลาง	2.83	.59	ปานกลาง
4. ด้านการรักษาความปลอดภัย	2.52	.54	ปานกลาง	2.50	.57	ปานกลาง	2.47	.49	น้อย	2.51	.54	ปานกลาง
รวม	3.05	.33	ปานกลาง	2.92	.34	ปานกลาง	2.96	.33	ปานกลาง	2.91	.43	ปานกลาง

จากตาราง 9 นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาภาคเหนือมีทัศนคติต่อการจัดบริการหอพักนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวม ว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาภาคกลางมีทัศนคติว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีทัศนคติว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง และนักศึกษามีภูมิลำเนาภาคใต้มีทัศนคติว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาภาคเหนือมีทัศนคติต่อการจัดบริการหอพักนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีทุกด้านว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ด้านกายภาพ ด้านการบริการสวัสดิการ ด้านกิจกรรมภายในหอพัก และด้านการรักษาความปลอดภัย

นักศึกษามีภูมิลำเนาภาคกลาง มีทัศนคติต่อการจัดบริการหอพักนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีทุกด้านว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ด้านกายภาพ ด้านการบริการสวัสดิการ ด้านกิจกรรมภายในหอพัก และด้านการรักษาความปลอดภัย

นักศึกษามีภูมิลำเนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีทัศนคติต่อการจัดบริการหอพักนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ทุกด้านว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย ด้านกายภาพ ด้านการบริการสวัสดิการ ด้านกิจกรรมภายในหอพัก และด้านการรักษาความปลอดภัย

นักศึกษามีภูมิลำเนาภาคใต้ มีทัศนคติต่อการจัดบริการหอพักนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีทุกด้านว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ด้านกายภาพ ด้านการบริการสวัสดิการ ด้านกิจกรรมภายในหอพัก และด้านการรักษาความปลอดภัย

ตาราง 10 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานตามทัศนคติของนักศึกษาต่อการจัดการบริการหอพักนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวม และเป็นรายด้าน จำแนกตามสถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัว

การจัดการบริการหอพักนักศึกษา	ระดับความคิดเห็น								
	ไม่เกิน 20,000 บาท			20,001 - 40,000 บาท			40,001 บาทขึ้นไป		
	ระดับ			ระดับ			ระดับ		
	(n = 103)			(n = 161)			(n = 65)		
	\bar{x}	S.D	ความเหมาะสม	\bar{x}	S.D	ความเหมาะสม	\bar{x}	S.D	ความเหมาะสม
1. ด้านกายภาพ	3.21	.43	ปานกลาง	3.15	.41	ปานกลาง	3.15	.36	ปานกลาง
2. ด้านการบริการสวัสดิการ	3.09	.48	ปานกลาง	2.99	.47	ปานกลาง	2.97	.50	ปานกลาง
3. ด้านกิจกรรมภายในหอพัก	3.00	.56	ปานกลาง	2.84	.56	ปานกลาง	2.91	.52	ปานกลาง
4. ด้านการรักษาความปลอดภัย	2.56	.68	ปานกลาง	2.52	.48	ปานกลาง	2.43	.41	น้อย
รวม	3.00	.40	ปานกลาง	2.91	.35	ปานกลาง	2.90	.29	ปานกลาง

จากตาราง 10 นักศึกษาที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวไม่เกิน 20,000 บาท มีทัศนคติต่อการจัดบริการหอพักนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง นักศึกษาที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจ 20,001 – 40,000 บาท มีทัศนคติว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง และนักศึกษาที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจ 40,001 บาทขึ้นไป มีทัศนคติว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน นักศึกษาที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวไม่เกิน 20,000 บาท มีทัศนคติต่อการจัดบริการหอพักนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีทุกด้านว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ด้านกายภาพ ด้านการบริการสวัสดิการ ด้านกิจกรรมภายในหอพัก และด้านการรักษาความปลอดภัย

นักศึกษาที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจ 20,001 – 40,000 บาท มีทัศนคติต่อการจัดบริการหอพักนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ทุกด้านว่ามีความเหมาะสม อยู่ในระดับปานกลาง ด้านกายภาพ ด้านการบริการสวัสดิการ ด้านกิจกรรมภายในหอพัก และด้านการรักษาความปลอดภัย

นักศึกษาที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจ 40,001 บาทขึ้นไป มีทัศนคติต่อการจัดบริการหอพักนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เกือบทุกด้านว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ด้านกายภาพ ด้านการบริการสวัสดิการ และด้านกิจกรรมภายในหอพัก ส่วนด้านการรักษาความปลอดภัย มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบทัศนคติของนักศึกษาต่อการจัดบริการหอพักนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามเพศ วิเคราะห์โดยใช้การทดสอบที (t-test) ส่วนชั้นปีที่ศึกษา ภูมิลำเนา และสถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัว ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way Analysis of Variance) ในกรณีพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe's method) ดังแสดงในตาราง 11 – 15

ตาราง 11 การเปรียบเทียบทัศนคติของนักศึกษาต่อการจัดบริการหอพักนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมและเป็นรายด้านจำแนกตามเพศ

บริการหอพักนักศึกษา	เพศ				t	p
	ชาย (n = 141)		หญิง (n = 188)			
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.		
1. ด้านกายภาพ	3.20	.49	3.15	.34	0.95	0.339
2. ด้านการบริการสวัสดิการ	3.09	.56	2.97	.41	2.24	0.026
3. ด้านกิจกรรมภายในหอพัก	3.01	.67	2.83	.43	2.84	0.005
4. ด้านการรักษาความปลอดภัย	2.61	.62	2.44	.46	2.74	0.006
รวม	3.00	.43	2.89	.28	2.93	0.004

จากตาราง 11 นักศึกษาเพศชายและเพศหญิง มีทัศนคติต่อการจัดบริการหอพักนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษาเพศชายและเพศหญิง มีทัศนคติต่อการจัดบริการหอพักนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ด้านการบริการสวัสดิการ ด้านกิจกรรมภายในหอพัก และด้านการรักษาความปลอดภัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านกายภาพ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 12 การเปรียบเทียบทัศนคติของนักศึกษาต่อการจัดบริการหอพักนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา

การจัดบริการหอพักนักศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
1. ด้านกายภาพ	ระหว่างกลุ่ม	0.21	3	0.07	0.42	0.73
	ภายในกลุ่ม	55.69	325	0.17		
	รวม	55.91	328			
2. ด้านการบริการสวัสดิการ	ระหว่างกลุ่ม	0.26	3	0.08	0.37	0.77
	ภายในกลุ่ม	77.34	325	0.23		
	รวม	77.60	328			
3. ด้านกิจกรรมภายในหอพัก	ระหว่างกลุ่ม	0.65	3	0.22	0.70	0.55
	ภายในกลุ่ม	101.54	325	0.31		
	รวม	102.20	328			
4. ด้านการรักษาความปลอดภัย	ระหว่างกลุ่ม	0.16	3	0.05	0.18	0.90
	ภายในกลุ่ม	96.97	325	0.29		
	รวม	97.14	328			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	0.20	3	0.06	0.51	0.67
	ภายในกลุ่ม	42.50	325	0.13		
	รวม	42.70	328			

จากตาราง 12 นักศึกษาที่กำลังศึกษาในชั้นปีต่างกัน มีทัศนคติต่อการจัดบริการหอพักนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีโดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษาที่กำลังศึกษาในชั้นปีต่างกัน มีทัศนคติต่อการจัดบริการหอพักนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ด้านกายภาพ ด้านการบริการสวัสดิการ ด้านกิจกรรมภายในหอพัก และด้านการรักษาความปลอดภัย

ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 13 การเปรียบเทียบทัศนคติของนักศึกษาต่อการจัดบริการหอพักนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามภูมิภาค

การจัดบริการหอพักนักศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
1. ด้านกายภาพ	ระหว่างกลุ่ม	0.59	3	0.19	1.16	0.32
	ภายในกลุ่ม	55.31	325	0.17		
	รวม	55.91	328			
2. ด้านการบริการสวัสดิการ	ระหว่างกลุ่ม	1.11	3	0.37	1.57	0.19
	ภายในกลุ่ม	76.49	325	0.23		
	รวม	77.60	328			
3. ด้านกิจกรรมภายในหอพัก	ระหว่างกลุ่ม	2.52	3	0.84	2.74	0.04
	ภายในกลุ่ม	99.67	325	0.30		
	รวม	102.20	328			
4. ด้านการรักษาความปลอดภัย	ระหว่างกลุ่ม	0.20	3	0.06	0.22	0.87
	ภายในกลุ่ม	96.94	325	0.29		
	รวม	97.14	328			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	0.50	3	0.16	1.29	0.27
	ภายในกลุ่ม	42.20	325	0.13		
	รวม	42.70	328			

จากตาราง 13 นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาต่างกัน มีทัศนคติต่อการจัดบริการหอพักนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีโดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาต่างกัน มีทัศนคติต่อการจัดบริการหอพักนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ด้านกิจกรรมภายในหอพัก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านกายภาพ ด้านการบริการสวัสดิการ และการรักษาความปลอดภัย ไม่พบความแตกต่าง

เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของเซฟเฟ้ (Scheffe's Method) ดังแสดงในตาราง 14

ตาราง 14 การทดสอบค่าคะแนนเฉลี่ยตามทัศนคติของนักศึกษาต่อการจัดบริการหอพักนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ด้านกิจกรรมภายในหอพัก จำแนกตามภูมิลำเนา เป็นรายคู่

ภูมิลำเนา	\bar{x}	ภาคเหนือ	ภาคกลาง	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ภาคใต้
		3.18	2.90	2.86	2.83
ภาคเหนือ	3.18				
ภาคกลาง	2.90	*			
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	2.86	*	*		
ภาคใต้	2.86	*	*	*	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 14 นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาในภาคเหนือ มีทัศนคติต่อการจัดบริการหอพักนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ด้านกิจกรรมภายในหอพักแตกต่างจากนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาในภาคกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 15 การเปรียบเทียบทัศนคติของนักศึกษาต่อการจัดบริการหอพักนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามสถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัว

การจัดบริการหอพักนักศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
1. ด้านกายภาพ	ระหว่างกลุ่ม	0.27	2	0.13	0.79	0.45
	ภายในกลุ่ม	55.63	326	0.17		
	รวม	55.91	328			
2. ด้านการบริการสวัสดิการ	ระหว่างกลุ่ม	0.70	2	0.35	1.48	0.22
	ภายในกลุ่ม	76.90	326	0.23		
	รวม	77.60	328			
3. ด้านกิจกรรมภายในหอพัก	ระหว่างกลุ่ม	1.69	2	0.84	2.75	0.06
	ภายในกลุ่ม	100.51	326	0.30		
	รวม	102.20	328			
4. ด้านการรักษาความปลอดภัย	ระหว่างกลุ่ม	0.73	2	0.36	1.23	0.29
	ภายในกลุ่ม	96.41	326	0.29		
	รวม	97.14	328			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	0.57	2	0.28	2.23	0.10
	ภายในกลุ่ม	42.12	326	0.12		
	รวม	42.70	328			

จากตาราง 15 นักศึกษาที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่างกัน มีทัศนคติต่อการจัดบริการหอพักนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีโดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ไม่พบด้านใดแตกต่างกัน

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาทัศนคติของนักศึกษาต่อการจัดบริการหอพักนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ด้านกายภาพ ด้านการบริการสวัสดิการ ด้านกิจกรรมภายในหอพัก และด้านการรักษาความปลอดภัย
2. เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติของนักศึกษาต่อการจัดบริการหอพักนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามเพศ ชั้นปีที่ศึกษา ภูมิภาค และสถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัว

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชายและหญิง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ของปีการศึกษา 2554 จำนวนทั้งสิ้น 329 คน
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติของนักศึกษาต่อการจัดบริการหอพักนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี 4 ด้าน ได้แก่ ด้านกายภาพ ด้านการบริการสวัสดิการ ด้านกิจกรรมภายในหอพัก และด้านการรักษาความปลอดภัย จำนวน 42 ข้อ มีความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งหมดเท่ากับ 0.95

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ
2. การศึกษาทัศนคติของนักศึกษาต่อการจัดบริการหอพักนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ด้านกายภาพ ด้านการบริการสวัสดิการ ด้านกิจกรรมภายในหอพัก และด้านการรักษาความปลอดภัย โดยการวิเคราะห์ค่าคะแนนเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
3. การเปรียบเทียบทัศนคติของนักศึกษาต่อการจัดบริการหอพักนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามเพศ วิเคราะห์โดยใช้การทดสอบที (t-test) ส่วนชั้นปีที่ศึกษา ภูมิภาค และสถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัว ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ

ทางเดียว (One-Way Analysis of Variance) ในกรณีพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยวิธีของ เชฟเฟ (Scheffe's Method)

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาทัศนคติของนักศึกษาต่อการจัดบริการหอพักนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ผลการวิจัยสรุปได้ ดังนี้

1. นักศึกษาระดับปริญญาตรีที่พักอาศัยอยู่ในหอพักนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มีทัศนคติต่อการจัดบริการหอพัก รวมและเป็นรายด้าน ทุกด้านว่ามีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

2. นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง มีทัศนคติต่อการจัดบริการหอพักนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษาชายและหญิง มีทัศนคติต่อการจัดบริการหอพักนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ด้านการบริการสวัสดิการ ด้านกิจกรรมภายในหอพัก และด้านการรักษาความปลอดภัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านกายภาพ ไม่พบความแตกต่าง

2.1 นักศึกษาที่กำลังศึกษาในชั้นปีต่างกัน มีทัศนคติต่อการจัดบริการหอพักนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีโดยรวมและเป็นรายด้านไม่แตกต่างกัน

2.2 นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาต่างกัน มีทัศนคติต่อการจัดบริการหอพักนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีโดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่านักศึกษาที่มีภูมิลำเนาต่างกัน มีทัศนคติต่อการจัดบริการหอพักนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ด้านกิจกรรมภายในหอพัก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

2.3 นักศึกษาที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่างกัน มีทัศนคติต่อการจัดบริการหอพักนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีโดยรวมและเป็นรายด้านไม่แตกต่าง

การอภิปรายผล

1. ผลการศึกษาค้นคว้าของนักศึกษาต่อการจัดบริการหอพักนักศึกษามหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมและเป็นรายด้าน คือ ด้านกายภาพ ด้านการบริการสวัสดิการ ด้านกิจกรรมภายในหอพัก และด้านการรักษาความปลอดภัย ว่ามีความเหมาะสมในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ทางมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ยังมีการจัดบริการหอพักนักศึกษาในแต่ละด้านที่มีข้อบกพร่องที่ต้องได้รับการปรับปรุงอยู่หลายประการ ได้แก่ ด้านกายภาพ บริเวณทั้งภายนอกและภายในบริเวณอาคารหอพักนักศึกษายังมีแสงสว่างไม่เพียงพอ การรักษาความสะอาดและการระบายอากาศบริเวณทั้งภายนอกและภายในบริเวณรอบๆ อาคารหอพักยังมีข้อบกพร่อง ด้านการบริการและสวัสดิการ มีการจัด

บริการต่างๆ ถ้าซ้ำและไม่เพียงพอต่อความต้องการของนักศึกษา ด้านกิจกรรมภายในหอพัก ทางหอพัก นักศึกษา มีการจัดกิจกรรมภายในหอพักมีจำนวนน้อย และกิจกรรมไม่ได้รับความสนใจจากนักศึกษา เท่าที่ควร และด้านรักษาความปลอดภัย ยังขาดอุปกรณ์และบุคลากรที่ช่วยดูแลความปลอดภัยให้นักศึกษา ส่งผลให้นักศึกษาที่พักอาศัยอยู่ในหอพักนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มีทัศนคติต่อการจัดบริการหอพักอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งการจัดบริการหอพักนักศึกษานั้นถือว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญประการหนึ่ง ที่ช่วยพัฒนานักศึกษาและส่งเสริมพัฒนาการในด้านต่างๆของนักศึกษาให้ประสบความสำเร็จในการศึกษาระดับอุดมศึกษาต่อไป ผู้วิจัยจึงขอเสนอการอภิปรายผลในแต่ละด้าน ดังนี้

1.1 ด้านกายภาพ จากการศึกษาพบว่า นักศึกษามีทัศนคติต่อการจัดบริการหอพักนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ด้านกายภาพ โดยรวมมีความเหมาะสมในระดับปานกลาง ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะแสงสว่างภายในอาคารและบริเวณรอบๆ อาคารหอพักยังไม่เพียงพอ โดยเฉพาะในเวลา กลางคืน การจัดระบบระบายอากาศทั้งภายในอาคารหอพักและภายในห้องพักที่ยังไม่ดีเท่าที่ควร ห้องน้ำ และห้องสุขา ยังไม่ค่อยถูกสุขลักษณะและมีปริมาณไม่เพียงพอกับจำนวนนักศึกษา การจัดบริเวณซักล้าง และตากเสื้อผ้าของนักศึกษายังมีพื้นที่น้อย จึงไม่เอื้อต่อการใช้งาน การจัดระบบระบายน้ำภายในอาคาร และบริเวณหอพักยังขาดประสิทธิภาพ เนื่องจากมีการขุดคูระบายน้ำบริเวณรอบๆ อาคารหอพัก ทำให้ เกิดปัญหาน้ำเน่าเสีย ส่งกลิ่นรบกวนบริเวณหอพัก และยังเป็นแหล่งเพาะพันธุ์เชื้อโรคชนิดต่างๆ ห้อง สันทนาการ ห้องทบทวนบทเรียน และสถานที่รับรองผู้ปกครองไม่สะดวกสบาย และมีจำนวนไม่เพียงพอ โรงอาหารยังมีข้อบกพร่องในเรื่องของการรักษาความสะอาดที่ไม่ทั่วถึง ดังที่ ซีเกอร์ส (แคทเธีย ตังพัฒนา. 2549: 102; อ้างอิงจาก Seager. 1961: 5) ได้กล่าวว่า หอพัก ควรตั้งอยู่ในบริเวณที่เหมาะสม สามารถ ใช้ประโยชน์เพื่อกิจกรรมกลางแจ้งและสันทนาการได้มากที่สุด ควรจัดให้มีอุปกรณ์ที่สมบูรณ์และใช้ประโยชน์ ได้มากภายในอาคาร และควรคำนึงถึงการระบายอากาศ และแสงสว่างให้เป็นธรรมชาติ ผลการวิจัยนี้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริวรรณ พิมพ์ทอง (2542: 83) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติของนิสิตต่อการจัด บริการหอพักนิสิตในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่า นิสิตมีทัศนคติต่อการให้บริการหอพักในด้านกายภาพ ว่ามีความเหมาะสมในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ฤกษ์มล ประภัสสร (2547: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัญหาและความต้องการของนิสิตเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมของหอพัก โครงการเพชรในตม มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ผลการวิจัยพบว่า นิสิตมีปัญหาเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมของหอพักโครงการเพชรในตม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านสภาพแวดล้อม ด้านกายภาพ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

1.2 ด้านการบริการสวัสดิการ จากการศึกษาพบว่า นักศึกษามีทัศนคติต่อการจัดบริการหอพัก นักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวม มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะ จำนวนสิ่งอำนวยความสะดวกในห้องพัก มีมากพอสมควร แต่อาจจะยังไม่มีข้อบกพร่อง ในเรื่องของความแข็งแรงทนทานของวัสดุบางชนิด ขาดการอำนวยความสะดวกของบริการ ด้านสุขภาพ

และการปฐมพยาบาล ยังไม่เหมาะสม เช่น มีการจัดยาสามัญประจำบ้าน และเวชภัณฑ์ไม่มีคุณภาพ โทรศัพท์สาธารณะ การบริการหนังสือพิมพ์ประจำวัน และการจัดบริการคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตในห้องพัก มีจำนวนไม่เพียงพอต่อความต้องการของนักศึกษา การประชาสัมพันธ์ยังไม่ทันสมัยและขาดความต่อเนื่อง การอำนวยความสะดวกเมื่อมีผู้มาติดต่อขอพบนักศึกษามีไม่ค่อยสะดวกและทันสมัย จึงทำให้ผู้มาติดต่อต้องรอนักศึกษาเป็นเวลานาน การจัดบริการเกี่ยวกับจดหมาย/พัสดุภัณฑ์ให้แก่ศึกษายังล่าช้า การยืมคืนวัสดุอุปกรณ์เพื่อทำกิจกรรมต่างๆ ของนักศึกษายังคงค่อนข้างไม่สะดวก และการจัดบริการซักรีดเสื้อผ้าสำหรับนักศึกษายังไม่เหมาะสมในเรื่องของราคาและคุณภาพในการดูแล และซักรีดเสื้อผ้าของนักศึกษาดังที่ ทบวงมหาวิทยาลัย (2541: 14 – 15) ได้กำหนดมาตรฐานการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก ประจำห้องพัก ให้มีจำนวนเท่ากับนิสิตนักศึกษาที่พักอาศัยในแต่ละห้อง นอกจากนี้สิ่งอำนวยความสะดวกประจำห้องพัก เช่น เครื่องคอมพิวเตอร์ โทรศัพท์ โทรทัศน์ และหนังสือพิมพ์รายวันให้เพียงพอต่อความต้องการของนิสิตนักศึกษา และต้องได้รับการดูแลให้อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ดี มีความสะอาดเป็นระเบียบอยู่เสมอ สอดคล้องกับงานวิจัยของนิสิต โออุไร (2538: บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับที่พักอาศัยของนิสิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ในแขวงห้วยหมาก เพื่อสำรวจปัญหาที่เกี่ยวข้องกับที่พักอาศัยของนิสิตรามคำแหง พบว่า นิสิตเกือบทั้งหมดมีความต้องการให้ปรับปรุงการบริการตามลำดับ คือ ราคาอาหาร บริการโทรศัพท์ หนังสือพิมพ์รายวัน โทรทัศน์ และการรักษาความสะอาด ซึ่งสอดคล้องกับ ญณมล ประภัสสร (2547: 120) เรื่องปัญหา และความต้องการของนิสิตเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมของห้องพักโครงการเพชรในตม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า นิสิตมีปัญหาเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมของห้องพักด้านสวัสดิการอยู่ในระดับปานกลาง

1.3 ด้านกิจกรรมภายในห้องพัก จากการศึกษาพบว่า นักศึกษามีทัศนคติต่อการจัดบริการห้องพัก นักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมและเป็นรายข้อ ว่ามีความเหมาะสมในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ การจัดกิจกรรมปฐมนิเทศให้กับนักศึกษาในห้องพัก ยังมีระบบการจัดกิจกรรมที่ไม่สมบูรณ์ กิจกรรมไม่มีความหลากหลาย ส่งผลให้นักศึกษาใหม่ไม่อยากเข้าร่วมกิจกรรม อีกทั้งทางห้องพัก ยังขาดการส่งเสริมให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการกำหนดและจัดกิจกรรมของห้องพัก นอกจากนี้การจัดการประชาสัมพันธ์กิจกรรมต่างๆ ยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร และกิจกรรมระหว่างห้องพัก ยังมีจำนวนน้อยเกินไป ดังที่ สำเนา ขจรศิลป์ (2525: 95 – 96) ได้กล่าวว่า การบริหารงานห้องพัก ควรมีบุคลากรฝ่ายที่ปรึกษาภายในห้องพัก โดยมีหัวหน้าที่ปรึกษาหนึ่งคน ทำหน้าที่รับผิดชอบ ด้านความเป็นอยู่ทั่วไป ด้านวินัยตลอดจนการจัดกิจกรรมและห้องพักแต่ละแห่งจะมีที่ปรึกษาอีกจำนวนหนึ่ง ซึ่งโดยทั่วไป จะมีที่ปรึกษา 1 คนต่อนิสิตนักศึกษา 300 คน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ รัชนีบุญย์ ผิวสุพรรณ (2542: 62) ที่ศึกษาการใช้ชีวิตในห้องพักตามทัศนะของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องครักษ์ พบว่า นิสิตมีทัศนคติต่อการใช้ชีวิตในห้องพักด้านกิจกรรม อยู่ในระดับปานกลาง การจัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างมนุษยสัมพันธ์ เช่น กิจกรรมมนุษยสัมพันธ์นักศึกษาห้องพัก นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธีรวัฒน์ สุวรรณแพง

(2543: บทคัดย่อ) ได้ทำการสำรวจเรื่องการจัดกิจกรรมการศึกษา เพื่อพัฒนาลักษณะนิสัยของหอพัก ตามคำขวัญของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่า มีกิจกรรมการศึกษาเพียง 2 กิจกรรม เท่านั้น คือ โครงการอบรมมนุษยสัมพันธ์สำหรับนิสิตหอพักใหม่ และการส่งเสริมพัฒนานิสิตหอพัก ด้านคุณธรรม และจริยธรรม ซึ่งมีไม่เพียงพอต่อการพัฒนาลักษณะนิสัยของนิสิต และทางหอพักยังขาดบุคลากรและสถานที่ในการจัดกิจกรรมการศึกษา การจัดกิจกรรมด้านวิชาการ เช่น กิจกรรมแนะแนวสัญญา และการจัดกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ เช่น กิจกรรมพัฒนาหอพัก ชมรมค่ายอาสาพัฒนา พบว่า กิจกรรมเหล่านี้ยังมีจำนวนการจัดกิจกรรมที่อยู่ในระดับปานกลาง

1.4 ด้านการรักษาความปลอดภัย จากการศึกษาพบว่า นักศึกษามีทัศนคติต่อการจัดบริการหอพักนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมว่ามีความเหมาะสมในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ทางหอพักยังขาดการติดตั้งไฟฟ้าในบริเวณทางเดินภายในอาคารและรอบๆหอพัก โดยเฉพาะในจุดที่ล่อแหลม ขาดการเอาใจใส่ในเรื่องของการจัดระบบป้องกันอัคคีภัยภายในอาคารหอพัก เช่น การขาดการตรวจตราอุปกรณ์ป้องกันอัคคีภัยภายในอาคารหอพักให้อยู่ในสภาพพร้อมใช้งานอยู่เสมอ ไม่มีการฝึกอบรมเกี่ยวกับการป้องกันอัคคีภัยแก่นักศึกษา บันไดหนีไฟมีเนื้อที่น้อยไม่เพียงพอกับจำนวนนักศึกษาเมื่อยามเกิดอุบัติเหตุ และสัญญาณเตือนภัยที่ไม่ได้ผ่านการตรวจสอบสภาพการใช้งานอย่างสม่ำเสมอ การจัดระบบเวรยามรักษาความปลอดภัยประจำหอพัก ยังขาดความสุภาพเรียบร้อยและความรับผิดชอบของพนักงานรักษาความปลอดภัยประจำหอพัก และยังขาดการเข้มงวดในการตรวจตราบุคคลภายนอกที่เข้ามาพบนักศึกษา และยังขาดการดูแลความปลอดภัยโดยรอบหอพัก นอกจากนี้ยังขาดการซ่อมแซมหลอดไฟที่ชำรุดให้อยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน ถังดับเพลิงในอาคารหอพักยังไม่เพียงพอ ดังที่ กรมประชาสงเคราะห์ (กรมประชาสงเคราะห์. 2541: 28) ได้กำหนดว่า อาคารหอพักที่สูงตั้งแต่ 4 ชั้นขึ้นไป หรืออาคารสูง 3 ชั้น มีชั้นลอย และใช้พื้นที่ชั้นลอยเป็นห้องพัก เพื่อความปลอดภัยของผู้พัก ต้องจัดให้มีบันไดหนีไฟ ติดตั้งเครื่องดับเพลิงทุกชั้นๆ ละ 1 เครื่อง และติดตั้งระบบเตือนภัยที่สามารถใช้ได้ทันที เมื่อมีภัยอันตราย ส่วน พิเศษเจอร์รอล และคณะ (แคทเธีย ตั้งพัฒนธนา. 2549: 108; อ้างอิงจาก Fitzgerald; et al. 1970: 21) ได้กล่าวว่า อาคารสถานที่ของหอพักควรให้ความปลอดภัยแก่ผู้พักอาศัยตลอด 24 ชั่วโมง และมีสิ่งอำนวยความสะดวกครบถ้วน สอดคล้องกับที่ มนตรี แยมกลีกร (2542: 70) ได้ศึกษารูปแบบนักศึกษาสำหรับมหาวิทยาลัยในประเทศไทย พบว่า หอพักจำเป็นต้องจัดระบบควบคุมความปลอดภัยในการเข้า-ออกหอพักตลอด 24 ชั่วโมง สอดคล้องกับงานวิจัยของ สมหญิง สารโกศล (2535: 104 – 108) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่องสภาพปัจจุบันและปัญหาทางการบริหารด้านหอพักนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น พบว่า หนึ่งในปัญหาใหญ่ของการจัดบริการหอพัก คือ เรื่องของการดูแลรักษาความปลอดภัยไม่ทั่วถึง

2. เปรียบเทียบทัศนะของนักศึกษาต่อการจัดบริการหอพักนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ด้านกายภาพ ด้านการบริการสวัสดิการ ด้านกิจกรรมภายในหอพัก ด้านการรักษาความปลอดภัย และโดยรวม จำแนกตามเพศ ชั้นปีที่ศึกษา ภูมิภาค และสถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัว

2.1 นักศึกษาชายและนักศึกษานักศึกษามีทัศนะต่อการจัดบริการหอพักนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ด้านกายภาพ ด้านการบริการสวัสดิการ ด้านกิจกรรมภายในหอพัก ด้านการรักษาความปลอดภัย และโดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ นักศึกษานักศึกษามีความละเอียดอ่อน และมีความเป็นระเบียบวินัยในเรื่องของการดำรงชีวิตมากกว่านักศึกษาชาย ดังนั้น นักศึกษานักศึกษาจึงมีทักษะในการเลือกใช้หรือสรรหาวัสดุอุปกรณ์เครื่องใช้ภายในหอพักที่เหมาะสมกับตัวเองได้ดีกว่า โดยจะคำนึงถึงคุณสมบัติและประสิทธิภาพในการใช้งานของสิ่งของเหล่านั้น เพื่อนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในด้านต่างๆ ได้เป็นอย่างดี เช่น การจัดตู้ โต๊ะ เก้าอี้ เตียง ที่นอน น้ำดื่ม น้ำใช้ ตลอดจนอุปกรณ์อำนวยความสะดวกประจำหอพักที่แม้ว่าจะมีรูปแบบที่คล้ายคลึงกันกับของนักศึกษาชายก็ตาม ในส่วนของนักศึกษาชายนั้น ส่วนใหญ่แล้วจะมีการดำรงชีวิตแบบเรียบง่าย ไม่พิถีพิถันมากนัก การได้รับบริการสวัสดิการบางอย่าง นักศึกษาชายอาจจะคิดว่า บริการได้ดีแล้ว ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สิริสรณ์ ทิพทวี (2543: 98) ที่ได้ศึกษาทัศนะของนักศึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษาหอพักมหาวิทยาลัย หัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ พบว่า นักศึกษาชายและนักศึกษานักศึกษา มีทัศนะ ด้านการบริการแตกต่างกัน ส่วนด้านกิจกรรมภายในหอพัก ทางหอพักได้ดำเนินการจัดกิจกรรมในรูปแบบเดียวกันคือ รูปแบบกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างมนุษยสัมพันธ์ รูปแบบกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม รูปแบบกิจกรรมด้านวิชาการ และรูปแบบกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ พบว่า นักศึกษานักศึกษามีส่วนร่วมในการจัดและร่วมกิจกรรมน้อยกว่านักศึกษาชาย ดังที่ สุทธิชัย ธีรดากร (2523: 207) กล่าวว่า โดยธรรมชาติแล้ว เพศหญิงกับเพศชาย มีความสนใจในกิจกรรมด้านต่างๆ ทั้งการเล่นและการเรียนที่ต่างกัน เพศชายชอบเล่นกีฬา ประดิษฐ์สิ่งของที่ทดลอง เพศหญิงสนใจในการแต่งกาย อ่านหนังสือ เป็นต้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ พัทธวิภา ศุภโกศล (2546: 58) ที่ได้ศึกษาความพึงพอใจของนิสิตปริญญาตรีที่มีต่อการให้บริการงานหอพักมหาวิทยาลัยบูรพา พบว่า นิสิตชายและนิสิตหญิง มีความพึงพอใจต่อการให้บริการด้านกิจกรรมภายในหอพักแตกต่างกัน ส่วนการรักษาความปลอดภัย นักศึกษานักศึกษาคิดว่า ยังขาดการติดตั้งวัสดุอุปกรณ์ในการรักษาความปลอดภัยที่เพียงพอและได้มาตรฐาน รวมทั้งบุคลิกภาพของพนักงานรักษาความปลอดภัยที่ยังขาดการดูแล เอาใจใส่ และการให้บริการด้านรักษาความปลอดภัยที่ยังไม่ทั่วถึง ดังที่ เอมอัชฌา วัฒนบูรานนท์ (2539: 97) ได้สรุปลักษณะด้านความปลอดภัยของหอพักนิสิตไว้ว่า ควรจัดให้มีระบบป้องกันอัคคีภัย มีอุปกรณ์ดับเพลิงขั้นต้น มีการฝึกหนีไฟและฝึกดับเพลิง ผลการวิจัยนี้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ พัทธวิภา ศุภโกศล (2546: 58) ที่ได้ศึกษาความพึงพอใจของนิสิตปริญญาตรีที่มีต่อการให้บริการงานหอพัก มหาวิทยาลัยบูรพา พบว่า นิสิตชายและนิสิตหญิง มีความพึงพอใจต่อการให้บริการ

งานหอพัก โดยรวมแตกต่างกัน ซึ่งต่างจากงานวิจัยของ รัชนีบุญย์ ผิวสุพรรณ (2542: 64) ที่ได้ศึกษาทัศนคติของนิสิตต่อการใช้ชีวิตในหอพักมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องครักษ์ พบว่า ทัศนคติของนิสิตต่อการใช้ชีวิตในหอพักโดยรวมไม่แตกต่างกัน

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีทัศนคติต่อการจัดบริการหอพักนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ด้านกายภาพไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะ อาคารหอพักนักศึกษาชายและอาคารหอพักนักศึกษาหญิง อยู่ในสภาพแวดล้อมไม่แตกต่างกัน และแต่ละหอพักได้รับการจัดบริการในเรื่องวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ ภายในหอพัก เช่น การจัดตู้ โต๊ะ เก้าอี้ เตียง ที่นอน น้ำดื่ม น้ำใช้ ตลอดจนอุปกรณ์อำนวยความสะดวกประจำหอพักที่มีรูปแบบที่คล้ายคลึงกัน ซึ่งขึ้นอยู่กับนักศึกษาว่า จะมีวิธีการดูแลวัสดุอุปกรณ์ เครื่องใช้ และสิ่งอำนวยความสะดวกภายในหอพักให้อยู่ในสภาพดีได้ยาวนานเพียงใด ดังที่ ทบวงมหาวิทยาลัย (2541: 14) ได้กำหนดมาตรฐานกิจการนักศึกษาว่าหอพักต้องจัดอุปกรณ์ประจำห้องพัก เช่น เตียง ที่นอน และตู้เสื้อผ้า ที่มีคุณภาพดีพอสมควร และมีจำนวนเท่ากับนักศึกษาที่พักในห้อง และจัดสิ่งอำนวยความสะดวกประจำหอพัก เช่น คอมพิวเตอร์โทรทัศน์ และน้ำดื่มที่สะอาด เป็นต้น ซึ่งต่างจากงานวิจัยของ พัทธวิภา ศุภโกศล (2546: 58) ที่ได้ศึกษาความพึงพอใจของนิสิตปริญญาตรีที่มีต่อการให้บริการงานหอพักมหาวิทยาลัยบูรพา พบว่า นิสิตชายและนิสิตหญิง มีความพึงพอใจต่อการให้บริการงานหอพักโดยรวมแตกต่างกัน

2.2 นักศึกษาที่ศึกษาในชั้นปีต่างกัน มีทัศนคติต่อการจัดบริการหอพักนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะนักศึกษาที่อยู่ในชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และ ชั้นปีที่ 4 มาอยู่ในสภาพแวดล้อมที่คล้ายคลึงกัน ภายใต้ กฎ ระเบียบเดียวกัน ได้รับการจัดการอำนวยความสะดวกและได้รับการบริการในเรื่องของการบริการและสวัสดิการ การจัดกิจกรรมและการรักษาความปลอดภัยในระดับเดียวกัน ทำให้นักศึกษาในชั้นปีต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดบริการหอพักนักศึกษาไปในทิศทางเดียวกัน ดังที่ มุลเลอร์ (Mueller. 1961: 94 – 102) ได้กล่าวถึง ลักษณะผู้เรียนในมหาวิทยาลัยว่า ความแตกต่างของ อายุ เป็นกลุ่มที่มีช่วงอายุแตกต่างกันน้อยที่สุด จะอยู่ในช่วงอายุ 17 – 22 ปี ทำให้มีผลต่อความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของค่านิยม เป้าหมาย ความเหมือนกันในเรื่องภาษา การแต่งกาย ความสนใจ และแนวความคิดต่างๆ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณฤมล ประภัสสร (2547:128) ที่ได้ศึกษาปัญหา และความต้องการของนิสิตเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมหอพักโครงการเพชรในตม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า นิสิตชั้นปีต่างกัน มีปัญหาเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมของหอพัก โดยรวมแตกต่างกัน

2.3 นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาต่างกัน มีทัศนคติต่อการจัดบริการหอพักนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาในภาคเหนือ ภาคกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ ถึงแม้จะมีสภาพ

ทางภูมิศาสตร์ วัฒนธรรม แตกต่างกัน แต่นักศึกษาทุกคนต่างต้องมาเริ่มต้น อยู่หอพักเดียวกัน มีสภาพแวดล้อมต่าง ๆ เหมือนกัน ปรับตัวและเรียนรู้การอยู่ร่วมกัน และเนื่องจากนักศึกษามีระดับสติปัญญาและช่วงอายุที่ใกล้เคียงกัน ซึ่งนักศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในช่วงวัยรุ่นตอนต้น จึงมีความคิดเห็นความรู้สึก และวุฒิภาวะทางอารมณ์ที่คล้ายคลึงกัน นอกจากนี้การศึกษาในระดับวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยได้ขยายออกไปสู่ภูมิภาคอย่างกว้างขวาง มีการจัดตั้งหอพักขึ้นทุกภาคทั่วประเทศ ดังที่ สุพัตรา สุภาพ (2541: 41) กล่าวว่า นิสิตส่วนใหญ่อยู่ในช่วงวัยรุ่นตอนปลายมีช่วงอายุระหว่าง 17 – 21 ปี จึงมีความคิดเห็น ความรู้สึกและวุฒิทางอารมณ์ที่คล้ายคลึงกัน ดังนั้นจึงเป็นเหตุผลให้นิสิตชายและนิสิตหญิงที่มีภูมิลำเนาต่างกัน มีทัศนคติไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ภิญญ ศักดิ์เพชร (2541: 3) ได้ศึกษาทัศนคติของนิสิต มหาวิทยาลัยทักษิณ ที่มีต่อหอพักเอกชนและหอพักมหาวิทยาลัยปีการศึกษา 2539 พบว่า นิสิตที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเมืองและนอกเมือง มีทัศนคติต่อหอพักมหาวิทยาลัยไม่แตกต่างกัน

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาต่างกัน มีทัศนคติต่อการจัดบริการหอพักนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ด้านกายภาพไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะ ถึงแม้ว่านักศึกษาที่มาจากภูมิภาคที่มีความแตกต่างกันในหลายๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นลักษณะทางกายภาพของที่ตั้ง วัฒนธรรม และฐานะทางเศรษฐกิจที่แตกต่างกัน แต่นักศึกษาเหล่านี้ ก็มาอยู่ในสภาพแวดล้อมเดียวกัน นอกจากนี้ นักศึกษาที่ผ่านการสอบคัดเลือกเข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัย มีระดับสติปัญญาและช่วงอายุที่ใกล้เคียงกัน และเมื่อเข้ามาพักอาศัยพร้อมกันในที่เดียวกันที่มีลักษณะรูปแบบเดียวกัน ซึ่งถือว่า ได้มาเริ่มต้นชีวิตใหม่ในรั้วมหาวิทยาลัยร่วมกัน ต่างคนก็ต่างต้องปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมใหม่ สังคมใหม่ เพื่อการดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข จึงทำให้มีทัศนคติที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นิภา พุทธสุวรรณ (2530: 133) ได้ศึกษาสภาพแวดล้อมหอพักของมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร ในทัศนะของผู้บริหารและนิสิตนักศึกษาหอพัก ด้านกายภาพ ไม่แตกต่างกัน ด้านบริการสวัสดิการ นักศึกษาที่มาอยู่ในมหาวิทยาลัย ถึงแม้จะมาจากภูมิลำเนาที่แตกต่างกัน เมื่อมาดำรงชีวิตอยู่ในหอพักนักศึกษา ก็ต้องได้รับบริการสวัสดิการที่เหมือนกัน มาตรฐานเดียวกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ภิญญ ศักดิ์เพชร (2541: 3) ได้ศึกษาทัศนคติของนิสิตมหาวิทยาลัยทักษิณที่มีต่อหอพักเอกชน และหอพัก มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2539 ด้านการบริการ และสวัสดิการ พบว่า นิสิตที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเมืองและนอกเมือง มีทัศนคติต่อหอพักมหาวิทยาลัยไม่แตกต่างกัน และในด้านการรักษาความปลอดภัย การจัดระบบรักษาความปลอดภัยนั้น มีรูปแบบเหมือนกัน ทุกตึกมีพนักงานรักษาความปลอดภัยประจำทุกตึก และมีอาจารย์ที่ปรึกษาประจำหอพักเหมือนกัน และนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาต่างกันก็แยกย้ายไปอยู่หลายอาคาร โดยไม่มีการแยกเรื่องภูมิลำเนา ดังนั้นนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาต่างกัน ถึงแม้ว่า จะอยู่คนละตึกกัน แต่ก็มีการจัดระบบรักษาความปลอดภัยในรูปแบบเดียวกัน จึงทำให้ไม่แตกต่างกัน

ส่วนด้านกิจกรรมภายในหอพัก นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาต่างกัน มีทัศนคติต่อการจัดบริการหอพักนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ รูปแบบของการจัดกิจกรรมบางกิจกรรมไม่เอื้อต่อปัจจัยหลายๆ อย่าง เช่น อาหาร ศาสนา ภาษา ฐานะทางการเงิน เป็นต้น ซึ่งบางกิจกรรมนั้นจำเป็นที่ต้องออกนอกสถานที่ ต้องใช้ทั้งงบประมาณ และใช้เวลาในการทำกิจกรรมเป็นเวลานาน ดังนั้นอาจจะมีนักศึกษาบางกลุ่มที่ไม่ชอบเข้าร่วมกิจกรรม พบว่า นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาทางภาคเหนือจะเข้าร่วมกิจกรรมน้อยกว่านักศึกษาที่มีภูมิลำเนาทางภาคกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ อาจเป็นเพราะว่า จำนวนของนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาทางภาคเหนือที่อาศัยอยู่ในหอพักนักศึกษามีจำนวนน้อยที่สุด ถ้าเปรียบเทียบกับภาคอื่นๆ จึงส่งผลให้นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาทางภาคเหนือเข้าร่วมกิจกรรมน้อย เพราะการทำกิจกรรมบางอย่างร่วมกันนั้นต้องใช้ความสนิทสนมและมีเพื่อนที่มีวิถีชีวิตความเป็นอยู่ วัฒนธรรมต่างๆ ที่เหมือนกัน จึงจะมีความสุขในการทำกิจกรรม

2.4 นักศึกษาที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการจัดบริการหอพักนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมและในรายด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ นักศึกษาที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่างกัน ต่างก็มีความต้องการที่จะเข้ามาพักอาศัยในหอพักนักศึกษา เพราะช่วยประหยัดค่าใช้จ่ายในการเดินทาง และค่าเช่าหอพัก ช่วยพัฒนานักศึกษาในด้านต่างๆ เสริมสร้างทักษะการใช้ชีวิตร่วมกับผู้อื่น อีกทั้งยังช่วยเสริมสร้างระเบียบวินัยในตนเองได้อีกด้วย ดังที่ ชไนเดอร์ (Schneider, 1977: 161) ได้สรุปวัตถุประสงค์ของหอพักนักศึกษาไว้ดังนี้ 1) เพื่อให้เป็นที่พักอาศัย ซึ่งเป็นปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญที่นักศึกษาต้องการ 2) เพื่อใช้เป็นที่ควบคุมพฤติกรรมของนักศึกษา 3) เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนานักศึกษา อีกทั้งการควบคุมนักศึกษาของหอพักมีความเข้มงวดในการดูแลเอาใจใส่นักศึกษา และมีความเคร่งครัดในกฎระเบียบของหอพัก ดังนั้นจึงเป็นทางเลือกที่ดีที่สุดสำหรับผู้ปกครองที่สนใจที่จะฝากบุตรหลานให้พักอาศัยในหอพักมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ไม่ว่าจะผู้ปกครองจะมีรายได้สูง ปานกลาง หรือต่ำ ก็ถือเป็นทางเลือกแรกที่จะให้บุตรหลานเข้ามาอาศัยในหอพัก

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัยเรื่อง ทัศนคติของนักศึกษาต่อการจัดบริการหอพักนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1.1 ด้านกายภาพ นักศึกษามีทัศนคติต่อการจัดบริการหอพักนักศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง จึงควรจัดสภาพแวดล้อมภายในอาคารหอพักนักศึกษาให้มีบริเวณที่ซักล้าง และตากเสื้อผ้าเพิ่มขึ้นและมีแสงสว่างที่เพียงพอในบริเวณทางเดินโดยเฉพาะในเวลากลางคืน ควรปรับปรุงระบบระบายน้ำภายในอาคาร

และบริเวณอาคาร ควรจัดสถานที่รับรองญาติพี่น้องและเพื่อนๆ อย่างเป็นสัดส่วน เพิ่มมุมพักผ่อนให้มากขึ้น รวมทั้งควรรักษาความสะอาดในบริเวณห้องน้ำ ห้องสุขา และโรงอาหาร

1.2 ด้านบริการและสวัสดิการ นักศึกษามีทัศนคติต่อการจัดบริการหอพักนักศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ควรจัดสิ่งอำนวยความสะดวกในอาคารเพิ่มขึ้น เช่น อุปกรณ์การซัก/ตู้เย็น/โทรทัศน์/โทรศัพท์ภายใน และโทรศัพท์สาธารณะ ห้องนั่งเล่น (Common Room) และควรปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกในห้องพัก ให้มีความแข็งแรง จัดบริการคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตให้เพียงพอกับจำนวนนักศึกษา มีการประชาสัมพันธ์ข่าวสารต่างๆ ให้ทันสมัยและรวดเร็วมากยิ่งขึ้น รวมถึงการอำนวยความสะดวก เมื่อมีผู้มาติดต่อขอพบนักศึกษาให้รวดเร็วและชัดเจนมากยิ่งขึ้น ปรับปรุงการยืมคืนวัสดุอุปกรณ์ให้มีความสะดวกและรวดเร็วยิ่งขึ้น

1.3 กิจกรรมภายในหอพัก นักศึกษามีทัศนคติต่อการจัดบริการหอพักนักศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง เพื่อให้การบริการด้านกิจกรรมมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นจึงควรมีการจัดกิจกรรมต่างๆ ให้มีความหลากหลาย และควรมีบุคลากรประจำหอพักที่คอยให้คำแนะนำเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมต่างๆ ของนักศึกษา

1.4 ด้านการรักษาความปลอดภัย นักศึกษามีทัศนคติต่อการจัดบริการหอพักนักศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ควรจัดให้มีการตรวจสอบคุณสมบัติของพนักงานรักษาความปลอดภัย ตรวจสอบการติดตั้งระบบสัญญาณเตือนภัยว่ามีตรงจุดไหนเสียบ้าง ควรเพิ่มการติดตั้งไฟฟ้าเพื่อให้แสงสว่างบริเวณทางเดินรอบๆ หอพัก และควรเพิ่มจำนวนถังดับเพลิง

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาปัญหาและความต้องการของนักศึกษา และบุคลากรต่อการจัดรูปแบบการบริหารงานของหอพักนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

2.2 ควรศึกษาปัญหาและความต้องการของนักศึกษาและบุคลากรต่อการจัดบริการหอพักนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

2.3 ควรมีการศึกษาและเปรียบเทียบทัศนคติของนักศึกษาและบุคลากรต่อการจัดบริการ ด้านระบบรักษาความปลอดภัยของหอพักนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรรณิกา พิริยะจิตรา. (2547). *กิจกรรมนักศึกษา*. กรุงเทพฯ: กองกิจกรรมนักศึกษา สำนักอธิการบดี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- กษิธิช เกตต์วง. (2554, 29 กุมภาพันธ์). สัมภาษณ์โดย ชุติมา ทวิชศรี ที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- แคทเธีย ตังพัฒน์ธนา. (2549). *ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการจัดบริการหอพักนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จุฑารัตน์ เจริญผล. (2554, 29 กุมภาพันธ์). สัมภาษณ์โดย ชุติมา ทวิชศรี ที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (2530). *ระเบียบจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ว่าด้วยหอพักนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. 2530*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณฤมล ประภัสสร. (2547). *ปัญหาและความต้องการของนิสิตเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมของหอพักโครงการเพชรในตม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ทบวงมหาวิทยาลัย. (2541). *มาตรฐานกิจการนักศึกษา*. กรุงเทพฯ: กองบริการการศึกษาทบวงมหาวิทยาลัย.
- ทองเรียน อมรัชกุล. (2525). *การบริหารกิจการนิสิต ทฤษฎีและแนวปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: จงเจริญการพิมพ์.
- ธีรวัฒน์ สุวรรณแพง. (2543). *การจัดกิจกรรมการศึกษาเพื่อพัฒนาลักษณะนิสัยของนิสิตหอพักตามคำขวัญของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (พื้นฐานการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- นัฐพงษ์ ทองนวล. (2554, 29 กุมภาพันธ์). สัมภาษณ์โดย ชุติมา ทวิชศรี ที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- นิภา วงษ์พิพัฒน์พงษ์. (2532). *การนำเสนอแนวทางพัฒนาหอพักนักศึกษา ในสหวิทยาลัยศรีอยุธยา*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- นิमित โออุไร. (2538). *การศึกษาที่พึงอาศัยของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงในเขตหัวหมาก*. วิทยานิพนธ์ (คพ.ม.). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ปริญมาศ มิ่งมณีนาคิน. (2549). *ระบบบริหารจัดการหอพักนักศึกษาของมหาวิทยาลัย : กรณีศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ*. วิทยานิพนธ์ (สาขาวิชาเคหการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

- พงศกร ละมัยเกศ. (2554, กุมภาพันธ์). สัมภาษณ์โดย ชุตติมา ทวีชศรี ที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- พรจันทร์ ล่องสกุล. (2530). ปัญหาของหอพักนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตามการรับรู้ของผู้บริหาร นิสิตหอพักเก่าและนิสิตหอพักปัจจุบัน. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- พัทตรีวิภา ศุภโกศล. (2546). ความพึงพอใจของนิสิตปริญญาตรีที่มีต่อการให้บริการงานหอพักมหาวิทยาลัยบูรพา. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พัชนี กุศลมภ์. (2541, พฤษภาคม). ข้อเสนอแนะในการกำหนดมาตรฐานความปลอดภัย. วารสารสมอสาร. 24(275): 7.
- ภิญญา ศักดิ์เพชร. (2541). รายงานวิจัยเรื่อง การศึกษาทัศนคติของนิสิตมหาวิทยาลัยทักษิณที่มีต่อหอพักเอกชนและหอพักมหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2539. สงขลา: มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- มนตรี แย้มกสิกร. (2542). รายงานผลการวิจัย เรื่องรูปแบบของหอพักนักศึกษาสำหรับมหาวิทยาลัยในประเทศไทย. กรุงเทพฯ: สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย.
- มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี. (2549). สืบค้นเมื่อ 1 กุมภาพันธ์ 2553, จาก <http://www.rmutt.ac.th>.
- มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี. (2549). เอกสารคู่มือนักศึกษาหอพักสวัสดิการนักศึกษา สำนักงานหอพักนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. (2537). ระเบียบมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ว่าด้วยหอพักนักศึกษาศูนย์รังสิต พ.ศ. 2537. ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. (2539). ระเบียบมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ว่าด้วยหอพัก พ.ศ. 2539. กรุงเทพฯ: กองกิจการนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วิภา วงศ์บุศร์รัตน์. (2547). ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการให้บริการหอพักนักศึกษาของคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- รัชนีบุลย์ ผิวสุพรรณ. (2542). การใช้ชีวิตในหอพักตามทัศนะของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องครักษ์. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. (2530). งานบุคลากรนิสิตนักศึกษา. กรุงเทพฯ: ภาควิชาการอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. (2525). งานสวัสดิการและบริการนิสิตนักศึกษา. ใน *นิสิตนักศึกษา : หลักการแนวปฏิบัติและปัญหา*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- วิชา เพชรขาว. (2531). *การศึกษาปัญหาของนักศึกษาที่ประจำหอพักมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. สงขลา: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา. ถ่ายเอกสาร.
- วิไลวัจน์ กฤษณภูมิ ; และ สำเริง จันทรสวรรณ. (2523). *ปัญหาสุขภาพจิตและความต้องการด้านสวัสดิการหอพักของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น. รายงานการวิจัย*. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ไวภูณัฐ สถาปนาวัตร. (2547). *การประเมินหอพักสหกรณ์ วิทยาลัยแพทยศาสตร์กรุงเทพมหานครและวชิรพยาบาล*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ศิริวรรณ พิมพ์ทอง. (2546). *ทัศนะของนิสิตต่อการจัดบริการหอพักนิตินิจจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- สมหญิง สารโกศล. (2535). *สภาพปัจจุบันและปัญหาการบริหารงานหอพักนักศึกษาของมหาวิทยาลัยขอนแก่น*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร.
- สมหวัง พิธิยานุวัฒน์; และคณะ. (2531). *รูปแบบและกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างบรรยากาศและการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยของหอพักนิตินิจจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. รายงานการวิจัย*. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2523). *รายงานการสัมมนาเชิงปฏิบัติการเรื่องดัชนีเพื่อกำหนดนโยบายและเกณฑ์ทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ: กองแผนงานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- สำเนา ขจรศิลป์. (2525). *หลักการกิจการนิสิต*. กรุงเทพฯ: กองกิจการนิสิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- สิริสรณ์ ทิพทวี. (2543). *การศึกษาทัศนะของนักศึกษาหอพักและอาจารย์ที่ปรึกษาหอพักที่มีต่อการดำเนินงานหอพักนักศึกษา มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุณีย์ ธีรดากร. (2533). *จิตวิทยาพัฒนาการ*. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ วิทยาลัยครูพระนคร.
- สุพัทธรา สุภาพ. (2541). *สังคมและวัฒนธรรมไทย ค่านิยม ครอบครัว ศาสนา ประเพณี*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

- สุวรรณ สติชัย. (2550). *ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการให้บริการของหอพักโรงเรียน ภ.ป.ร. ราชวิทยาลัยในพระบรมราชูปถัมภ์*. สารนิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- . (2537). *มติใหม่ของกิจการนักศึกษา : พื้นฐานและการบริการนักศึกษา*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- . (2539). *มติใหม่ของกิจการนักศึกษา 1 : พื้นฐานและบริการนักศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- อมรวิทย์ นาคธรรม. (2540). *ในกระแสแห่งคุณภาพ*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- อรวรรณ ธรรมพิทักษ์. (2547). *รูปแบบและกลยุทธ์การจัดหอพักนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อเป็นองค์แห่งการเรียนรู้*. วิทยานิพนธ์ กศ.ด. (อุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- อิสระ อินทร์ยา. (2546). *การเปรียบเทียบการพักอาศัยของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่นระหว่างหอพักมหาวิทยาลัยกับที่พักอาศัยเอกชน*. วิทยานิพนธ์ (สาขาวิชาเคหการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- เอมอัชฌา วัฒนบูรานนท์. (2539). *สวัสดิศึกษา*. กรุงเทพฯ โอ เอส.พรีนติ้ง เฮ้าส์.
- Cronbach, Lee J. (1984). *Essentials of Psychological Testing*. 4th ed. New York: Harper.
- Decoster, David A.; & Phyllis, Mable. (1974). *Student Development and Education in College Residence Halls*. Washington D.C.: American College Personnel Association.
- Feldman, K.; & Newcomb, T. (1976). *The Impact of College on Student*. San Francisco: Jossey Bass.
- Ferguson, George A. (1981). *Statistical Analysis in Psychology and Education*. 5th ed. Auckland: McGraw – Hill.
- Fitzgerald, Laurine E.; et al. (1970). *College Student Personnel*. Boston: Houghton Mifflin.
- Kauffman, Joseph F. (1971). *The Student in Higher Education*. The McMillan and the Free Press.
- Mueller, Kate H. (1961). *Student Personnel Work in Higher Education*. Boston: Houghton Mifflin.
- Packwood, W.T. (1977). *College Student Personnel Service*. Springfield, Illinois: Spring Field, Branner Stone House.

- Riker, Harold C. (1979). Housing. in *Handbook of College and University Administration : General*. pp. 510 – 511. New York: McGraw – Hill.
- Schneider, L.D. (1977). *Housing*. in W.T. Packwood (ed). College Student Personnel Services. Springfield: Charles, C. Thomas Publisher.
- Seager, Paul W. (1961). *Propose the School Building Code for Thailand*. Indiana University.
- Siffert, Calvin S. (1958). *What is Proper Function of Residence Hall Counseling*. College and University Business.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจคุณภาพของแบบสอบถาม

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจคุณภาพของแบบสอบถาม

อาจารย์ ดร. สุวพร ตั้งสมรพงษ์

อาจารย์ประจำ

สาขาวิชาการอุดมศึกษา

คณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อาจารย์ ดร. อรรณพ โพธิสุข

อาจารย์ประจำ

สาขาวิชาการอุดมศึกษา

คณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. รจนา สุนทรานนท์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์

อาจารย์ประจำ

ภาควิชานาฏดุริยางคศิลป์

คณะศิลปกรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ภาคผนวก ข

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถาม

เรื่อง : ทักษะของนักศึกษาต่อการจัดบริการหอพักนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ด้านกายภาพ ด้านการบริการสวัสดิการ ด้านกิจกรรมภายในหอพัก และด้านการรักษาความปลอดภัย

คำชี้แจง:

1. แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของการทำปฏิญญานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิต เรื่อง ทักษะของนักศึกษาต่อการจัดบริการหอพักนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ด้านกายภาพ ด้านการบริการสวัสดิการ ด้านกิจกรรมภายในหอพัก และด้านการรักษาความปลอดภัย

2. แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจทักษะของนักศึกษาต่อการจัดบริการหอพักนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านกายภาพ ด้านการบริการสวัสดิการ ด้านกิจกรรมภายในหอพัก และด้านการรักษาความปลอดภัย

3. ขอให้ท่านตอบข้อคำถามทุกข้อให้ตรงกับความคิดเห็นที่แท้จริงของท่าน คำตอบของท่านจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง เพื่อช่วยให้ผู้บริหาร คณาจารย์ และผู้ที่เกี่ยวข้องมองเห็นสภาพปัญหาที่แท้จริงที่จะต้องรีบแก้ไขและจะใช้เป็นแนวทางในการกำหนดแผนการส่งเสริมพัฒนาและปรับปรุงแก้ไขสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เพื่อให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลที่เอื้ออำนวยต่อการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ และเพื่อให้บัณฑิตเป็นกำลังสำคัญของสังคมและประเทศชาติต่อไป โดยแบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษามีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (Checklist) ได้แก่ เพศ ชั้นปีที่ศึกษา ภูมิภาค และสถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัว

ตอนที่ 2 แบบสอบถามทักษะของนักศึกษาต่อการจัดบริการหอพักนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ด้านกายภาพ ด้านการบริการสวัสดิการ ด้านกิจกรรมภายในหอพัก และด้านการรักษาความปลอดภัย

โปรดตอบข้อคำถามทุกข้อตามความเป็นจริง คำตอบของท่านจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถาม

นางสาวชุตติมา ทวีชศรี

นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาเอกการอุดมศึกษา

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 1 สถานภาพของนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง: โปรดอ่านข้อความข้างท้ายแล้วเขียนเครื่องหมายถูก ✓ ลงในช่อง หน้าข้อความที่ตรงกับสถานภาพที่เป็นจริงของท่าน ดังต่อไปนี้

1. เพศ

ชาย

หญิง

2. ชั้นปีที่ศึกษา

นักศึกษาชั้นปีที่ 1

นักศึกษาชั้นปีที่ 2

นักศึกษาชั้นปีที่ 3

นักศึกษาชั้นปีที่ 4

3. ภูมิลำเนา

ภาคเหนือ

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ภาคกลาง

ภาคใต้

4. สถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัว

ไม่เกิน 20,000 บาท

ตั้งแต่ 20,001 – 40,000 บาท

ตั้งแต่ 40,001 บาทขึ้นไป

ตอนที่ 2 แบบสอบถามทัศนคติของนักศึกษาต่อการจัดบริการหอพักนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ด้านกายภาพ ด้านการบริการสวัสดิการ ด้านกิจกรรมภายในหอพัก และด้านการรักษาความปลอดภัย

คำชี้แจง: โปรดพิจารณาข้อความในแต่ละข้อแล้วเขียนเครื่องหมายถูก ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็นตามทัศนคติที่เป็นจริงของท่านโดยพิจารณาตามเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

คะแนน 5 หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อความในระดับมากที่สุด

คะแนน 4 หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อความในระดับมาก

คะแนน 3 หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อความในระดับปานกลาง

คะแนน 2 หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อความในระดับน้อย

คะแนน 1 หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อความในระดับน้อยที่สุด

การจัดบริการหอพักนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลธัญบุรี	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านกายภาพ					
1. สถานที่ตั้งของหอพักอยู่ในบริเวณที่สะดวกต่อการมาเรียน					
2. แสงสว่างภายในอาคารหอพักมีเพียงพอ					
3. แสงสว่างโดยรอบอาคารหอพักมีเพียงพอ					
4. การระบายอากาศภายในอาคารหอพักเป็นไปอย่าง เหมาะสม					
5. การระบายอากาศภายในห้องพักเป็นไปอย่างเหมาะสม					
6. ห้องน้ำและห้องสุขาสะอาดถูกสุขลักษณะ					
7. ห้องน้ำและห้องสุขามีเพียงพอ					
8. การจัดบริเวณซัก-ล้างและตากเสื้อผ้าของ นักศึกษาเอื้อความสะดวกต่อการใช้งาน					
9. การจัดระบบระบายน้ำภายในอาคารและบริเวณ หอพักมีความสะดวก					
10. สถานที่รับรองผู้ปกครองที่มาพบนักศึกษามีความ สะดวกสบาย					
11. บริเวณโรงอาหารของหอพักมีความสะอาด					
12. สถานที่จัดกิจกรรมสันทนาการของนักศึกษา ภายในหอพักมีอย่างเหมาะสม					
13. ห้องสำหรับให้นักศึกษาทบทวน บทเรียนอ่านหนังสือ มีเพียงพอ					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

การจัดบริการหอพักนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลธัญบุรี	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านการบริการสวัสดิการ					
1. จำนวนสิ่งอำนวยความสะดวกในห้องพัก เช่น ตู้ ตูยง ที่นอน โต๊ะหนังสือ ฯลฯ มีเพียงพอ					
2. การอำนวยความสะดวกของบริการด้านสุขภาพ และการปฐมพยาบาลมีความเหมาะสม					
3. โทรศัพท์สาธารณะบริเวณหอพักมีความเพียงพอ					
4. การบริการหนังสือพิมพ์ประจำวันมีเพียงพอ					
5. การประชาสัมพันธ์ข่าวสารต่างๆมีความทันสมัย					
6. การซ่อมบำรุงอุปกรณ์ เครื่องใช้และสิ่งอำนวยความสะดวก สะดวก เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้น มีความรวดเร็ว					
7. ห้องส่วนรวมสำหรับดูโทรทัศน์มีความเหมาะสม					
8. การจัดบริการคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตสำหรับ นักศึกษามีเพียงพอ					
9. การอำนวยความสะดวกเมื่อมีผู้มาติดต่อขอพบ นักศึกษามีความเหมาะสม					
10. การจัดบริการเกี่ยวกับจดหมาย/พัสดุภัณฑ์ให้แก่ นักศึกษามีความเหมาะสม					
11. การจัดบริการซักรีดเสื้อผ้าสำหรับนักศึกษามีความ เหมาะสม					
12. ความสะดวกในการยืม-คืนวัสดุอุปกรณ์เพื่อทำ กิจกรรมต่างๆ ของนักศึกษามีความเหมาะสม					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ค

ค่าความเชื่อมั่น และค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม

ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ตาราง 16 ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามรายข้อ

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก (t)			
	ด้านกายภาพ	ด้านบริการสวัสดิการ	ด้านกิจกรรมภายในหอพัก	ด้านการรักษาความปลอดภัย
1	4.88	4.52	4.66	4.78
2	4.12	4.20	4.14	4.24
3	4.20	4.06	3.68	3.84
4	4.20	4.18	4.24	3.74
5	4.40	4.16	4.10	3.98
6	4.10	4.20	3.70	3.88
7	3.94	4.22	4.08	4.06
8	4.18	3.94	4.20	4.04
9	4.22	4.20		4.16
10	3.78	4.12		
11	4.18	3.80		
12	4.18	4.40		
13	4.04			

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งหมดเท่ากับ 0.95

ประวัตย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวชุติมา ทวีศรี
วันเดือนปีเกิด	24 สิงหาคม 2527
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร
ที่อยู่ปัจจุบัน	1 หมู่ที่ 6 ตำบลวิสัยเหนือ อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	ครู ค.ศ.1
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนชัยบุรีพิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2543	มัธยมศึกษาตอนต้น จาก โรงเรียนศรีราษฎร์ อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร
พ.ศ. 2546	มัธยมศึกษาตอนปลาย จาก วิทยาลัยนาฏศิลป์ กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2549	ปริญญาตรี (สาขานาฏศิลป์ไทย) จาก มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
พ.ศ. 2554	การศึกษามหาบัณฑิต (สาขาวิชาการอุดมศึกษา) จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ